

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	III <i>Přípravné akty</i>	
	Výbor regionů	
	70. plenární zasedání ve dnech 6. a 7. června 2007	
2007/C 197/01	Stanovisko Výboru regionů – Demografická budoucnost Evropy	1
2007/C 197/02	Stanovisko Výboru regionů – Balíček rozšíření 2006 – Schopnost integrovat nové členy	7
2007/C 197/03	Stanovisko Výboru regionů – Balíček rozšíření 2006 – Kandidátské země	12
2007/C 197/04	Stanovisko Výboru regionů – Balíček rozšíření 2006 – Potenciální kandidátské země	16
2007/C 197/05	Předběžné stanovisko Výboru regionů – Příspěvek regionálních a místních orgánů ke strategii Evropské unie pro udržitelný rozvoj	21
2007/C 197/06	Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů – Oživení procesu reformy Evropské unie pro zasedání Evropské rady ve dnech 21. a 22. června 2007	30
2007/C 197/07	Stanovisko Výboru regionů – Poštovní služby společenství	37
2007/C 197/08	Stanovisko Výboru regionů – Strategie EU na podporu členských států při snižování škod souvisejících s alkoholem	48
2007/C 197/09	Stanovisko Výboru regionů – Správa věcí veřejných v evropském konsensu o rozvojové politice	52
2007/C 197/10	Stanovisko Výboru regionů – Regiony pro hospodářskou změnu	57

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

70. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 6. A 7. ČERVNA 2007

Stanovisko Výboru regionů – Demografická budoucnost Evropy

(2007/C 197/01)

VÝBOR REGIONŮ

- zdůrazňuje naléhavou nutnost pohlížet na demografický vývoj na úrovni regionů, měst a obcí různě, neboť i v rámci členských států zároveň probíhá velmi odlišný a z části protichůdný vývoj, ale na druhé straně lze v různých regionech Evropy objevit určité typické modely vývoje. Vlastní politické strategie a obecné zásady regionů, ale i měst a obcí se v budoucnu musejí opírat o realistické prognózy obyvatelstva;
- zastává názor, že demografický vývoj musí být průřezovým tématem politiky, aby bylo možné včas čelit dlouhodobým rizikům a rozpoznat příležitosti a využívat jich. K tomu je však nutné dokázat čelit i nepříjemným pravdám a ve veřejné diskusi brát v úvahu veškerá fakta. Přiměřeně reagovat bude možné až poté, co politika a veřejnost přijmou vedle stárnutí celé společnosti i úbytek počtu obyvatel jako nezvratný strukturální fakt;
- zdůrazňuje, že demografický problém není důvodem pro jednostranně negativní posuzování. Na jedné straně se rodí méně dětí, než kolik je třeba pro reprodukci obyvatelstva. To bude v dlouhodobém horizontu představovat problém evropských společností, k němuž je zapotřebí najít řešení. Zároveň se však lidé také dožívají vyššího věku a zůstávají déle zdraví – a to je dobrá zpráva. Kromě toho musíme připustit, že starší lidé mohou být skutečným přínosem pro společnost, což je třeba v rámci této diskuse uznat. Z přílivu obyvatel, který nyní ještě dokáže vyrovnat nedostatek porodů, i nadále těžší ekonomicky prosperující aglomerace.

I. Politická doporučení

Sdělení Komise Demografická budoucnost Evropy – učiníme z problému výhodu

KOM(2006) 571 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ

Obecné poznámky ke sdělení Komise

1. **výslovně vítá** iniciativu Komise pokračovat v diskusi o zelené knize nazvané Nová mezigenerační solidarita jako odpověď na demografické změny a zdůraznit změnu perspektivy od problému k výhodě. Přístup Komise, který je charakterizován výměnou zkušeností a organizováním diskusí na evropské úrovni o reakcích na demografické změny, jejichž výsledky mají být každé dva roky shrnuty na fóru o demografickém vývoji Evropy, je důležitým přínosem pro podporu členských států i místních a regionálních samospráv. Vytvoření a podpora sítí regionů na evropské úrovni a využívání a propagace příkladů osvědčených postupů bude významným příspěvkem do konstruktivní diskuse na toto téma zaměřené na budoucnost;

2. **podporuje** obecné strategie Komise vytvořit Evropu,

- která stimuluje demografickou obnovu tím, že podporuje rodiny v jejich přání mít děti a pomáhá jim sladit pracovní a rodinný život;
- která zhodnocuje práci, která nepodporuje předčasný odchod z trhu práce, nýbrž pomocí strategií celoživotního vzdělávání, zákazu diskriminace a podpory forem organizace práce odpovídajících věku přispívá k větší zaměstnanosti a delšímu a kvalitnímu aktivnímu životu;
- která pokládá základy pro vyšší produktivitu a výkonnost Evropanů, aby zajistila konkurenceschopnost Evropy i v dobách demografické změny. Změněné věkové složení společnosti neznámá pouze nebezpečí hospodářského poklesu, nýbrž představuje i příležitost vývoje nových výrobků a služeb, které mohou zpřístupnit nové trhy;
- která přijímá legální přistěhovalce a zabezpečuje jejich integraci, což přispívá jednak k pokrytí potřeb dalších pracovních sil, a jednak k zabezpečení sociálních systémů;
- která je s pomocí zdravých veřejných financí schopna splnit měnící se požadavky na systémy sociálního zabezpečení a brání tomu, aby se rostoucí břímě uložilo jednostranně na bedra příštích generací;

3. **zastává názor**, že demografický vývoj musí být průřezovým tématem politiky, aby bylo možné včas čelit dlouhodobým rizikům a rozpoznat příležitosti a využívat jich. K tomu je však nutné dokázat čelit i nepříjemným pravdám a ve veřejné diskusi brát v úvahu veškerá fakta. Přiměřeně reagovat bude možné až poté, co politika a veřejnost přijmou vedle stárnutí celé společnosti i úbytek počtu obyvatel jako nezvratný strukturální fakt;

4. **zdůrazňuje**, že demografický problém není důvodem pro jednostranně negativní posuzování. Na jedné straně se rodí méně dětí, než kolik je třeba pro reprodukci obyvatelstva. To bude v dlouhodobém horizontu představovat problém evropských společností, k němuž je zapotřebí najít řešení. Zároveň se však lidé také dožívají vyššího věku a zůstávají déle zdraví – a to je dobrá zpráva. Kromě toho musíme připustit, že starší lidé mohou být skutečným přínosem pro společnost, což je třeba v rámci této diskuse uznat. Z přílivu obyvatel, který nyní ještě dokáže vyrovnat nedostatek porodů, i nadále těží ekonomicky prosperující aglomerace. Na druhé straně demografické změny probíhají naproti tomu v mnoha venkovských oblastech výrazně rychleji v důsledku hromadného odlivu mladých lidí a částečně přílivu starších lidí v důchodu. Tento trend však zůstává problémy v regionech, odkud tito lidé odcházejí;

5. **souhlasí s Komisí**, že je třeba hájit práva každé generace, jak se výslovně uznává ve sdělení Komise ze dne 10. května 2007 o podporování mezigenerační solidarity. Děti a mládež potřebují mít možnost zapojit se do společnosti v širokém smyslu. K tomu patří podpora jejich rodin, zřízení a udržování kvalitních pečovatelských a vzdělávacích zařízení, odborná příprava a profesní vyhlídky. Střední generace potřebují pomoc a podporu při péči o své děti a jejich výchově, ale i při péči o starší generaci. A konečně starší generace potřebuje pomoc z důvodu pokud možno nezávislé a aktivní účasti na společenském životě ve stáří;

6. **považuje** Komisi uvedené faktory určující demografický vývoj **za zásadní**. Pokles průměrného počtu dětí na jednu ženu, rostoucí podíl starých a velmi starých lidí na celkovém obyvatelstvu, zvýšená a dále rostoucí průměrná délka života a jen částečná kompenzace těchto změn ve struktuře obyvatelstva imigrací jsou obecným rysem evropského vývoje. Data shromážděná na úrovni členských států však mají pouze omezenou vypovídací schopnost o skutečném vývoji;

7. **zdůrazňuje** naléhavou nutnost pohlížet na demografický vývoj na úrovni regionů, měst a obcí různě, neboť i v rámci členských států zároveň probíhá velmi odlišný a z části protichůdný vývoj, ale na druhé straně lze v různých regionech Evropy objevit určité typické modely vývoje. Vlastní politické strategie a obecné zásady regionů, ale i měst a obcí, které by měly zajistit rovnost příležitostí pro všechny, se v budoucnu musejí opírat o realistické prognózy obyvatelstva vztahující se na malý prostor;

8. **znovu opakuje** své názory, které vyjádřil ve svém stanovisku k zelené knize Nová mezigenerační solidarita jako odpověď na demografické změny. Vidí, že Komise do výkladu dokumentu nazvaného Demografická budoucnost Evropy – učiníme z problému výhodu a do dokumentu o podporování mezigenerační solidarity začlenila důležité aspekty jeho stanoviska;

K závěrům Komise

9. **sdílí názor Komise**, že konkrétní reakce na demografický problém spadají především do odpovědnosti členských států. Zdůrazňuje však zvláštní odpovědnost regionálních a místních samospráv při řešení demografického problému. Měst a obcí se důsledky demografických změn dotýkají mimořádnou měrou;

10. **důrazně podporuje** Evropskou komisi v tom, že je třeba přijmout nový generační pakt. To znamená:

— Musejí zůstat zachována práva a zájmy všech generací. Možnosti účasti na systémech vzdělávání, trhu práce a životě jednotlivých generací ve společnosti získávají na významu. Obzvláště děti a mládež, jejichž poměrný podíl na obyvatelstvu klesá, potřebují kvalitní a spolehlivé možnosti účasti ve stárnoucí společnosti. Je třeba celkově posílit práci pro jednotlivé věkové skupiny, opět se zvláštním zřetelem na životní situaci dětí a mládeže, ale také zakotvením nových a diferencovaných věkových profilů;

— Výměna zkušeností a dovedností a podpora mezi generacemi je předpokladem schopnosti společenského rozvoje a solidárního soužití. K této výměně dochází v první řadě v rámci rodiny. Na základě požadavků na mobilitu a flexibilitu například v souvislosti s trhem práce, ale i větším počtem samostatně žijících osob se v rámci demografických změn stávají důležitými i generační vztahy mimo rodinu. Tomu je třeba v budoucnosti věnovat více pozornosti i na evropské úrovni. S pomocí mezigeneračních přístupů lze totiž lépe než dosud využívat existující potenciál pro formování demografických změn. Sítím a iniciativám, které uplat-

ňují mezigenerační přístup, by se tedy napříště mělo dostat více podpory;

— Evropská úroveň by proto měla z nového generačního paktu učinit téma trvalé výměny znalostí a zkušeností s „modely osvědčených postupů“ v oblasti společenského rozvoje v rámci demografických změn. To platí i pro další průběh „fóra o demografickém vývoji Evropy“. Do tohoto transparentního a otevřeného dialogu by měly být co nejvíce zapojeny zastupující organizace občanské společnosti;

11. **pokládá za nezbytné** poukázat na reformy, které již byly na národní a evropské úrovni zahájeny. Jedná se např. o obnovenou Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost, Pakt o stabilitě a růstu, strategii udržitelného rozvoje, politiku soudržnosti a otevřenou metodu koordinace v oblasti sociální ochrany a sociálního začlenění. Upozorňuje však na to, že připomínka, že je třeba i nadále pokračovat v angažovaném úsilí i v souvislosti se stanovením pěti základních směrů politiky, není zdaleka postačující pro vytvoření rámcových podmínek pro nutné přístupy na evropské, národní, regionální a místní úrovni;

12. **postrádá** ve sdělení Komise popis úlohy národní, regionální a místní politiky. Demografický vývoj je především regionální a místní vývoj. Dojem, který ve sdělení vznikl v důsledku shromáždění dat na národní a evropské úrovni, totiž že tyto otázky je zapotřebí řešit v první řadě na těchto úrovních, je z pohledu VR zavádějící. Zabráni se tím spíše vnímání rostoucích regionálních rozdílů včetně těch, které jsou způsobeny migrací uvnitř členských států;

13. **vítá** záměr Komise pořádat každé dva roky evropské demografické fórum, jehož výsledky budou shrnuty do jedné kapitoly každoroční zprávy o pokroku. Jednostranné zaměření na otázku vyšší průměrné délky života však považuje za nesprávné. Je nezbytné věnovat se spíše různým aspektům demografických změn stejnou měrou;

14. **zdůrazňuje**, že demografické změny poskytují značné příležitosti, jak zlepšit kvalitu života starších lidí díky novým výrobkům a službám, a vytvořit tak v Evropě nová pracovní místa, podpořit hospodářský růst a zlepšit konkurenceschopnost Evropy. Týká se to všech oblastí činnosti, které podporují nezávislý a aktivní život starších lidí: řemesel, průmyslu, obchodu a sociálních sdružení, např. v oblastech cestovního ruchu, kultury, služeb pro domácnost, služeb v oblasti mobility či finančních služeb;

15. **podporuje** silnější integraci potřeb starších lidí a příležitosti tzv. „stříbrné ekonomiky“ i na úrovni EU, k níž patří i zahrnutí do Lisabonské strategie;

Podněty a požadavky VR

16. **konstatuje**, že obecné demografické trendy na evropské úrovni mají velmi odlišnou regionální formu. Rozvoj se přesouvá, což vede k tomu, že mezi evropskými regiony existují „vítězové“ (např. aglomerace Londýna a Mnichova) a „poražení“ (např. východní Německo nebo regiony na západě Polska). Výsledkem těchto trendů je ohrožená územní soudržnost. Vedle demografických změn vývoj obyvatelstva ovlivňují migrační toky směřující z oblastí mimo Společenství. Migrace uvnitř EU posiluje tendence aglomerací, přičemž stále atraktivnější jsou zejména prosperující městské aglomerace. Důsledkem tohoto rozdílného vývoje je koexistence procesů růstu a poklesu;

17. **sdílí názor** Komise, že vzájemný vztah mezi inovační schopností a kvalifikací je v demografických změnách ještě důležitější. Ženám, především matkám, by mělo být v budoucnosti lépe umožněno využít své kvalifikace podle vlastních přání a potřeb. Systémy vzdělávání a podniky se navíc již dnes musejí postupně přizpůsobovat rostoucímu počtu starších lidí a migrantů a v úzké spolupráci zavádět nové formy celoživotního vzdělávání;

18. **považuje** sladění rodiny a povolání za důležitou rámcovou podmínku konkurenceschopnosti lokalit, již je třeba posílit i pomocí evropské politiky zaměstnanosti a jež hraje důležitou roli právě v rámci koncepce strategie pro Evropu, která podporuje demografický vývoj;

19. v této souvislosti **vítá** sdělení o podporování mezigenerační solidarity předložené Komisí. VR však varuje před tím, aby stanovení opatření na podporu rodin a na sladění soukromého a pracovního života nebylo jedinou politickou reakcí na demografické změny. Mnoho regionů musí na demografické změny reagovat velmi konkrétně, a sice přizpůsobováním služeb nebo infrastruktury. Opatření v oblasti rodinné politiky ovlivňují demografický vývoj jen pomalu, i když jsou tak potřebná. V mnohých regionech je navíc odchod kvalifikovaných mladých lidí větším problémem, než vlastní porodnost těch, kteří v regionu zůstávají;

20. **vítá** podnět k vybudování „aliance pro rodiny“, o které se sdělení o podporování mezigenerační solidarity zmiňuje, aby podpořilo nezbytnou výměnu osvědčených postupů a obsažných informací; naléhavě však radí, aby se na tuto „alianci pro rodiny“ nepohlíželo pouze z hlediska zvyšování porodnosti, nýbrž jako na nástroj komplexní reakce na demografický vývoj. Výbor regionů a s ním spojené orgány místní a regionální samosprávy by měly být plně zapojeny do práce aliance a vyzdvihují svoji ochotu ke konstruktivní spolupráci a k předkládání návrhů na další utváření evropské generační politiky;

21. **zdůrazňuje** regionální nerovnost demografického vývoje. Do rostoucích regionů se stěhují mladí lidé, ženy a migranti. V těchto regionech přitom kvůli segregaci narůstají sociální rozdíly, což vede jednak k větší potřebě integrace a jednak k větší snaze o vybudování a zlepšení infrastruktury odpovídající věku, aby nebylo v přílišné míře připuštěno sociální vyloučení;

22. **uznává**, že integrace přistěhovalců má pro budoucnost společnosti zásadní význam. Vychází z toho, že navzdory požadovanému většímu úsilí v oblasti vzdělávání zaměřenému na lepší využívání potenciálu nastupující generace je zapotřebí pracovních sil s vysokou kvalifikací ze států mimo Evropu. Důležitá snaha o získání pracovních sil s vysokou kvalifikací však bude mít pouze omezený dopad na demografický vývoj;

23. **upozorňuje** na to, že regiony se snižujícím se počtem obyvatelstva ztrácejí nejen obyvatelstvo, ale přicházejí zejména o mladé lidi (především ve věkové skupině od 20 do 30 let), ženy a také vzdělané lidi. Regiony se snižujícím se počtem obyvatelstva se na rozdíl od regionů s rostoucím počtem obyvatelstva nestávají cílem migrace. V evropských regionech tak v rámci stejných tendencí na makroúrovni vznikají velmi odlišné problematické situace;

24. v této souvislosti **upozorňuje** na problém budoucnosti péče. U regionů se snižujícím se počtem obyvatelstva dochází k nadměrnému úbytku aktivního obyvatelstva. Závislost starých lidí neroste rovnoměrně. Právě s ohledem na soukromé služby v oblasti domácí péče problematika odlivu mladých lidí spíše komplikuje problematiku budoucí podpory lidí, jež budou vyžadovat péči. V důsledku toho zejména v regionech s úbytkem obyvatel poroste význam sociální péče poskytované veřejným nebo soukromým sektorem;

25. **považuje za nezbytné** zaměřit se na velmi protikladný vývoj na regionální úrovni a vytvořit odpovídající bázi dat pro posouzení tohoto vývoje. Pro tyto účely musejí být data na místní, regionální a národní úrovni srovnatelná. Toto srovnávání formou „sociodemografického monitorování“ by se mělo stát stálým úkolem;

26. **zdůrazňuje** zvláštní vývoj ve středoevropských a východoevropských členských státech a nových spolkových zemích Německa. V těchto regionech jsou účinky poklesu porodů a strukturální změny demografických faktorů momentálně nejvýraznější, mimo to probíhá vývoj téměř ve zrychleném tempu. Tyto regiony zažívají vývoj, jaký ve většině evropských regionů nastane až později, nebo ne v takové intenzitě. VR vidí v podpoře těchto regionů, například v rámci iniciativy Komise nazvané Regiony pro hospodářskou změnu, možnost vyvinout přiměřené nástroje pro řešení demografických změn v celé Evropě;

27. **upozorňuje** na problémy, kterým ve členských státech čelí menšinové kultury, jež mohou být zvláště citlivé na problémy způsobené migrací obyvatel a demografickými změnami, co se týče příslušné kultury a další existence jejich jazyka. Změny ve složení společnosti a rodiny vedou ke změnám zvyklostí a používání jazyků, což musí společnost plánovat a připravit se na to;

28. **zdůrazňuje**, že současný demografický problém je v evropské historii jedinečným jevem. Proto neexistují žádné hotové a vyzkoušené recepty na to, jak by evropské společnosti na tento vývoj měly adekvátně reagovat. V celém světě získalo podobnou zkušenost dosud pouze Japonsko. Proto VR vítá otevřený přístup Komise k tomuto tématu;

29. ve sdělení Komise **vidí** příliš silné zaměření na otázku zvýšení průměrné délky života lidí a jeho následků. Stejně důležité téma řešení následků úbytku počtu obyvatel a s tím souvisejících otázek transformace příslušných regionů však popsáno není. Ačkoli je třeba tyto otázky řešit spíše na národní a regionální úrovni, jsou i tam, kde je dotčena infrastruktura, předmětem nezbytné diskuse o využití strukturálních fondů;

30. v této souvislosti **pokládá za nutné** prověřit jednostranné zaměření evropských strategií na růst. Regiony s klesajícím počtem obyvatelstva se musejí přizpůsobit změněným konceptům vývoje, musí být i nadále možné zaplatit a zachovat infrastrukturu pro méně obyvatel, koncepty regionálního vývoje musejí odpovídajícím způsobem zohledňovat potřeby menšího počtu obyvatel. To však neznamená, že se musí investovat méně, naopak se musí investovat jinde. Otázky vývoje hospodářství a společnosti při klesajícím počtu obyvatel a silných regionálních rozdílech jsou otázky kvalitativní, nikoli především kvantitativní. To znamená, že chápání politiky, které bylo doposud zaměřeno pouze na růst, musí být doplněno o paradigma úbytku a transformace;

31. **konstatuje**, že pro úspěšné řešení problémů souvisejících s demografickými změnami jsou nezbytné následující politické rámcové podmínky:

— Je třeba zabránit neproduktivní konkurenci mezi městy a regiony ve snahách o více obyvatel. Větší a silnější města a regiony svou atraktivitou nebo poskytováním výhod přitahují lidi. K tomu však dochází na úkor jiných měst a regionů, přičemž tam se demografická situace dále zhoršuje;

— Do hledání řešení je třeba včas zapojit vždy příslušnou vyšší úroveň správy. Regiony budou muset intenzivněji než dosud

společně vytvářet vzájemně se překrývající strategie opírající se o spolupráci;

— následcích demografických změn je zapotřebí včas informovat celou společnost, aby všechny subjekty společnosti mohly obecné zásady svého jednání zaměřit na tuto změnu;

— Vlády musejí nastavit určité podmínky, aby zpomalily proces demografických změn. Politiky ve všech členských státech by měly zohlednit potřeby mladých žen, které chtějí pokračovat v kariéře a zároveň mít rodinu. Aby k tomu mohlo dojít, měly by být zavedeny rozsáhlejší mechanismy sociální podpory. Podobné mechanismy, které by měly umožňovat pružnější pracovní úpravy, by měly existovat také pro starší osoby;

32. **považuje proto za nezbytné** podporovat regionálně upravené a diferencované strategie poskytující obyvatelstvu co nejlepší přístup ke službám obecného zájmu, službám v oblasti informačních a komunikačních technologií a ke vzdělání;

33. **zdůrazňuje**, že demografické změny vyžadují nový pohled na historii zaměstnávání. V hospodářství a ve správě bude záležet na větším využívání zkušeností starších zaměstnanců. Je nutné, aby starší lidé měli v posledních letech profesního života větší flexibilitu. Jako důležité možnosti je třeba nabídnout iniciativy, jako je například práce z domu, pružná pracovní doba a postupný odchod do důchodu, které mohou starší zaměstnance podpořit v delším setrvání v zaměstnání. Evropské společnosti a zejména odbory a zaměstnavatelé by měli vyvinout jiné modely rozložení pracovního života, aby byly na jedné straně mladým zaměstnancům umožněny lepší perspektivy zaměstnanosti, a jednak aby se podpořila zaměstnanost odpovídající věku;

34. **požaduje** posílit celoživotní vzdělávání jakožto právo občanů a požadavek na občany, aby bylo možné čelit neustále se měnícím požadavkům hospodářství a společnosti;

35. **konstatuje**, že v regionech s klesajícím počtem obyvatel vzniká nutnost přizpůsobit služby obecného zájmu, infrastrukturu a společenský život počtu obyvatel a měnící se a klesající poptávce. Problémy ve středoevropských a východoevropských státech poslední vlny přistoupení k EU a na východě Německa ukazují, že politické koncepce zaměřené na odstraňování a transformaci infrastruktury mohou být důležité pro budoucí konkurenceschopnost regionů;

36. **pokládá za nezbytné** celkově prověřit, jak strukturální fondy a Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova řeší následky demografických změn. **Vítá** proto oznámení Komise, že ve sdělení, které je třeba schválit do konce roku 2008 a ve kterém budou předloženy návrhy, jak lze vhodněji zohlednit potřeby stárnoucího obyvatelstva, bude věnována zvláštní pozornost potenciální úloze strukturálních fondů v této oblasti;

37. v této souvislosti **vybízí** k prověření úlohy strukturálních fondů a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a také toho, zda se v rámci příslušných nástrojů dostatečně zohledňují potřeby regionů s rostoucím i snižujícím se počtem obyvatelstva. Dále VR **žádá**, aby toto prověřování bylo časově naplánováno tak, aby výsledky byly k dispozici ještě v první polovině období poskytování finančních podpor. VR od Komise

očekává, že mezi prioritami pro programy cíle 3/Interreg IV C se téma demografických změn objeví na jednom z prvních míst;

38. **upozorňuje** na to, že městské regiony s vysokým přílivem obyvatel stojí před značnými problémy souvisejícími s integrací různých skupin obyvatelstva. Účinky demografických změn se různých skupin obyvatelstva dotýkají různou měrou. Otázka integrace mladých migrantů se stane otázkou budoucnosti evropských společností. Zejména městské regiony přitom budou muset čelit faktu, že se demografické složení různých skupin obyvatelstva prudce mění;

39. vzhledem k těmto výsledkům **navrhuje** určit na evropské úrovni typické regionální a místní problematické situace a vývoj, jež vyžadují vždy odlišné reakce a strategie. Pomůckou pro toto určování by měly být vzorové příklady uvedené v příloze.

V Bruselu dne 6. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

II. Postup

Název	Sdělení Komise Demografická budoucnost Evropy – učiňme z problému výhodu
Odkaz	KOM(2006) 571 v konečném znění
Právní základ	Čl. 265 odst. 1 Smlouvy o ES
Procedurální základ	
Datum dopisu Komise	12. října 2006
Datum rozhodnutí předsednictva	25. dubna 2006
Odpovědná komise	Komise pro hospodářskou a sociální politiku (ECOS)
Zpravodaj	Pan HARMS, zástupce Braniborska pro spolkové a evropské záležitosti, státní tajemník Státního kancléřství (DE/SES)
Poznámka	14. prosince 2006
Datum projednání v komisi	2. února 2007
Datum přijetí v komisi	30. března 2007
Výsledek hlasování v komisi	Přijato většinou hlasů
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. a 7. června 2007 (jednání ze dne 6. června 2007)
Předchozí stanovisko Výboru	Stanovisko Výboru regionů k tématu Zelená kniha <i>Nová mezigenerační solidarita jako odpověď na demografické změny</i> CdR 152/2005 fin ⁽¹⁾ – KOM(2005) 94 v konečném znění

(¹) Úř. věst. C 115, 16.5.2006, s. 61.

Stanovisko Výboru regionů – Balíček rozšíření 2006 – Schopnost integrovat nové členy

(2007/C 197/02)

VÝBOR REGIONŮ

- se domnívá, že schopnost integrovat nové členy je faktorem, který musí být zohledněn při určování tempa procesu rozšíření, a nikoliv záminkou pro nepřistoupení nebo dodatečným kritériem; považuje ji spíše za základní prvek transparentnosti, který zahrnuje především EU a tudíž kandidátské země;
- domnívá se, že rozšiřování EU znamená hlavně sdílet společný politický záměr založený vedle společných politik a institucí na hodnotách a zásadách, a proto musí být schopnost EU integrovat nové členy považovaná za nástroj zaměřený na zachování těchto zásad a hodnot, politik a fungování institucí Společenství. Aby se společný politický projekt nerozplynul, měl by být posílen prostřednictvím dalších rozšíření;
- připomíná, že rozšiřující se EU si musí udržet svou schopnost jednat a rozhodovat tím, že bude provádět účinnou společnou politiku; proto musí přizpůsobit politiku rozšiřování schopnosti udržet si specifickou institucionální finanční a politickou strukturu, která kvůli rozšíření nesmí ochabnout nebo riskovat, že se zkrslí původně plánovaný význam a účel;
- zdůrazňuje, že žádný proces rozšiřování se neobejde bez změn v stávajících smlouvách, především v Niceské smlouvě a finančním výhledu, vyžaduje hodnocení případných úprav nutných k zajištění dobrého výsledku od všech evropských institucí a orgánů.
- považuje za konstruktivní zapojit Výbor regionů do reformy systému financování EU, která musí proběhnout zároveň s procesem institucionální reformy a která nemůže být odpojena od politiky rozšíření EU. V této souvislosti připomíná, že je přesvědčen, že není možné dosáhnout „více Evropy“ s menšími prostředky pro budoucí finanční strukturu je obzvláště důležité soustředit se na oblasti, které přinášejí evropskou přidanou hodnotu.

I. Politická doporučení

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě Strategie rozšíření a hlavní výzvy na roky 2006 – 2007 včetně zvláštní zprávy o schopnosti EU integrovat nové členy, která je připojena v příloze

KOM(2006) 649 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ

Schopnost integrovat nové členy a místní a regionální orgány

1. domnívá se, že schopnost integrovat nové členy je faktorem, který musí být zohledněn při určování tempa procesu rozšíření, a nikoliv záminkou pro nepřistoupení nebo dodatečným kritériem; považuje ji spíše za základní prvek transparentnosti, který zahrnuje především EU a tudíž kandidátské země;
2. souhlasí proto se závěry Evropské rady z prosince 2006, které ve schopnosti integrovat nové členy vidí jeden z klíčů pro to, aby politice rozšiřování zajistila nový souhlas občanů;
3. připomíná, že schopnost integrovat nové země do Evropské unie se odráží především v následujících aspektech: ve finanční schopnosti Unie řídit svoje politiky, obzvláště SZP a politiku soudržnosti; ve schopnosti trhu práce přijímat pracovníky pocházející z nových členských zemí; ve schopnosti svých institucí pracovat úspěšně s větším počtem členských států, jak to určila Evropská rada v Kodani;
4. připomíná, že rozšiřující se EU si musí udržet svou schopnost jednat a rozhodovat tím, že bude provádět účinnou společnou politiku; proto musí přizpůsobit politiku rozšiřování schopnosti udržet si specifickou institucionální finanční a politickou strukturu, která kvůli rozšíření nesmí ochabnout nebo riskovat, že se zkrusí původně plánovaný význam a účel;
5. domnívá se, že rozšiřování EU znamená hlavně sdílet společný politický záměr založený vedle společných politik a institucí na hodnotách a zásadách, a proto musí být schopnost EU integrovat nové členy považovaná za nástroj zaměřený na zachování těchto zásad a hodnot, politik a fungování institucí Společenství. Aby se společný politický projekt nerozplynul, měl by být posílen prostřednictvím dalších rozšíření;
6. považuje dnešní diskusi o schopnosti integrovat nové členy za opožděnou, protože se měla vést především během jednání o Agendě 2000, a dále bezprostředně před každým dalším rozšířením a také během jednání o finančním výhledu pro období 2007-2013;
7. zaznamenává nerovnováhu v dokumentu Komise, pokud se týče prezentace diskuse o schopnosti integrovat nové členy, která by měla být spíše odpovědností kandidátských zemí, než EU;
8. zdůrazňuje, že žádný proces rozšiřování se neobejde bez změn v stávajících smlouvách, především v Niceské smlouvě a finančním výhledu, vyžaduje hodnocení případných úprav nutných k zajištění dobrého výsledku (např. v oblasti pravidel vnitřního trhu, rozpočtu a finančních prostředků EU, jejího institucionálního fungování) od všech evropských institucí a orgánů. Při tomto hodnocení hrají místní a regionální orgány, stejně jako národní parlamenty a občanská společnost důležitou roli z hlediska sociální přijatelnosti (schopnost společnosti integrovat nové evropské občany, kteří sdílejí stejné hodnoty a tvoří společnou identitu a občanství, zaměřené na uskutečnění stále hlubšího svazku mezi evropskými národy);
9. domnívá se, že EU by během vyjednávání s kandidátskou zemí měla být schopna ověřit, zda je či není splněn faktor schopnosti integrovat a současně sledovat, zda jsou respektována kodaňská kritéria pro jednotlivé kandidátské země; proto sdílí kritiku Evropského parlamentu, který považoval odpověď Evropské komise za nedostatečnou, neboť se podrobně nezabývá aktuálními jednáními z hlediska schopnosti integrovat a neformuluje zásady, na nichž by se tato definice měla zakládat;
10. očekává se, že Komise ve fázi předcházející příštím rozšířením provede analýzu dopadu rozšíření na různé související politiky a jejich financování a na institucionální strukturu Unie; tento postup by měl také zahrnovat analýzu různých reformních procesů, ke kterým v kandidátských zemích dochází, především pokud se týče větší účasti občanů na samotném procesu přistoupení a administrativní decentralizace;
11. navrhuje, aby instituce podporovaly aktivity zaměřené na to, aby občané a jejich sdružení měli možnost se vyjadřovat a sdílet veřejně názory týkající se integrace;
12. v tomto kontextu se domnívá, že je nezbytné vypracovat zvláštní analýzu o budoucnosti politiky soudržnosti, a zdůrazňuje, že by bylo účelné provést simulace různých možných scénářů rozšíření; tento postup schopnosti integrovat jedné z nejdůležitějších politik Unie, po hospodářské a sociální stránce a z hlediska viditelnosti přidané evropské hodnoty pro občany, by měl být prováděn ve spolupráci s Výborem regionů;

13. nicméně si je vědom, že měřit schopnost integrace je obtížné, protože není ze své podstaty statická a protože prostředky, které dala Unie k dispozici k dosažení cílů, lze případně upravit v průběhu let; žádá proto jasnější definici schopnosti integrovat nové členy a způsobu, jak má být měřena;

14. zdůrazňuje, že místní a regionální orgány by měly být přímo zapojeny do hodnocení dopadu jednotlivých evropských politik, které se jich týkají, v případě případných úprav z důvodu rozšíření. Toto je velmi důležité pro regionální oblasti, které sousedí s kandidátskými zeměmi;

15. podporuje požadavek Evropského parlamentu předložit svůj souhlas nejen na závěr vyjednávání, ale také před jeho zahájením;

16. připomíná své rozhodnutí zřídit pracovní skupiny (západní Balkán, Chorvatsko a Turecko), které by měly být chápány jako nástroj pomoci regionálním a místním orgánům kandidátských zemí v jejich úsilí o vybudování kapacit a nástroj podporování potřebného politického dialogu mezi EU a kandidátskými zeměmi; doufá také v jejich přeměnu ve společné poradní výbory, tam kde to stanoví různé dohody o přidružení, tak aby se staly mluvčím regionálních a místních orgánů kandidátských zemí po celou dobu vyjednávání;

17. zdůrazňuje, že úvaha o schopnosti integrace by také měla umožnit dozrání alternativních možností, které by měly být stanoveny v případě nerozšíření o určitou kandidátskou zemi (nebo o jiné země, které požádaly, ale jejichž kandidatura byla zamítnuta), jako např. posílení evropské politiky sousedství (EPS) nebo zavedení funkčního přístupu (např. k volnému obchodu nebo územní spolupráci), který přispěje k dozrání forem diferencované integrace a/nebo privilegovaných partnerství.

Institucionální a finanční reforma

18. souhlasí se závěry Evropské rady z prosince 2006 a zdůrazňuje nutnost vyřešit institucionální otázky před jakýmkoliv budoucím rozšířením a před volbami do Evropského parlamentu v roce 2009; znovu opakuje svou výzvu, aby se v reformním procesu vypracovaly předpisy zaměřené na zajištění lepšího fungování rozhodovacích postupů EU a na posílení účasti občanů a regionálních a místních orgánů v evropském legislativním procesu, s uznáním možností víceúrovňové správy v rozšířené Evropě;

19. považuje za konstruktivní zapojit Výbor regionů do reformy systému financování EU, která musí proběhnout zároveň s procesem institucionální reformy a která nemůže být odpojena od politiky rozšíření. V této souvislosti připomíná, že je přesvědčen, že není možné dosáhnout „více Evropy“ s menšími prostředky; zdůrazňuje, že pro budoucí finanční strukturu je obzvláště důležité soustředit se na oblasti, které přinášejí evropskou přidanou hodnotu;

Transparentnost a komunikace pro souhlas veřejného mínění

20. vítá návrhy Komise týkající se transparentnosti přístupových jednání s kandidátskými zeměmi, které mají posílit demokratickou legitimitu procesu rozšíření a snížit stávající rozdíl mezi občany a jejich politickým vedením zapojeným do rozhodování o přistoupení a rozšíření, a považuje za vhodné – k dosažení cíle vyjednávání a jeho větší kvality – během kontroly kapitol týkajících se politiky soudržnosti a decentralizace aktivně zapojit do různých fází procesu přistoupení občanskou společnost, regionální a místní orgány kandidátských zemí a Výbor regionů;

21. zdůrazňuje, že kvůli soudržnosti se svým transparentním a otevřeným přístupem vůči občanům by Komise měla zveřejnit text své výroční zprávy o kandidátských zemích a o případných kandidátských zemích EU v jazycích těchto zemí, s cílem zlepšit kvalitu procesu přistoupení k EU a umožnit občanům, aby se zúčastnili příslušné vnitrostátní diskuse;

22. zdůrazňuje dále, že proces přistoupení, tak jak je dnes strukturován, má tendenci přikazovat ze shora a není vždy předmětem demokratické kontroly vnitrostátního parlamentu nebo místních a regionálních orgánů kandidátských zemí, během celého procesu přistoupení, ani není zaměřen na přímé zapojení občanů, politických stran, občanské společnosti nebo místních a regionálních orgánů; tyto skutečnosti vedly k tomu, že:

a) zrychlení modernizace a demokratizace kandidátských zemí nebylo vždy prováděno souhlasem občanů;

b) tyto změny nebyly vždy spojeny s procesem administrativní decentralizace, která hraje roli katalyzátoru jak vůči demokratizaci tak vůči souhlasu občanů;

c) interní politické a sociální reformy, které vyžaduje politika rozšíření, staví na administrativních národních, regionálních nebo místních strukturách, které jsou obvykle slabší a musí se spoléhat na know how jiných evropských správ a na dodržování rozmanitosti a subsidiarity;

23. domnívá se proto, že by bylo účelné navrhnout participativnější přístup, také prostřednictvím partnerství, která se již ukázala jako zásadní pro vzájemnou znalost obyvatelstva, pro pomoc správám kandidátských zemích v boji proti korupci ve veřejné správě a pro pobídku místním, regionálním a vnitrostátním vládám k provedení nezbytných reforem správy a justice;

24. souhlasí s důležitostí sdělovací úlohy regionálních a místních orgánů, jak zdůrazňuje Evropský parlament a Komise; tato politika by měla být decentralizovanější a otevřenější vůči příspěvkům občanské společnosti, aby se podpořil souhlas veřejnosti jak v členských, tak i v kandidátských zemích tím, že se

posílí transparentnost a odpovědnost v procesu rozšíření, který by měl být co nejvíce sdílen; schvaluje proto návrhy Komise, ale zároveň zdůrazňuje, že Komise by se neměla vzdát své příslušné politické odpovědnosti, a proto ji vybízí, aby přiměla regionální a místní orgány přijmout nezbytné nástroje, a úspěšně tak završit společné úsilí;

25. žádá rozpočtový orgán EU, aby finančně přispěl k úsilí regionálních a místních orgánů členských států EU a uvolnil finanční prostředky pro uspořádání informačních kampaní na téma rozšíření na regionální a místní úrovni a pomohl regionálním a místním správám členských a kandidátských zemí při výkonu jejich role šířitelů evropského poselství.

V Bruselu dne 6. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

II. Postup

Název	sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě Strategie rozšíření a hlavní výzvy na roky 2006 – 2007 včetně zvláštní zprávy o schopnosti EU integrovat nové členy, která je připojena v příloze
Odkazy	KOM(2006) 649 v konečném znění
Právní základ	čl. 265, odst. 1 Smlouvy o ES
Procedurální základ	
Datum žádosti Komise o vypracování stanoviska	8. listopadu 2006
Datum rozhodnutí předsednictva	25. dubna 2006
Odpovědná komise	Komise pro vnější vztahy a decentralizovanou spolupráci (RELEX)
Zpravodaj	pan Isidoro GOTTARDO (IT/ELS), radní města Sacile, provincie Pordenone
Analýza	7. prosince 2006
Datum projednání v komisi	25. ledna 2007
Datum přijetí v komisi	29. března 2007

Výsledek hlasování v komisi	přijato většinou hlasů
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. června 2007
Předchozí stanovisko Výboru	<p>CdR 115/2006 fin ⁽¹⁾, stanovisko ke sdělení Komise s názvem Západní Balkán na cestě do EU: upevňování stability a zvyšování prosperity (KOM(2006) 27 v konečném znění); zpravodaj: pan Franz Schausberger (AT/ELS), stanovisko přijato na plenárním zasedání VR dne 11. října 2006;</p> <p>CdR 50/2006 fin ⁽²⁾, stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Dialog s občanskou společností mezi EU a kandidátskými zeměmi KOM(2005) 290 v konečném znění; zpravodaj: pan Isidoro Gottardo (IT/ELS), stanovisko přijato na plenárním zasedání VR dne 27. dubna 2006;</p> <p>CdR 499/2004 fin ⁽³⁾, stanovisko k návrhu rozhodnutí Rady týkající se zásad, priorit a podmínek evropského partnerství s Chorvatskem KOM(2004) 275 v konečném znění; zpravodaj: pan Isidoro Gottardo (IT/ELS), stanovisko přijato na plenárním zasedání VR dne 13. října 2005;</p> <p>CdR 495/2004 fin ⁽⁴⁾, stanovisko k Doporučení Evropské komise týkající se pokroku Turecka na cestě k přistoupení KOM(2004) 656 v konečném znění; zpravodajka paní Helene Lund (DK/SES), stanovisko přijato na plenárním zasedání VR dne 6. července 2005.</p>

⁽¹⁾ Úř. věst. 51, 6.3.2007, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. 206, 29.8.2006, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. 81, 4.4.2006, s. 42.

⁽⁴⁾ Úř. věst. 31, 7.2.2006, s. 11.

Stanovisko Výboru regionů – Balíček rozšíření 2006 – Kandidátské země

(2007/C 197/03)

VÝBOR REGIONŮ

- připomíná, že rozšíření bylo úspěchem pro Evropskou unii a pro celou Evropu a zdůrazňuje význam regionálního a místního hlediska v procesu rozšíření pro zajištění vnitřní stability, pro níž má zásadní význam demokracie blízka občanům;
- zdůrazňuje, že je důležité pokračovat v plnění kodaňských politických kritérií se zvláštním důrazem na potřebu posílení svobody projevu, svobody vyznání, práv žen, menšin a odborů a potřebu zlepšení institucionálního rámce na ochranu lidských práv;
- zdůrazňuje, že politické monitorování procesu rozšíření probíhající na národní, regionální a místní úrovni je hlavní výzvou vzhledem k závažnosti tohoto procesu pro budoucnost Evropské unie. Proto se Výbor rozhodl vytvořit pracovní skupinu pro Chorvatsko a pracovní skupinu pro Turecko, v jejichž rámci bude podpořen dialog s různými zainteresovanými stranami, což VR umožní vymezit si své politické postoje;
- vítá pokrok Chorvatska, pokud jde o politická a hospodářská kritéria a kritérium souladu s *acquis* a o provádění dohody o stabilizaci a přidružení, a s radostí poznamenává, že chorvatské orgány pokračují v plnění kodaňských politických kritérií;
- vítá podstatné reformy zavedené Tureckem, ale má stále obavy ze snižujícího se tempa reforem, a připomíná, že vytvoření smíšeného poradního výboru s Tureckem zůstává jeho politickým cílem;
- vítá pokračující vývoj reforem a to, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie je na dobré cestě ke splnění kodaňských politických kritérií, ale zaznamenává pomalé tempo reforem v roce 2006.

I. Politická doporučení

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Strategie rozšíření a hlavní výzvy na roky 2006-2007 včetně zvláštní zprávy o schopnosti EU integrovat nové členy, která je připojena v příloze

KOM(2006) 649 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ,

Všeobecná doporučení

1. připomíná, že postupná rozšíření představovala od počátku zásadní část projektu budování Evropy;
2. uznává, že proces rozšíření je důležitý pro demokratický a stabilní vývoj zemí v procesu přistoupení, pro stabilitu evropského regionu a bezpečnost Evropské unie;
3. připomíná, že rozšíření bylo úspěchem pro Evropskou unii a pro celou Evropu. Umožnilo překonat rozdělení Evropy a přispělo k míru a stabilitě na celém kontinentě;
4. zdůrazňuje význam regionálního a místního hlediska v procesu rozšíření a uznává důležitou úlohu regionálních a místních politik pro zajištění vnitřní stability, demokracie blízka občanům je v tomto směru významným prvkem;
5. zdůrazňuje, že každá země usilující o členství v Evropské unii musí být hodnocena podle svých zásluh, vzhledem ke své schopnosti dostát přísným kritériím pro přijetí;
6. zdůrazňuje, že cíl kvalitní evropské správy založené na zásadách subsidiarity a proporcionality může být naplněn prostřednictvím decentralizace, přičemž nemusí být vždy použita jednotná šablona;
7. zdůrazňuje, že vyvážený přesun pravomocí a finančních prostředků na decentralizované orgány je klíčovým předpokladem efektivní demokracie na místní a regionální úrovni;
8. požaduje, aby bylo vynaloženo úsilí o spolupráci a výměnu zkušeností a osvědčených postupů získaných během provádění předstupních politik uskutečňovaných ve spolupráci s místními a regionálními orgány členských států EU a kandidátských zemí.

Chorvatsko

9. vítá pokrok, pokud jde o politická a hospodářská kritéria a kritérium souladu s *acquis* a o provádění dohody o stabilizaci a přidružení, a s radostí poznamenává, že země pokračuje v plnění kodaňských politických kritérií;

10. zdůrazňuje, že politické monitorování procesu rozšíření probíhající na národní, regionální a místní úrovni je hlavní výzvou vzhledem k závažnosti tohoto procesu pro budoucnost Evropské unie. Proto se Výbor rozhodl vytvořit pracovní skupinu pro Chorvatsko, v jejímž rámci bude podpořen dialog s různými zainteresovanými stranami, což VR umožní vymezit si své politické postoje;

11. dodává, že prostřednictvím této pracovní skupiny chce podpořit stálý dialog s politickými představiteli Chorvatska. Navíc bude stimulovat a podporovat organizování informačních a komunikačních kampaní týkajících se procesu rozšíření ve městech a regionech Evropské unie a Chorvatska;

12. zdůrazňuje, že aktivní přeshraniční spolupráce mezi místními a regionálními samosprávami je jednou z možností, jak rozvíjet prosperitu a stabilitu v Chorvatsku a v regionu západního Balkánu;

13. vítá, že byla vytvořena strategie pro reformu veřejné správy a poukazuje na důležitost věnovat se problémům s kapacitou v místní a regionální správě;

14. považuje za důležité, že vláda začala se zaváděním strategií reformou soudnictví a boje proti korupci, a vítá, že Chorvatsko zaznamenalo pokrok v oblasti menšin a návratu uprchlíků; zdůrazňuje však nutnost pokračovat v reformách ve všech těchto oblastech a doporučuje zvýšit tempo pokroku zejména ve dvou posledních zmíněných bodech;

15. zdůrazňuje význam kvalitní demokratické a decentralizované správy ke splnění potřeb občanů a upozorňuje na zásadní úlohu místních a regionálních orgánů v provádění reformních politik;

16. vítá, že Chorvatsko nadále plně spolupracuje s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii (ICTY), a zdůrazňuje nutnost dalšího pokroku ve vedení procesů válečných zločinů, včetně ochrany svědků;

17. doporučuje, aby Chorvatsko pokročilo v otázkách týkajících se veřejných zakázek a zajistilo tak dostupnost transparentních postupů na všech úrovních správy;

18. vítá nedávný vývoj v regionální politice a koordinaci strukturálních nástrojů, ale klade důraz na potřebu větší správní kapacity pro uskutečnění evropského financování.

Turecko

19. vítá podstatné reformy zavedené Tureckem, ale má stále obavy ze snižujícího se tempa reformem;

20. zdůrazňuje, že politické monitorování procesu rozšíření na národní, regionální a místní úrovni je hlavní výzvou vzhledem k závažnosti tohoto procesu pro budoucnost Evropské unie. Proto se Výbor rozhodl vytvořit pracovní skupinu pro vztahy s Tureckem, v jejímž rámci bude podpořen dialog s různými zainteresovanými stranami, což VR umožní vymezit si své politické postoje;

21. připomíná, že vytvoření smíšeného poradního výboru s Tureckem zůstává jeho politickým cílem;

22. uvádí, že prostřednictvím této pracovní skupiny chce podpořit stálý dialog s politickými představiteli Turecka. Pracovní skupina bude navíc stimulovat a podporovat organizování informačních a komunikačních kampaní týkajících se procesu rozšíření ve městech a regionech Evropské unie a Turecka;

23. zdůrazňuje, že je důležité pokračovat v plnění kodaňských politických kritérií se zvláštním důrazem na potřebu posílení svobody projevu, svobody vyznání, práv žen, menšin a odborů a potřebu zlepšení institucionálního rámce na ochranu lidských práv;

24. klade důraz na význam demokracie blízké občanům a důležitou úlohu, jakou musí místní a regionální orgány hrát v zavádění těchto politik;

25. vyzdvihuje význam místních samospráv a klíčovou úlohu městských rad;

26. vítá nedávný pokrok související se zavedením orgánů veřejného ochránce práv pro spory ve veřejné správě;

27. zdůrazňuje, že zlepšení právního rámce pro veřejné zakázky je důležité k zajištění transparentní a zodpovědné místní správy poskytující základní služby občanům;

28. s uspokojením zaznamenává přijetí zákona zavádějícího agentury regionálního rozvoje a doporučuje zlepšit transparentnost a zodpovědnost v řízení agentur.

Bývalá jugoslávská republika Makedonie

29. vítá pokračující vývoj reforem a to, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie je na dobré cestě ke splnění kodaňských

politických kritérií, ale zaznamenává pomalé tempo reforem v roce 2006;

30. s uspokojením poznamenává, že volby v červenci roku 2006 celkově proběhly v souladu s mezinárodními standardy, ale zdůrazňuje, že je zapotřebí vyvinout značné úsilí v boji s přetrvávajícími neregulérnostmi, tak aby se příští volby již odehrály zcela v souladu s uvedenými standardy;

31. doporučuje vynaložit úsilí směřující k posílení boje proti korupci a zajistit tak transparentnost a demokratickou zodpovědnost na všech úrovních; doporučuje zavedení reformy policie a soudnictví;

32. zdůrazňuje význam řádného provádění dohody z Ohridu;

33. zdůrazňuje význam demokracie blízké občanům a klade důraz na důležitou úlohu, již hrají místní a regionální orgány zejména při zajištění náležitého zavádění zákonů o ochraně menšin a při posilování dobrých vztahů mezi různými etniky;

34. vítá zavedení zákona o státní správě z roku 2000 a nedávné snahy o decentralizaci a podporuje městské orgány v tom, aby se aktivně ujišťovaly, že jsou jejich práva a pravomoci respektovány;

35. zdůrazňuje, že je nutné zabezpečit nezávislost a profesionálnost správy;

36. vyzývá vládu, aby vynaložila značné úsilí nezbytné k přizpůsobení legislativy v oblasti regionálního rozvoje *acquis* Společenství a k posílení správní kapacity v této oblasti s cílem zajistit účinné zavedení regionální politiky;

37. vítá, že byla zahájena jednání o zjednodušení postupů pro získávání víz a pro znovupřijetí se všemi zeměmi regionu s cílem uzavřít jednání co nejdříve. Uzavření takových dohod podpoří osobní kontakty mezi EU a zeměmi západního Balkánu a zvýší možnosti pro cestování, zejména pro mladou generaci;

38. vyzývá Evropskou komisi, aby učinila nezbytné kroky pro poskytnutí právního základu, který by zajistil vytvoření Smíšeného poradního výboru mezi VR a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonie.

V Bruselu dne 6. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

II. Postup

Název	Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě – Strategie rozšíření a hlavní výzvy na roky 2006-2007 včetně zvláštní zprávy o schopnosti EU integrovat nové členy, která je připojena v příloze
Odkazy	KOM(2006) 649 v konečném znění
Právní základ	Čl. 265 odst.1 Smlouvy
Právní rámec	
Datum žádosti Komise o vypracování stanoviska	8. listopadu 2006
Datum rozhodnutí předsednictva	25. dubna 2006
Příslušná komise	Komise pro vnější vztahy a decentralizovanou spolupráci (RELEX)
Zpravodaj	pan Antti Liikkanen, (FI/SES) , člen Rady města Rovaniemi
Analýza	7. prosince 2006
Datum projednání v komisi	25. ledna 2007
Datum přijetí v komisi	29. března 2007
Výsledek hlasování v komisi	Přijato jednomyslně. Zjednodušený postup, čl. 26.
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. června 2007
Předchozí stanoviska Výboru regionů	<p>CdR 50/2006 fin ⁽¹⁾, Stanovisko ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů na téma „Dialog s občanskou společností mezi EU a kandidátskými zeměmi“ KOM(2005) 290 v konečném znění. Zpravodaj: pan Isidoro Gottardo (IT/ELS), přijato na plenárním zasedání VR dne 27. dubna 2006;</p> <p>CdR 499/2004 fin ⁽²⁾, Stanovisko k tématu „Návrh rozhodnutí Rady týkající se zásad, priorit a podmínek evropského partnerství s Chorvatskem“ KOM(2004) 275 v konečném znění. Zpravodaj: pan Isidoro Gottardo (IT/ELS), přijato na plenárním zasedání VR dne 13. října 2005;</p> <p>CdR 495/2004 fin ⁽³⁾, Stanovisko k tématu „Doporučení Evropské komise týkající se pokroku Turecka na cestě k přistoupení“ KOM(2004) 656 v konečném znění. Zpravodajka: paní Helene Lund (DK/SES), přijato na plenárním zasedání VR dne 6. července 2005.</p>

⁽¹⁾ Úř. věst. C 206, 29.8.2006, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. C 81, 4.4.2006, s. 42.

⁽³⁾ Úř. věst. C 31, 7.2.2006, s. 11.

Stanovisko Výboru regionů – Balíček rozšíření 2006 – Potenciální kandidátské země

(2007/C 197/04)

VÝBOR REGIONŮ

- **vychází z** toho, že budoucnost států západního Balkánu je v Evropské unii, a **uznává** pokrok, kterého dosáhly potenciální kandidátské země při provádění plánu na konkretizaci své evropské perspektivy;
- **vychází** současně z toho, že se při realistickém posouzení stávajících podmínek a při veškerém pokroku, kterého již bylo dosaženo, stále ukazují hluboké problémy v klíčových politických a hospodářských oblastech i v občanské společnosti, jejichž řešení vyžaduje ještě značné úsilí všech zúčastněných;
- **rád by** také **zdůraznil**, že rychlost přistoupení potenciálních kandidátských zemí k EU v první řadě závisí na výsledcích reformního procesu v těchto zemích. Současně je třeba brát v úvahu také integrační kapacitu EU;
- **zdůrazňuje v** této souvislosti také to, že se nejedná pouze o „technický“ problém: integrační kapacita nezahrnuje jen institucionální funkčnost EU, ale vždy také podporu rozhodnutí obyvatelstva členských států;
- **připomíná**, že zatímco spolupráce mezi EU a západním Balkánem byla zavedena kvůli reformním opatřením jako liberalizace obchodu, privatizace, regulační reformy a podpora zahraničních investic, jasný rámec pro spolupráci na regionální a místní úrovni zatím chybí; pracovní skupina pro západní Balkán, která byla vytvořena Výborem regionů v únoru 2006, má být takovým rámcem pro spolupráci, který má pomoci dostat tamější sociální a hospodářský rozvoj na místní a regionální úrovni více do popředí evropské politické agendy;
- **připomíná**, že monitorování procesu rozšíření na národní, regionální a místní úrovni je velká výzva, neboť toto téma je důležité pro budoucnost Evropské unie a západní Balkán je třeba stabilizovat; proto bylo pro Výbor regionů důležité vytvořit politické fórum, které by podporovalo rozvoj tohoto procesu, který zahrnuje podporu dialogu s všemi zainteresovanými stranami, aby mohly stanovit své politické postoje.

I. Politická doporučení

Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě Strategie rozšíření a hlavní výzvy na roky 2006-2007 včetně zvláštní zprávy o schopnosti EU integrovat nové členy, která je připojena v příloze

KOM(2006) 649 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ

Strategie rozšiřování a všeobecné výzvy

1. **vychází z** toho, že budoucnost států západního Balkánu je v Evropské unii, a **uznává** pokrok, kterého dosáhly potenciální kandidátské země při provádění plánu na konkretizaci své evropské perspektivy;

2. **vychází** současně z toho, že se při realistickém posouzení stávajících podmínek a při veškerém pokroku, kterého již bylo dosaženo, stále ukazují hluboké problémy v klíčových politických a hospodářských oblastech i v občanské společnosti, jejichž řešení vyžaduje ještě značné úsilí všech zúčastněných;

3. **zasazuje se** důrazně o to, aby se pokračovalo v reformních procesech nutných pro stabilizaci celého regionu; je si přitom vědom dilematu, které pro potenciální kandidátské země vyplývá z dlouhodobé perspektivy přistoupení: čím méně dosažitelný je cíl přistoupení, tím větší vzniká nebezpečí, že reformní proces ztratí dynamiku. To však nesmí vést ke změkčení kritérií členství nebo k upuštění od zásady striktní kondicionality; **upozorňuje na to**, že se musí jednat o poskytnutí dostatečných podnětů a pomoci, což přispěje k pokračování v reformním procesu na všech úrovních;

4. **vítá** veškerá vhodná opatření EU, která slouží ke stabilizování vývoje v jednotlivých zemích, především při boji proti korupci a organizovanému zločinu, a pomáhají při budování účinných správních struktur, které musejí nezbytně zahrnovat také regionální a místní úroveň; **vítá** v této souvislosti rovněž veškeré vhodné plány, které přispějí k podpoření samostatného budování politické a hospodářské spolupráce v regionu;

5. **rád by** také **zdůraznil**, že rychlost přistoupení potenciálních kandidátských zemí k EU v první řadě závisí na výsledcích reformního procesu v těchto zemích. Současně je třeba brát v úvahu také integrační kapacitu EU;

6. **zdůrazňuje** v této souvislosti také to, že se nejedná pouze o „technický“ problém: integrační kapacita nezahrnuje jen institucionální funkčnost EU, ale vždy také podporu rozhodnutí obyvatelstva členských států; dále **připomíná** politickým před-

stavitelům EU, že je velmi důležité naslouchat veřejnosti, avšak také **připomíná** významnou úlohu vedení, jež má zajistit podporu veřejnosti pro další rozšíření, bude-li celkové hodnocení rozšíření kladné;

7. **navrhuje**, aby instituce Společenství posílily svou činnost, aby občané a sdružení, do nichž se občané zapojují, měli možnost vyjadřovat své názory k procesu rozšíření a veřejně si je vyměňovat;

8. zároveň **oceňuje** význam, bohatství a hodnotu, kterou západní Balkán a jeho jednotlivé země a národy přinesou Evropské unii jako celku;

9. **podporuje** z tohoto důvodu veškeré úsilí provádět předvstupní a přístupové procesy za přísného dodržování stanovených kritérií a uspořádat je nanejvýš průhledně – například také s ohledem na možné dopady na společné politiky, aby byla umožněna širší politická diskuse o budoucích rozšiřováních. Jenom na tomto základě je možné získat nezbytný souhlas veřejnosti. Výbor regionů se této diskuse zúčastní – stejně jako jeho členové – aktivně a s vědomím, že právě budoucnost států západního Balkánu je důležitým zkušebním kamenem pro společnou evropskou ideu;

10. **vyzývá** všechny zúčastněné v regionu k tomu, aby se aktivně a konstruktivně podíleli na řešení sporných otázek, které nyní ještě stojí v cestě společné perspektivě; otázka Kosova má přitom zajisté obzvláštní význam, neboť se týká celého regionu;

11. pro období do přistoupení k EU **žádá** důrazně o vhodná opatření, která na jedné straně přispějí k trvalé podpoře možnosti konstruktivního vývoje dotčených států západního Balkánu a na straně druhé zlepší prostřednictvím praktických kroků přiblížení k EU, přičemž zůstane bezpodmínečně zachována možnost vstupu;

12. **uznává** v této souvislosti význam, který má pro obyvatele západního Balkánu perspektiva zjednodušení vízových povinností (visa free movement), a podporuje důrazně přání, aby přímé kontakty (people-to-people contacts) byly podporovány i tím, že bude poskytnuto více stipendií pro studenty a mladé pracovníky z tohoto regionu;

13. **podporuje** vhodná opatření pro přeshraniční a meziregionální spolupráci s orgány místní a regionální samosprávy v členských státech EU a podněty pro mezistátní spolupráci v regionu západního Balkánu, která by se měla týkat pokud možno co nejvíce politických oblastí;

14. **připomíná**, že zatímco spolupráce mezi EU a západním Balkánem byla zavedena kvůli reformním opatřením jako liberalizace obchodu, privatizace, regulační reformy a podpora zahraničních investic, jasný rámec pro spolupráci na regionální a místní úrovni zatím chybí; pracovní skupina pro západní Balkán, která byla vytvořena Výborem regionů v únoru 2006, má být takovým rámcem pro spolupráci, který má pomoci dostat tamější sociální a hospodářský rozvoj na místní a regionální úrovni více do popředí evropské politické agendy;

15. **připomíná**, že monitorování procesu rozšíření na národní, regionální a místní úrovni je velká výzva, neboť toto téma je důležité pro budoucnost Evropské unie a západní Balkán je třeba stabilizovat; proto bylo pro Výbor regionů důležité vytvořit politické fórum, které by podporovalo rozvoj tohoto procesu, který zahrnuje podporu dialogu s všemi zainteresovanými stranami, aby mohly stanovit své politické postoje;

16. **uvádí**, že prostřednictvím této pracovní skupiny VR usiluje o podporu stálého dialogu s politickými představiteli místních a regionálních celků na západním Balkáně. Dále také podníká a bude podporovat pořádání informačních a komunikačních kampaní týkajících se procesu rozšíření v evropských místních a regionálních samosprávách a regionech a na západním Balkáně;

Albánie

17. **poukazuje** na to, že je stále třeba značného úsilí k upevnění necentrálních struktur a tím podmínek pro rozvoj místní demokracie; správní přestavba a modernizace by neměly vést ke snížení regionálních a místních správních kapacit, ale přispět k jejich posílení;

18. **vítá** pokrok dosažený v oblasti ochrany menšin a zároveň je znepokojen kvůli příliš malému nasazení zdrojů k boji proti obchodování s lidmi. Zejména pro nejslabší členy společnosti jako např. děti Romů se musí rychle dosáhnout zlepšení; **poukazuje na** důležitou roli, kterou mají odpovědné orgány na místní a regionální úrovni při provádění právních rámcových podmínek právě v této oblasti;

19. **vítá** s ohledem na aktuální návrh zákona o obecních rozpočtech veškerá opatření, která přispějí ke zlepšení finanční situace na místní a regionální úrovni a k rozšíření dosahu jejich působnosti při podporování investic na místní a regionální úrovni;

20. **vítá** zlepšení ve veřejné správě, zejména také v oblasti zadávání zakázek (také zde existuje nový návrh zákona, jenž je nyní projednáván v Parlamentu), které bylo dosud málo

průhledné, a navrhuje, aby místní a regionální úroveň byly při dalším utváření předpisů pevněji začleněny;

21. **vítá** viditelné zlepšení hospodářské situace a **očekává** další úsilí zaměřené na dosažení závazků obsažených v dohodě o stabilizaci a přidružení, která byla podepsána v roce 2006;

22. vzhledem k výsledkům místních voleb, které se konaly dne 18. února 2007, **bere na vědomí** závěry pozorovací mise Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě a **žádá o** lepší zaměření pozornosti na zajištění toho, aby se budoucí volby konaly v souladu s mezinárodními normami;

23. **vítá** pokrok v boji proti korupci a v ochraně lidských práv a **očekává** další úsilí o zlepšení v těchto oblastech;

Bosna a Hercegovina

24. **poukazuje na** nutnost ústavní reformy a na splnění závazků z dohody o stabilizaci a přidružení Evropské unie, aby bylo možné v nadcházejících měsících více podpořit proces přistoupení;

25. **podporuje** veškerá opatření, která mohou přispět k tomu, aby bylo dosaženo pokroku při stabilizaci Bosny a Hercegoviny, přičemž přisuzuje obzvláštní význam posílení místní demokracie v obou entitách. S tím související zlepšení politických poměrů v místě by mohlo nikoli nepodstatně přispět ke stabilizaci celkové situace;

26. **vítá** pokrok v boji proti korupci a zasazuje se o to, aby se úsilí, které bylo dosud vyvinuto v oblasti lidských práv a ochrany menšin, dále posílilo. Živá místní demokracie a posílení občanské společnosti k tomu mohou významně přispět;

27. **zasazuje se** důrazně o intenzivní spolupráci s Mezinárodním soudním dvorem v Haagu;

28. **podporuje** veškerá opatření, která mohou přispět k vytvoření skutečného vnitřního trhu v zemi, přičemž se domnívá, že k tomu mohou významně přispět aktivity na místní úrovni;

29. **zasazuje se** také z tohoto důvodu o institucionální a finanční posílení této úrovně, které musí být prováděno budoucím účinným správám;

30. **zasazuje se o** upřímné snahy obou entit o konstruktivní spolupráci a **vítá** výsledky práce nevládních a neziskových organizací související s novou strategií rozvoje místní samosprávy;

Černá Hora

31. **uznává** úsilí, které země po získání nezávislosti vyvinula při vybudování státních struktur, a vítá pokrok, kterého na této cestě již dosáhla;

32. **vítá** především zahájení reformy orgánů místní samosprávy, která začala řadou legislativních návrhů s cílem posílit místní správní jednotky v souladu s pracovním programem pro lepší samosprávu;

33. **vítá** rovněž úmysl vlády zřídit koordinační orgán pro monitorování procesu decentralizace, jehož úkol bude spočívat také v přesnějším vyjasnění pravomocí a jejich finančních potřeb;

34. **vítá** konečně rovněž nový etický kodex pro úředníky veřejné správy, který platí také pro zaměstnance místních správních jednotek. Přispěje k dalšímu odstraňování přetrvávajících nedostatků v rámci reformy veřejné správy, například v oblasti boje proti korupci;

35. **uznává** pokrok v boji proti korupci a **vítá** spolupráci s Mezinárodním soudním dvorem v Haagu;

36. **zasazuje se** o posílení opatření k ochraně práv menšin. Zejména situace Romů a uprchlíků vyžaduje zvláštní pozornost;

Srbsko

37. **poukazuje** na stanovisko k západnímu Balkánu z října 2006, ve kterém uvádí, že všechny tyto země jsou stále vítány jako budoucí členové Evropské unie, a **znovu zdůrazňuje**, že bude i nadále vést dialog se srbskými místními a regionálními orgány;

38. **lituje** rozhodnutí srbského parlamentu odmítnout návrh vyslance OSN, kterým je pan Martti Ahtisaari, o budoucím statutu Kosova, a doufá, že bude v dalším průběhu jednání dosaženo konstruktivního řešení, které bude přijatelné pro všechny strany; **vyzývá** Bělehrad k tomu, aby se aktivně a konstruktivně účastnil konzultací týkajících se řešení otázky Kosova;

39. **vítá** pokrok dosažený při budování veřejné správy a zvyšování její efektivity a **vyzývá** však současně také k tomu,

aby bylo vyvinuto odpovídající úsilí ve smyslu zásady subsidiarity rovněž při budování necentrálních a místních správních struktur;

40. **doporučuje**, aby Komise svou pomoc při budování institucí zaměřila především na schopnosti místní samosprávy, především aby pomáhala provádět právo a zlepšovat komunikaci a spolupráci mezi vládou a místní samosprávou;

41. **zasazuje se o to**, aby Srbsko co nejdříve ratifikovalo Evropskou chartu o místní samosprávě;

42. **vítá** pokrok v boji proti korupci a **zasazuje se o další úsilí** v těchto oblastech;

43. **zasazuje se** o otevřenou spolupráci s Mezinárodním soudním dvorem v Haagu;

44. **vítá** významný pokrok v jednáních o usnadnění udělování víz a o zpětném přebírání;

Kosovo

45. **vítá** snahy zvláštního vyslance OSN, kterým je pan Martti Ahtisaari, stanovit budoucího statut Kosova, a **zdůrazňuje**, že musí být v blízké budoucnosti nalezeno únosné řešení otázky statutu, které zajistí práva všem obyvatelům Kosova;

46. **vyzývá** Prištinu k tomu, aby se aktivně a konstruktivně účastnila konzultací týkajících se řešení otázky Kosova;

47. **vítá** pokrok v boji proti korupci, **uznává** úsilí, které bylo dosud vyvinuto v oblasti lidských práv a ochrany menšin, a **zasazuje se** o to, aby se v něm pokračovalo;

48. **vítá**, že instituce Kosova vypracovaly rámcový program pro reformu obecní správy s cílem zlepšit bezpečnost a životní podmínky v obcích;

49. **zdůrazňuje**, že správní kapacity na místní úrovni přes veškerý pokrok ještě nejsou dostatečné, což platí jak pro oblast administrativy, tak pro oblast strategického plánování.

V Bruselu dne 6. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

II. Postup

Název	Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě Strategie rozšíření a hlavní výzvy na roky 2006 – 2007 včetně zvláštní zprávy o schopnosti EU integrovat nové členy, která je připojena v příloze
Odkazy	KOM(2006) 649 v konečném znění
Právní základ	Čl. 265 odst. 1 Smlouvy o ES
Procedurální základ	
Datum žádosti EK o vypracování stanoviska	8. listopadu 2006
Datum rozhodnutí předsednictva	25. dubna 2006
Odpovědná komise	Komise pro vnější vztahy a decentralizovanou spolupráci (RELEX)
Zpravodaj	pan Wolfgang Gibowski (DE/ELS), státní tajemník, zástupce Dolního Saska u spolkové vlády
Analýza	7. prosince 2006
Datum projednání v komisi	25. ledna 2007
Datum přijetí v komisi	29. března 2007
Výsledek hlasování v komisi	Přijato většinou
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. června 2007
Předchozí stanovisko Výboru	CdR 115/2006 fin (*), stanovisko ke sdělení <i>Západní Balkán na cestě do EU: upevňování stability azvyšování prosperity</i> (KOM(2006) 27 v konečném znění) Zpravodaj: pan Franz Schausberger (AT/ELS), přijato na plenárním zasedání dne 14. června 2006

(*) Úř. věst. C 51, 6.3.2007, s. 16.

Předběžné stanovisko Výboru regionů – Příspěvek regionálních a místních orgánů ke strategii Evropské unie pro udržitelný rozvoj

(2007/C 197/05)

VÝBOR REGIONŮ

- proto, aby strategie pro udržitelný rozvoj mohla v praxi zavést průřezový charakter a nadřazenost udržitelného rozvoje, **doporučuje**, aby ustanovení článků 99 a 128 Smlouvy o založení ES, která jsou základem pro tříletý politický cyklus a pro určení integrovaných hlavních směrů hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti, byla prováděna v komplexním rámci, který by do integrovaného balíčku hlavních směrů začlenil kromě ekonomických a sociálních hledisek také hlediska environmentální a institucionální;
- **navrhuje**, aby Komise zřídila Stálé společné středisko pro sledování příspěvku regionální a místní úrovně k politikám udržitelnosti, které by řídilo víceleté institucionální partnerství;
- **vyzývá** Evropskou komisi, aby navrhla vhodné politiky, které by doplnily mechanismy regulace trhu a environmentální daňovou politiku, např. stanovení horní meze produkce některých znečišťujících látek nebo využívání některých zdrojů. Co se týče environmentální daňové politiky je naléhavě nutné omezit narušení trhu, která vznikla v důsledku špatných dotací, které podporují výrobu nebo výrobky, které mají zvýšený dopad na životní prostředí nebo pro ně představují riziko;
- **domnívá se**, že ve strategii by mělo být konkrétně uvedeno, že základní cíl spočívající v přerušení souvislosti mezi hospodářským růstem a zhoršujícím se životním prostředím vyžaduje sledování, snížení a stabilizaci toku energie, materiálu a souvisejících odpadů, který zásobuje ekonomický systém a posléze se v méně použitelné formě vrací do ekosystému;
- **zdůrazňuje** významnou úlohu, kterou mohou sehrát místní a regionální orgány při dosahování udržitelného rozvoje; **doporučuje** podpořit Místní agendu 21 jako hlavní nástroj realizace širokých participativních procesů, a to i při využívání evropských fondů; **doporučuje** na všech úrovních podpořit důsledné provádění a rozšíření ustanovení Aaarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně ve všech oblastech udržitelného rozvoje.

1. Názory Výboru regionů

VÝBOR REGIONŮ

Obecné poznámky

1.1 **s potěšením vítá** schválení nové Strategie Evropské unie pro udržitelný rozvoj;

1.2 **je potěšen**, že nová strategie znovu potvrzuje průřezový charakter cíle udržitelného rozvoje, jenž je nadřazený ⁽¹⁾ všem politikám a činnostem Unie a určuje je;

1.3 stejně jako závěry Evropské rady ve dnech 16. a 17. června 2006 **zdůrazňuje**, že pokroky, kterých se dosud dosáhlo od přijetí strategie pro udržitelný rozvoj v Göteborgu v roce 2001, jsou nepostačující; a **vyjadřuje** znepokojení nad tím, že nebylo provedeno odpovídající prošetření příčin, které způsobily tyto nepostačující pokroky a negativní trendy hlavních proměnných životního prostředí;

1.4 **souhlasí** s názorem Komise, že od této chvíle je třeba se zaměřit na aktivní přístup k udržitelnému rozvoji, na konkrétní praktické činnosti, které mohou být vykonány na místní a regionální úrovni pro dosažení udržitelné společnosti jak v EU, tak na celém světě, a na rozhodující úlohu místní a regionální úrovně v tomto procesu;

1.5 stejně jako v případě jednoho předešlého stanoviska **poukazuje** na to, že je důležité začlenit udržitelný rozvoj do všech odvětví politiky EU a klást na něj důraz. I dnes je stále aktuální připomenout, že je nutné, aby politika soudržnosti podporovala hospodářský, ekologický, institucionální a sociální rozměr a aby byly náležitě posouzeny dlouhodobé účinky všech politik;

1.6 **zdůrazňuje**, že pocit bezpečí před hrozbami nejrůznějšího druhu je důležitým předpokladem dobré kvality života. Vytvoření tohoto pocitu bezpečí a ochrany je spolu s dobrou veřejnou zdravotní péčí základním prvkem úsilí o udržitelný rozvoj. Potřeba bezpečí a ochrany platí pro všechny oblasti, od dopadů změny klimatu a válek až po násilí na ženách a dětech; kromě toho **zdůrazňuje**, že při usilování o udržitelný rozvoj musí být zohledněno hledisko rovného postavení žen a mužů;

1.7 **připomíná**, že místní a regionální úroveň hrají zásadní úlohu v různých oblastech, mezi jinými v územním plánování, ve kterém se mnoho opatření nezbytných pro rozvoj (využití půdy, vodních zdrojů, zpracování odpadu, politiky městského prostředí) vztahuje především na místní a regionální úroveň; **domnívá se proto**, že místní a regionální úroveň by měly být klíčovými partnery v procesu provádění, monitorování a přezkumu strategie pro udržitelný rozvoj;

1.8 **potvrzuje**, že by se měla věnovat pozornost těmto úkolům: zahrnout environmentální požadavky do veřejných

zakázek (v odvětví technologií, především co se týče odpadu, v energetice, dopravě, v odvětvích spojených s dodávkou vody, kanalizační sítí, silnicemi a další infrastrukturou) a podporovat ekologické veřejné zakázky, zavádět a rozšiřovat systémy řízení a auditu z hlediska ochrany životního prostředí (EMAS) na území a ve veřejných úřadech, kde by tyto systémy měly být zlepšovány a přizpůsobovány problémům a požadavkům udržitelného vývoje s ohledem na hospodářský, environmentální a sociální rozměr. V této souvislosti by pak měla být zvážena možnost zohlednit ekologické výhody zboží vyrobeného na místní úrovni a služeb na této úrovni poskytovaných;

1.9 **domnívá se**, že možnost vyměňovat si zkušenosti a získávat nové znalosti prostřednictvím spolupráce a vzájemné součinnosti mezi různými subjekty představuje důležitou součást úsilí směřujícího k dosažení udržitelného rozvoje;

co se týče hlavních cílů

1.10 **souhlasí** s hlavními cíly stanovenými v nové strategii, které je nutné dále vyjasnit a rozvést;

1.11 **domnívá se**, že je třeba uvést, že pro přerušení souvislosti mezi hospodářským růstem a zhoršujícím se životním prostředím je nutné, aby míra regenerace obnovitelných zdrojů byla stejná nebo vyšší než celková míra využívání obnovitelných a neobnovitelných zdrojů a aby míra produkce odpadů byla nižší než míra jejich regenerace přírodními systémy. Proto je nutné, aby strategie nebyly zaměřené pouze na zamezení zhoršování stavu ekosystémů, ale zejména na plné obnovení jejich funkcí tím, že budou zavedena správná opatření zaměřená na obnovu a zachování zdravých ekosystémů a jejich celistvosti. Je třeba přijmout povinnost sladit užití a využívání zboží a služeb v oblasti životního prostředí se sociálně ekologickým fungováním území

1.12 **domnívá se**, že výzva k ekologicky účinnému hospodaření není postačující a je třeba ji doplnit o upřesnění, že hlediska ekologické účinnosti souvisí s nutností, aby blahobyt vytvořený růstem odpovídal sociálním výdajům a škodám na životním prostředí s tímto růstem spojené nebo je nepřekračoval;

1.13 **si přeje** vyjasnit, že udržitelnost v této souvislosti vyžaduje vyváženost mezi využíváním zdrojů a produkováním znečišťujících látek. Situace, kdy si bohatý svět (11 % celosvětové populace) přivlastňuje více než 80 % přírodních zdrojů a odpovídající podíl celosvětového příjmu, není udržitelná;

co se týče hlavních zásad politik

1.14 **souhlasí** s hlavními zásadami stanovenými v nové strategii, které je nutné dále rozšířit a vyjasnit;

(¹) CdR 66/2005 fin.

1.15 v souvislosti s účastí občanů, podniků a sociálních partnerů **se domnívá**, že je třeba konkrétněji vymezit formy participativní a poradní demokracie, tzn. způsoby a systémy účasti a rozhodování, které v různých situacích doplňují formy tradiční zastupitelské demokracie, a že podpora sociální odpovědnosti podniků má zahrnovat experimenty se zásahy do vlastnické struktury, jako jsou např. družstevní podniky a programy šíření zaměstnaneckého akcionářství a vlastnění akcií zainteresovanými společenstvími;

1.16 **souhlasí** s tím, že je nutné zajistit soudržnost politik řízení, integraci politik a využití nejlepších dostupných znalostí, ale **domnívá se**, že v současné situaci tato soudržnost neexistuje, integrace je nedostatečná, nejlepší znalosti se prioritně vztahují na konkurenceschopnost a inovace, jejichž cílem je hospodářský růst a dobytí nových trhů spíše než požadavky udržitelného rozvoje;

1.17 v této souvislosti **považuje** za nezbytné vyjasnit, že udržitelný rozvoj se vztahuje na kvalitu života a bytí, jíž je možné dosáhnout i bez hospodářského růstu, za který je považována větší produkce zboží a služeb, tj. růst hrubého domácího produktu (HDP) na obyvatele. Jedná se při tom v první řadě o udržitelný rozvoj, který je zaměřen na současné potřeby, ale zároveň i na potřeby příštích generací;

1.18 **souhlasí** s tím, že všechny evropské instituce a členské státy by na všech úrovních měly zaručit, aby všechna politická rozhodnutí byla založena na návrzích, u kterých bylo provedeno kvalitní posouzení dopadu, v němž byl zvážen sociální, environmentální, institucionální a ekonomický rozměr udržitelného rozvoje;

1.19 co se týče možných součinností mezi Lisabonskou a Göteborgskou strategií **připomíná** to, co již bylo vyzdvíženo v jednom z předchozích stanovisek, a zdůrazňuje, že Lisabonská strategie je základem odpovědi EU na dopad globalizace na hospodářskou soutěž, hospodářství a pracovní sílu v Evropě, ale měl by do ní být zahrnut také dopad na udržitelný rozvoj v Evropě a na mezinárodní úrovni;

1.20 **chce** zdůraznit, jak vztah mezi oběma strategiemi zmařil původní směry vývoje, podle nichž měla Göteborgská strategie provést syntézu mezi Lisabonskou strategií na jedné straně a přezkumem Pátého akčního plánu v oblasti životního prostředí a stanovením šestého plánu na straně druhé;

1.21 **lituje**, že tato syntéza nebyla provedena, že obě strategie jsou prováděny v rámci různých rozhodovacích procesů a že udržitelnost byla v podstatě omezena pouze na životní prostředí. Strategie pro udržitelný rozvoj byla odsunuta do

pozadí Lisabonskou strategií a jejími klíčovými pojmy „růst“, „konkurenceschopnost“ a „inovace“;

1.22 **konstatuje**, že výzva k větší součinnosti se jeví jako slabá a není v souladu s řízením obou procesů. První z nich (lisabonský) je začleněn do postupů stanovených ve člancích 99 a 128 Smlouvy. Ovlivňuje procesy vytváření hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti různých zemí a rozhodnutí rad, které vytvářejí politiku EU;

1.23 **lituje**, že jarní zasedání Rady, které by jistě bývalo mělo příležitost prověřit provádění vnitřních a vnějších závazků týkajících se udržitelného rozvoje⁽²⁾, se dnes výhradně věnuje lisabonskému cyklu hospodářské a sociální politiky;

1.24 **bere na vědomí** záměr Komise předkládat výroční zprávu o životním prostředí, která by mohla přispívat k činnosti Rady ve složení pro životní prostředí v přípravné fázi jarního zasedání;

co se týče hlavních úkolů

1.25 **bere na vědomí** sedm hlavních úkolů stanovených ve strategii a příslušné úkoly, operativní cíle a činnosti, nicméně **upozorňuje na riziko** toho, aby při uvedeném rozdělení nakonec nebyl přehlížen hlubší vzájemný vztah mezi různými vymezenými oblastmi činnosti a aby neztrácela význam zásadní otázka integrované komplexní kontroly toku materiálu a energie, který zásobuje ekonomický systém;

1.26 s obavami **zjišťuje**, že úkoly a operativní cíle nestanovují konkrétní cíle, jak by bylo žádoucí, ale spíše zásady a směry, a **poznává**, že cíle týkající se úkolů spojených se změnou klimatu je třeba revidovat vzhledem k výsledkům pracovní skupiny I a II Mezivládního panelu pro klimatickou změnu (IPCC) a k směrům, které nedávno vzešly ze zasedání Evropské rady v březnu 2007;

1.27 **domnívá se**, že v souvislosti s nejnovějšími studii je třeba znovu zvážit podporu používání biomasy za účelem diverzifikace zdrojů pro dodávky paliv v EU;

⁽²⁾ „Připomíná, že v souladu se strategií pro udržitelný rozvoj, kterou přijala Evropská rada v Göteborgu, budou jarní zasedání Evropské rady hodnotit pokrok dosažený v provádění této strategie a vytvářet další politické směry na podporu udržitelného rozvoje; že Evropská rada v Barceloně zahájí tento nový politický přístup na základě vyvážené a koordinované analýzy tří rozměrů strategie (sociálního, ekonomického a environmentálního) při stanovení, revizi, hodnocení a monitorování strategických hlavních směrů Evropské unie.“ Závěry předsednictví, Evropská rada v Barceloně, 15. a 16. března 2002.

1.28 **bere na vědomí** nedávný průzkum Eurobarometru, který ukazuje, že 61 % evropské populace se domnívá, že je nutné snížit podíl výroby jaderné energie, a **domnívá se**, že strategie by měla stanovit, že je nutné omezit narušení trhu vzniklá v důsledku podpory, která je v rozpočtu EU vyčleněna na jadernou energii (více než 550 milionů eur za rok) a představuje čtyřnásobek podpory na obnovitelnou energii a energetickou účinnost (168 milionů eur);

1.29 **lituje**, že kvantitativní cíle v oblasti dopravy se omezují pouze na charakteristiky vozového parku a nezahrnují také druhy dopravy. Je nutné stanovit konkrétní cíle ohledně vztahu mezi různými druhy dopravy a zavést pravidla trhu, která učiní železniční dopravu konkurenceschopnější. Za tímto účelem je možné zavést inovační nástroje, např. stanovit limitní počet kilometrů, které mohou jednotlivé dopravní prostředky urazit za rok, a obchodovatelná povolení v nákladní dopravě. Ve stanovení cílů je nutno zohlednit specifické situace různých osob, podniků a ekonomik jakož i různých typů území a palety možností dopravy a dalších infrastruktur, které jsou v současné době dostupné;

1.30 **upozorňuje** na úlohu, kterou mohou sehrát orgány místní správy při vypracování a zavádění plánů v oblasti dopravy a dopravních systémů v rámci tematické strategie pro životní prostředí měst, tak jak je uvedeno ve strategii;

1.31 **vítá** závažnost, která je přisouzena problému celosvětové chudoby a celosvětového rozvoje, ale **vyjadřuje** znepokojení v souvislosti se zpožděním v dosahování úrovně pomoci rozvíjejícím se zemím; **domnívá se**, že strategie by měla přehodnotit přístup k pomoci rozvíjejícím se zemím a k obchodním politikám, a to jak v důsledku zvyšujících se rozdílů mezi bohatými a chudými, tak v důsledku hrozící ekologické krize;

co se týče průřezových politik přispívajících ke znalostní společnosti

1.32 **souhlasí** s tím, že vzdělání je základním předpokladem pro podporu změn spotřebních modelů a i modelů chování obecně, a **je si vědom** toho, že tyto modely se mohou odchýlovat od požadavků udržitelnosti, pokud nebude proveden zásah do oblastí, které je ovlivňují nebo přímo určují. Je třeba prosadit systém hodnot, který bude slučitelnější se stylem života (a tedy i s modely výroby a spotřeby);

1.33 **vítá** iniciativy probíhající v rámci Dekády OSN pro výchovu k udržitelnému rozvoji; **ale je si vědom** toho, že výchova není nicméně postačující k zajištění takových způsobů chování na trhu, které by byly v souladu s požadavky udržitelnosti, a že tyto způsoby chování je třeba doplnit o mechanismy sociální regulace a sociální kontroly;

1.34 **domnívá se**, že je třeba odlišit výchovu a vzdělávání od odborné přípravy a považuje celoživotní učení za jeden z nejdůležitějších nástrojů zajištění rovných příležitostí pro všechny v tržní společnosti a následného posílení sociálního pilíře udržitelného rozvoje;

1.35 **souhlasí** s požadavkem toho, aby výzkum v oblasti udržitelného rozvoje zahrnoval krátkodobé projekty na podporu rozhodování a také dlouhodobé výhledové projekty a řešil regionální a globální problémy;

1.36 **považuje** za naléhavé a nezbytné vyvíjet nové technologie, které budou šetrnější k životnímu prostředí. V tomto směru se jeví vhodné cíle Sedmého rámcového programu pro výzkum a také posílení opatření na podporu iniciativ, které by mohly být zaváděny na podporu udržitelného rozvoje na místní úrovni a na podporu rozvoje podniků, zejména MSP, které zohledňují environmentální hlediska;

1.37 **souhlasí** s požadavkem na podporu mezioborových zaměření, a to v důsledku neustálého vývoje vztahů mezi různými systémy: ekonomickým, ekologickým, sociálním a institucionálním, a **domnívá se**, že míra nejistoty spojená s vývojem systémů, velký počet zájmů spojených s rozhodovacími procesy, nutnost odpovědět na otázky týkající se samotného předmětu vědeckého výzkumu (z jakého pohledu uskutečňovat výzkum), ochrana zdraví a kvality životního prostředí a soulad rozhodovacích procesů s etickými hodnotami a zásadami vyžadují co největší transparentnost a účast;

1.38 **souhlasí** s potřebou lepšího pochopení vztahů mezi tvorbou důchodu, účetnictvím a blahobytem. Domnívá se především, že účetnictví národního důchodu by mělo zahrnovat výpočet ukazatelů, jejichž cílem je začítovtok energie a materiálový tok, které jsou zdrojem hospodářského systému, a měřit komplexní škálu ekonomické činnosti;

co se týče finančních a ekonomických nástrojů

1.39 **domnívá se**, že škála nástrojů politik udržitelnosti nesmí být omezena na pouhé zásahy v oblasti regulace trhu, i když jsou užitečné a nepostradatelné. Hledání „přiměřené ceny“ odrážející sociální a environmentální náklady, které proběhne transparentně a prostřednictvím nápravných opatření, je činnost, která nebere v úvahu nemožnost s dostatečně přibližně zvážit dynamiku vývoje mezi různými systémy;

1.40 **souhlasí** s potřebou větší spolupráce mezi členskými státy a Komisí s cílem lépe využít evropské fondy a v této souvislosti **vyjadřuje** obavu z možnosti, že strukturální fondy 2007-2013 nakonec přispějí ke zvýšení emisí CO₂, jak v nedávné zprávě uvedla CEE Bankwatch Network;

co se týče komunikace, mobilizace zúčastněných subjektů a znásobení úspěchu

1.41 **souhlasí s** potřebou pomoci vhodných komunikačních opatření usnadnit informovanost a osvětu o otázkách udržitelnosti a s tím, aby tyto otázky byly v souladu s vypracováním důsledné a realistické dlouhodobé vize pokroku EU na cestě k udržitelnému rozvoji;

1.42 **souhlasí s** tím, že místní a regionální orgány mohou sehrát úlohu při dosahování udržitelného rozvoje prostřednictvím činnosti společenství v městských a venkovských oblastech. Místní agenda 21 je základním nástrojem pro provádění politik vytvořených a prováděných prostřednictvím širokých participativních procesů, ale VR **se domnívá**, že tyto participativní procesy nelze plně podpořit pokud jim nebude přisouzen jasný význam v řízení rozpočtu odpovídající vládní úrovni, a to především při řízení zdrojů z rozpočtu Společenství;

1.43 **domnívá se**, že monitorování by se nemělo soustředit jen na definování a kontrolu vývoje ukazatelů, ale také na politiky a činnost Evropské unie a jednotlivých států, a to až po místní a regionální úroveň;

1.44 **domnívá se**, že toto úsilí vyžaduje změny ve stávajícím průběhu rozhodovacích procesů týkajících se evropského řízení udržitelného rozvoje;

1.45 **je přesvědčen**, že to vyžaduje zásadní obrat ve vztahu mezi lisabonským a göteborgským procesem, a to od stávající situace směrem k původním záměrům. Například: výsledky Strategie EU pro udržitelný rozvoj by neměly přispívat k činnosti spojené s Lisabonskou strategií, jak je uvedeno v odstavci 38 této strategie, ale výsledky Lisabonské strategie by spíše měly přispívat k cílům udržitelného rozvoje. Důvodem je uznávaná nadřazenost udržitelného rozvoje evropským politikám;

1.46 zdůrazňuje, že opatření, která Komise navrhla pro oblast udržitelného rozvoje, musí být přijímána a stanovena tak, aby mohla být provedena na místní a regionální úrovni ve všech 27 členských státech. Je velmi důležité, aby navržená opatření mohla být provedena v nejrůznějších podmínkách, které v jednotlivých členských státech na místní a regionální úrovni panují;

1.47 **vyjadřuje** obavu týkající se toho, že Komise bude předkládat prosincové Evropské radě návrh průběhu řízení strategie pro udržitelný rozvoj. Toto řešení by ještě zvýšilo propast mezi Göteborgskou a Lisabonskou strategií a přispělo by k dalšímu snížení významu udržitelnosti v evropském řízení;

1.48 v této souvislosti **připomíná**, že zasedání Evropské rady na jaře 2005 u příležitosti znovuoživení Lisabonské strategie opět potvrdilo, že samotná Lisabonská strategie je zasazena do širšího kontextu požadavku na udržitelný rozvoj.

2. Doporučení Výboru regionů

Výbor regionů

2.1 **je přesvědčen**, že přístup k udržitelnému rozvoji, který zahrnuje ekonomický, ekologický, sociální a institucionální rozměr, je předpokladem rostoucího blahobytu, vyšší a kvalitní zaměstnanosti a hospodářského růstu, který nezpůsobuje další náklady na životní prostředí a nevytváří tak pouze zdánlivý blahobyt. Podpora takového přístupu vyžaduje důkladnou reformu evropského řízení udržitelnosti;

2.2 proto, aby strategie pro udržitelný rozvoj mohla v praxi zavést průřezový charakter a nadřazenost udržitelného rozvoje, **doporučuje**, aby ustanovení článků 99 a 128 Smlouvy o založení ES, která jsou základem pro tříletý politický cyklus a pro určení integrovaných hlavních směrů hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti, byla prováděna v komplexním rámci, který by do integrovaného balíčku hlavních směrů začlenil kromě ekonomických a sociálních hledisek také hlediska environmentální a institucionální;

2.3 dále **doporučuje**, aby do různých fází tohoto reformovaného cyklu byla zapojena místní a regionální úroveň jako klíčový partner při stanovení a uskutečňování globálních cílů a změn nutných pro dosažení udržitelné společnosti. V této souvislosti bude nutné stanovit, aby ke zprávám o hospodářských politikách a politikách zaměstnanosti, které musí každý členský stát předložit do října každého roku, byla připojena zpráva o provádění 6. akčního plánu pro životní prostředí. Tyto tři zprávy musejí být vzájemně propojeny a každá z nich musí být v souladu s cíly udržitelnosti, které definuje strategie pro udržitelný rozvoj, a přispívat k nim;

2.4 **domnívá se**, že ve strategii by mělo být konkrétně uvedeno, že základní cíl spočívající v přerušení souvislosti mezi hospodářským růstem a zhoršujícím se životním prostředím vyžaduje sledování, snížení a stabilizaci toku energie, materiálu a souvisejících odpadů, který zásobuje ekonomický systém a posléze se v méně použitelné formě vrací do ekosystému;

2.5 **doporučuje**, aby programové dokumenty byly doplněny o analýzu těchto toků, jejímž cílem bude ověřit jejich příspěvek k oddělení hospodářského růstu od negativního dopadu na životní prostředí, a aby účel zásahů týkajících se soudržnosti byl přednostně spojen s dosahováním cílů strategie pro udržitelný rozvoj a s integrovanými hlavními směry pro růst a zaměstnanost lisabonské agendy byl spojen pouze v rámci strategie pro udržitelný rozvoj a v souladu s ní;

2.6 **vyzývá** proto Komisi, aby za tímto účelem předložila návrh, a Radu a Parlament, aby ho rychle posoudili;

2.7 **vyzývá** Evropskou komisi, aby navrhla vhodné politiky, které by doplnily mechanismy regulace trhu a environmentální daňovou politiku, např. stanovení horní meze produkce některých znečišťujících látek nebo využívání některých zdrojů, včetně zemědělských postupů a rybolovu. Co se týče environmentální daňové politiky je naléhavě nutné omezit narušení trhu, která vznikla v důsledku dotací, které podporují výrobu nebo výroby, které mají zvýšený dopad na životní prostředí nebo pro ně představují riziko;

2.8 **doporučuje**, aby ve strategii pro udržitelný rozvoj byly přesně stanovené kvantitativní cíle a lhůta pro jejich provádění, a **vyzývá** členské státy, aby vypracovaly strategie udržitelného rozvoje, které budou v souladu se strategií EU a budou k ní přispívat. V této souvislosti **zavazuje** regionální a místní orgány k tomu, aby vypracovaly vlastní strategie, které budou v souladu se strategickými cíly přijatými na národní a celoevropské úrovni a budou doplněny o odpovídající mechanismy zpětné vazby;

2.9 **vyzývá** Komisi, aby zvažila vypracování plánu na přizpůsobení se klimatické změně, který by zahrnoval dopady zvýšení teploty na rybolov, ochranu pobřežních a vnitrozemských vod a změny srážek a jiných neblahých dopadů na zemědělství a chov dobytka, rybolov a akvakulturu, lesní požáry, sucho, biodiverzitu a lesy, cestovní ruch, ochranu pobřeží, zdraví atd.;

2.10 **doporučuje** stanovit postupy a posílit institucionální kapacity na provedení hodnocení udržitelnosti plánů, programů a projektů na účinné informování a zapojení veřejnosti a na posouzení jejich dopadů na životní prostředí; **domnívá se**, že hlavním cílem těchto postupů musí být posouzení souladu navržených zásahů s cíly, které strategie udržitelnosti vytýčí na každé úrovni, a jejich přínosu k těmto cílům;

2.11 **zdůrazňuje** významnou úlohu, kterou mohou sehrát místní a regionální orgány při dosahování udržitelného rozvoje; **vyzývá** Komisi, aby vypracovala iniciativy k podpoření sociální, urbanistické a environmentální obnovy periferií měst; **doporučuje** podpořit Místní agendu 21 jako hlavní nástroj realizace širokých participativních procesů, a to i při využívání evropských fondů; za tímto účelem **považuje za nutné** rozšířit participativní procesy, jednak z hlediska zajištění toho, aby rozhodovací procesy byly v souladu s hodnotami daných společenství,

což je funkce, kterou ze své povahy nemůže vykonávat trh, a jednak z hlediska zlepšení kvality vědecké činnosti; **doporučuje** na všech úrovních podpořit důsledné provádění a rozšíření ustanovení Aaarské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně ve všech oblastech udržitelného rozvoje, tj. hospodářství, společnosti, životním prostředí a institucích;

2.12 co se týče účasti občanů, podniků a sociálních partnerů **doporučuje**, aby byly konkrétněji uvedeny formy participativní a poradní demokracie a aby se experimentovalo se zásahy do vlastnické struktury, jako jsou např. programy rozšíření akcionářství na zaměstnance a aby se věnovala větší pozornost společenství a družstevním podnikům;

2.13 **vyzývá**, aby byly znovu zvaženy následující otázky: i) rozsah a způsoby rozvojové pomoci jelikož již nelze uplatňovat přístup „trickle down“ („prosakování shora dolů“), a to vzhledem k rostoucím rozdílům mezi bohatými a chudými zeměmi a k omezením hospodářského růstu daným konečnou povahou ekosystému; ii) růstový model založený na globalizaci a její udržitelnosti; iii) vztahy a priority mezi regionálním evropským trhem a jeho kapitálem na jedné straně a mezinárodními trhy a kapitály na straně druhé; iv) podněty vycházející z jednání ve WTO k privatizaci veřejných služeb a společných statků, např. vody (k takové privatizaci by podle VR nemělo vůbec docházet); v) dotace, pobídky a další opatření, která vytvářejí překážky obchodu pro rozvíjející se země;

2.14 **věří**, že Komise při hodnocení strategie pro udržitelný rozvoj a při tvorbě akčního programu rozvine a prohloubí dialog s místní a regionální úrovní; opakuje, že **chce** sehrát aktivní úlohu v úsilí o dosažení udržitelné společnosti, a to jak uvnitř EU, tak i mimo ni;

2.15 **navrhuje**, aby Komise rozvinula posílenou spolupráci k hodnocení příspěvku úrovně regionální a místní vlády k politikám udržitelnosti jako součásti víceletého institucionálního partnerství. V rámci této spolupráce Výbor regionů *mimo jiné* vypracuje (viz příloha I) konkrétní stanoviska k řadě materiálů, které jsou v pracovním programu Komise na období 2007-2009 a regionální a místní úroveň správy je považují za zvláště významné pro udržitelný rozvoj. Partnerství dále učiní konkrétní návrhy na provedení společných iniciativ.

V Bruselu dne 6. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

3. Postup

Název	Příspěvek regionálních a místních orgánů ke strategii evropské unie pro udržitelný rozvoj
Odkazy	—
Právní základ	článek 265, odst. 1
Procedurální základ	čl. 40 odst. 2 Jednacího řádu
Datum žádosti Komise o vypracování stanoviska	11. prosince 2006
Datum rozhodnutí předsedy	9. ledna 2007
Odpovědná komise	Komise pro udržitelný rozvoj (DEVE)
Hlavní zpravodaj	pan Nichi Vendola (IT/SES), předseda vlády regionu Puglia
Rozvrh prací	26. února 2007
Datum projednání v komisi	–
Datum přijetí v komisi	–
Výsledek hlasování v komisi	–
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. června 2007
Předchozí stanovisko Výboru	Stanovisko ke sdělení Komise Radě a Evropskému parlamentu – <i>Hodnocení strategie udržitelného rozvoje EU v roce 2005: Východí rekapitulace a budoucí směry vývoje</i> CdR 66/2005 fin ⁽¹⁾ – COM(2005) 37 def.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 81, 4.4.2006, s. 18.

PŘÍLOHA I

Pracovní plán Výboru regionů související se Strategii Evropské unie pro udržitelný rozvoj – období 2007-2009**Druhy činnosti**1. *Poradní činnost*

1a) před zasedáním Evropské rady v prosinci 2007

Odkaz na dokument Evropské komise	Název dokumentu Evropské komise	Postup	Pravděpodobné přijetí Výborem regionů
2006/ENV/012	Zelená kniha o přizpůsobení se klimatickým změnám	nelegislativní návrh	listopad 2007

1b) před zasedáním Evropské rady v březnu 2008

Odkaz na dokument Evropské komise	Název dokumentu Evropské komise	Postup	Pravděpodobné přijetí Výborem regionů
2006/ENV/012	Zelená kniha o přizpůsobení se klimatickým změnám	nelegislativní návrh	listopad 2007
—	předběžné stanovisko Budoucnost společné zemědělské politiky	—	únor 2008
2007/EMPL/013	Sdělení o hodnocení provádění sociální agendy (2005-2010) v polovině období	nelegislativní návrh	únor 2008

1c) ostatní poradní činnost

Odkaz na dokument Evropské komise	Název dokumentu Evropské komise	Postup	Pravděpodobné přijetí Výborem regionů
KOM(2006) 571 v konečném znění	Sdělení Komise Demografická budoucnost Evropy – učiňme z problému výhodu	nelegislativní návrh	červen 2007
—	Předběžné stanovisko Migrující ženy v Evropské unii	—	říjen 2007
—	Předběžné stanovisko Vzdělávání a udržitelný rozvoj	—	listopad 2007
2007/ENV/012	Akční plán pro udržitelnou výrobu a spotřebu	nelegislativní návrh	únor 2008
2007/FISH/001	Sdělení Komise Směrem k námořní politice Unie: politické závěry z konzultace ohledně zelené knihy	nelegislativní návrh	únor 2008
2007/FISH/003	Sdělení a návrh nařízení Rady o posílení boje proti nedovolenému, nehlášenému a neregulovanému rybolovu	legislativní návrh	únor 2008
2007/TREN/005	Zelená kniha o městské dopravě	nelegislativní návrh	druhé čtvrtletí 2008
2006/SANCO/004	Bílá kniha o strategii v oblasti zdraví	nelegislativní návrh	druhé čtvrtletí 2008
2006/SANCO/005	Rámcová Společenství pro lepší zdravotnické služby	legislativní návrh	druhé čtvrtletí 2008

2. *Doplňková činnost k poradní činnosti*

Druh činnosti	Pravděpodobné datum provedení
analýza možností zřídit Stále společné středisko pro sledování příspěvku regionální a místní úrovně k politikám udržitelnosti (případně ve spolupráci s Evropským hospodářským a sociálním výborem)	druhá polovina roku 2007
studie Výboru regionů na téma Příspěvek regionálních a místních orgánů ke strategiím pro udržitelný rozvoj	druhé čtvrtletí 2008
Územní dialog 2009: zahrnutí vhodných aspektů Strategie Evropské unie pro udržitelný rozvoj do Platformy vzájemného vzdělávání obsažené v Lisabonské strategii	první čtvrtletí 2009
účast na tematických konferencích a pracovních skupinách v oblasti udržitelného rozvoje	dvouleté období 2007-2009

Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů – Oživení procesu reformy Evropské unie pro zasedání Evropské rady ve dnech 21. a 22. června 2007

(2007/C 197/06)

VÝBOR REGIONŮ

- podporuje odhodlání předsednictví Unie reformovat Evropskou unii a sdílí jeho stanovisko, že je nezbytné zachovat podstatu Ústavní smlouvy podepsané všemi představiteli států a vlád dne 29. října 2004 v Římě,
- vyzývá hlavy států a předsedy vlád, aby během zasedání Evropské rady ve dnech 21. a 22. června 2007 usilovali o rychlé dokončení procesu reformy smluv, aniž by došlo ke zpochybnění toho, čeho již územní samosprávy pro sebe dosáhly, zejména pokud jde o dodržování zásady subsidiarity a správy věcí veřejných a územní soudržnost Evropské unie, a žádá, aby všechna tato opatření byla uvedena v budoucí Smlouvě,
- žádá, aby byl konzultován při vytváření dalšího plánu procesu reformy Unie, který navrhne Evropská rada, a přeje si, aby byl přizván k fázi vyjednávání; díky jeho zapojení budou více zapojeni rovněž občané,
- domnívá se, že neexistence Ústavní smlouvy by mohla způsobit škody při uznávání přínosu modelu evropské integrace, jehož cílem je podporovat respektování a posilování rozmanitosti v Evropské unii, a prohlašuje, že bez Ústavní smlouvy by Evropská unie neměla možnost uznávat místní a regionální autonomii jako základ demokratického systému Evropské unie, ani jednat tak, aby náležitě zaručila územní soudržnost a posílila solidaritu Společenství,
- opakuje své přesvědčení, že je nezbytně nutné prostřednictvím decentralizované komunikační politiky podporovat úvahy o společných hodnotách, o přínosech budování společné Evropy, o politikách Společenství a o vkladech do budoucnosti Evropské unie, jakož i vytvořit dvojsměrný přístup, komunikaci s místními a regionálními orgány, která v současné době probíhá pouze jedním směrem, a to shora dolů,
- domnívá se však, že komunikační politika Evropské unie bude souvislejší a účinnější, pokud evropské instituce najdou právní rámec nebo základ, který by dokázal zaručit zavádění skutečného specifického programu, který by byl výsledkem této politiky a byl by doprovázen odpovídajícími finančními prostředky.

I. Politická doporučení

Pracovní dokument útvarů Komise: Náklady spojené s neexistencí ústavy, 21. listopadu 2006.

Plán D – Rozšířit a prohloubit diskusi o Evropě, informativní poznámka místopředsedkyně M. Wallströmové Komisi, 29. listopadu 2006.

SEK(2006)1553

VÝBOR REGIONŮ

1. podporuje odhodlání předsednictví Unie reformovat Evropskou unii a sdílí jeho stanovisko, že je nezbytné zachovat podstatu Ústavní smlouvy podepsané všemi představiteli států a vlád dne 29. října 2004 v Římě;

2. vítá Berlínskou deklaraci ze dne 25. března 2007, která padesát let po podepsání Římských smluv uznává, že do voleb do Evropského parlamentu v roce 2009 je nutné Evropskou unii upevnit na obnovených společných základech, a oceňuje, že tato deklarace uznává územní rozměr Unie a zásady a hodnoty, jež Výbor regionů sdílí;

3. opět uvádí své odhodlání, vyjádřené v Prohlášení pro Evropu, které bylo přijato dne 23. března 2007 u příležitosti oslav 50. výročí podepsání Římských smluv, jednat tak, aby z Unie vznikl co nejužší svazek mezi národy Evropy, svobodná Unie založená na hodnotách a zásadách solidarity a odpovědnosti, jež rozvíjí společné politiky a činnosti a současně chrání rozmanitost a místní a regionální identitu v souladu se zásadou subsidiarity a správy věcí veřejných;

4. vyzývá hlavy států a předsedy vlád, aby během zasedání Evropské rady ve dnech 21. a 22. června 2007 usilovali o rychlé dokončení procesu reformy smluv, aniž by došlo ke zpochybnění toho, čeho již územní samosprávy pro sebe dosáhly, zejména pokud jde o dodržování zásady subsidiarity a správy věcí veřejných a územní soudržnost Evropské unie;

5. v důsledku toho souhlasí s co nejrychlejším svoláním nové mezivládní konference, která by obdržela mandát, měla by přesný harmonogram a poskytla by Evropské unii novou Smlouvu zachovávající podstatu a rovnováhu dosaženou během Konventu a v Ústavní smlouvě podepsané v roce 2004, jež má v Unii co nejširší možnou podporu;

6. uznává, že pro mnoho občanů již není jasné, jaký má EU v 21. stol. cíl, a v duchu Plánu D se domnívá, že EU musí uznat, že od občanů nelze očekávat, aby četli dlouhé a technické smlouvy, a že EU musí být schopna jasně a stručně vysvětlit důvod své existence dnešním občanům a budoucím generacím. Proto vyzývá čelní představitele EU, aby pro Evropskou unii vypracovali oficiální jednostránkové prohlášení, které bude dlou-

hodobě platné a které by doplnilo jakoukoli budoucí smlouvu, a instituce EU by na něj mohly aktivně zaměřovat pozornost občanů v současnosti i v budoucnosti;

7. žádá, aby byl konzultován a plně zapojen do dalších kroků v procesu reformy Evropské unie založené na plánu, který navrhne Evropská rada; přeje si, aby byl přizván k fázi vyjednávání pro příští mezivládní konferenci, neboť díky jeho zapojení budou více zapojeni rovněž občané;

Příspěvek Výboru regionů k analýze politických nákladů na nepřijetí Ústavy

8. podporuje přístup Komise, pokud jde o symbolický význam Ústavy, jejímž cílem je to, aby občané Unie na základě společných hodnot a cílů více cítili příslušnost k evropskému občanství;

9. domnívá se, že bez Ústavní smlouvy by se Evropská unie připravila o výrazné pokroky v zastupitelské a participativní demokracii v rámci Evropské unie a neměla by k dispozici ani odpovídající právní rámec, ani mechanismus pro rozhodování, který by posílil schopnost Unie jednat především prostřednictvím rozšíření hlasování kvalifikovanou většinou a přijímat nové členské státy;

10. zdůrazňuje, že bez Ústavní smlouvy by se Unie připravila o právní subjektivitu a společný základ pro základní práva díky závazné listině, která je skutečnou právní a demokratickou zárukou pro občany Evropské unie;

11. prohlašuje, že bez Ústavní smlouvy by Evropská unie neměla možnost uznávat místní a regionální autonomii jako základ demokratického systému Evropské unie;

12. domnívá se, že neexistence Ústavní smlouvy by mohla způsobit škody při uznávání přínosu modelu evropské integrace, jehož cílem je podporovat respektování a posilování rozmanitosti v Evropské unii;

13. připomíná, že bez Ústavní smlouvy by se Unie připravila o jasnější rozdělení pravomocí a o politicko-právní mechanismus, který posiluje používání a dodržování zásad subsidiarity a proporcionality, zejména pokud jde o jasné uznávání regionálního a místního rozměru, a současně by se vzdala většího zohlednění pravomocí místních a regionálních orgánů, jejich lepší účasti v rozhodovacím procesu díky systematizaci jejich zapojení do etapy konzultací před zahájením legislativního procesu a právní záruky tohoto zapojení, zejména díky tomu, že Výboru regionů by bylo uděleno právo na podání opravných prostředků u Evropského soudního dvora, což by posílilo transparentnost a demokracii v Unii;

14. konstatuje, že by Evropská unie s Ústavní smlouvou mohla jednat tak, aby náležitě zaručila územní soudržnost a posílila solidaritu Společenství;

15. zdůrazňuje, že Evropa by se bez Ústavní smlouvy připravila o společnou azylovou politiku a konkrétní nástroje boje proti nelegální imigraci, které jsou mimořádně důležité pro územní orgány, jejichž úkolem je přijímat přistěhovalce v jejich regionech a městech;

16. připomíná, že by Unie bez Ústavní smlouvy nebyla schopna rozvinout rozsáhlou energetickou politiku, což by mělo negativní vliv zejména na odhodlání územních samosprávních celků využívat obnovitelnou energii a podporovat energetickou účinnost, a napomáhat tak snížení dopadů souvisejících se změnou klimatu;

Zohlednění regionálního a místního rozměru v institucionálním uspořádání

17. žádá, aby byla v každém případě v jakékoli budoucí Smlouvě opět obsažena tato ustanovení:

— důležitost přiznaná cílům EU, hodnotám a základním právům, zejména respektování místní a regionální samosprávy a kulturní a jazykové rozmanitosti (čl. I-3, I-5 a preambule Listiny základních práv Unie);

— nové vymezení zásady subsidiarity (čl. I-9, odst. 3);

— zohlednění dopadu legislativy Společenství na orgány místní a regionální samosprávy (Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality);

— uznání zásady konzultace, což následně znamená těsnější zapojení místních a regionálních orgánů do vypracování, zavádění a vyhodnocování politik Společenství (Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality);

— možnost daná regionálním parlamentům, které mají zákonodárnou moc, aby se zapojily do postupu včasné pohotovosti zavedeného v mechanismu kontroly ex ante při používání zásad subsidiarity a proporcionality (článek 6 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality);

— udělení práva na podání opravných prostředků Výboru regionů, jak při hájení jeho vlastních výsad (čl. III-365), tak i

v případech porušení zásady subsidiarity (článek 8 Protokolu o používání zásad subsidiarity a proporcionality);

— stanovení stejné doby trvání mandátu členů Výboru regionů jako mandátu poslanců Parlamentu a členů Komise (čl. III-386 odst. 2);

— nový systém stanovující počet a jmenování jeho členů a náhradníků, který nahradí systém stávající a bude směřovat k systému založenému na politických či územních kritériích (čl. III-386);

— uznání důležitosti demokracie blízké občanům v Unii (čl. I-46);

— nová ustanovení ohledně participativní demokracie, která vyzývají instituce Unie, aby reprezentativním sdružením, mezi nimiž je třeba brát v úvahu i sdružení s místním nebo regionálním posláním, daly možnost projevit se a veřejně si vyměňovat své názory na všechny oblasti činnosti Unie a aby s nimi vedly otevřený, transparentní a pravidelný dialog (čl. I-47);

— začlenění územní soudržnosti do cílů Unie (čl. I-3) a závazky, které přijaly členské státy v souvislosti s podporou hospodářské, sociální a územní soudržnosti (Protokol o hospodářské, sociální a územní soudržnosti);

— uznání zvláštního statusu pro nejvzdálenější regiony (čl. III-424);

— zahrnutí záležitostí regionálního a místního rozměru týkajících se civilní ochrany (čl. III-284);

18. žádá proto, aby byl Protokol o používání zásad subsidiarity a proporcionality začleněn do jakékoli nové Smlouvy a zachován na druhém místě a aby bezprostředně následoval po Protokolu o úloze vnitrostátních parlamentů;

19. uznává nutnost zohlednit tyto oblasti: změnu klimatu, energetiku, evropský sociální model v kontextu demografické změny a globalizace⁽¹⁾, migrační politiku zvláště v souvislosti s bojem proti nezákonné imigraci, hospodářskou politiku v eurozóně a zdůrazňuje, že činnost EU v těchto oblastech bude účinná pouze tehdy, bude-li podporována místními a regionálními orgány, které tuto štafetu převzou; proto žádá, aby byly v jakékoli nové Smlouvě stanoveny konzultace s ním v těchto nových oblastech zásahu Společenství;

⁽¹⁾ Návrh zprávy o plánu pro ústavní proces Unie (2007/000(INI)), Výbor pro ústavní záležitosti Evropského parlamentu, zpravodajové: Enrique Barón Crespo, Elmar Brok, bod 8.

20. poukazuje na to, že EU má nejen problémy s komunikací, na které se stále upozorňuje, ale že občané rovněž očekávají od EU a členských států takovou politiku, která bude zaměřena více na jejich zájmy. Otázka „Co z EU vlastně mám?“, kterou občané kladou, je oprávněná a evropská politika na ni musí poskytnout přesvědčivou odpověď.

21. žádá, pokud mandát mezivládní konference stanoví přezkoumání právních základů uvedených v části III Ústavní smlouvy, aby byla pro ustanovení týkající se civilní ochrany (čl. III-284), cestovního ruchu (čl. III-281) a administrativní spolupráce (čl. III-285) stanovena konzultace s ním;

Další zapojení Výboru regionů do Plánu D pro decentralizaci

22. konstatuje, že od začátku období pro úvahu se projevuje souhlas všech stran s tím, že je nutné debatovat o Evropě na úrovni, která by byla co nejbližší veřejnosti, dávat informacím místní a regionální obsah a poskytovat je cíleně;

23. opakuje své přesvědčení, že je nezbytně nutné prostřednictvím decentralizované komunikační politiky podporovat úvahy o společných hodnotách, o přínosech budování společné Evropy, o politikách Společenství a o vkladech do budoucnosti Evropské unie;

24. zdůrazňuje, že přidáním čtvrtého D pro decentralizaci k Plánu D pro demokracii, dialog a diskusi, který navrhla Evropská komise, chtěl poukázat na význam politické a veřejné debaty na místní úrovni a na nutnost podporovat decentralizovanou komunikační politiku na celém území Evropy;

25. připomíná, že připravuje program významných událostí spojených s Bruselem (Dny otevřených dveří, Evropský týden regionů a měst, fóra a tematické týdny), a poskytuje tak evropským institucím, jež se podílejí na přípravě tohoto programu, skutečnou základnu pro komunikaci se zástupci regionálních a místních orgánů, s regionálními a místními médii a s vydavateli publikací evropských a vnitrostátních sdružení územních samospráv;

26. oceňuje mimo jiné všechny iniciativy, které jeho politické skupiny a místní a regionální orgány podnikly v oblasti poskytování informací o Evropě a jež jsou uvedeny v první zprávě o pokroku v provádění plánu D pro decentralizaci (2),

(2) Informovat o Evropě v regionech a městech, Provádění plánu D pro decentralizaci, první zpráva o pokroku (říjen 2005 – říjen 2006).

a podporuje proto vytvoření veřejného prostoru pro dialog a diskusi, do nichž se zapojí rovněž místní a regionální tisk;

27. znovu poukazuje na nutnost okamžitě vytvořit dvojsměrný přístup, jak doporučuje Evropská komise v Bílé knize o evropské komunikační politice; komunikace s místními a regionálními orgány totiž v současné době probíhá pouze jedním směrem, a to shora dolů;

28. zavazuje se, v souvislosti s pokračováním činnosti Komise, že bude nadále uplatňovat územní přístup, který již zavedl v souvislosti s plánem D pro decentralizaci, a v zájmu upevnění decentralizované komunikační politiky doporučuje:

— vytvořit síť mezi tiskovými odděleními místních a regionálních orgánů, která by uzpůsobením informací o aktuálních evropských událostech v závislosti na místních zájmech usnadnila a zefektivnila využívání informací o Evropě místními a regionálními médii;

— uspořádat v jednotlivých členských státech ve spolupráci s národními sdruženími místních a regionálních orgánů semináře pro zástupce obcí a regionů, aby bylo možné projednat citlivá témata v jejich národním kontextu;

— pořádat v regionálních a obecních zastupitelstvech zvláštní zasedání, přístupná poslancům Evropského parlamentu a členům Výboru regionů ze stejného volebního obvodu a věnovaná úspěchům evropské integrace a procesu institucionální reformy EU, např. v Den Evropy (9. května);

— pořádat v rámci plánu D diskusní přednášky, jež budou součástí výjezdních schůzí komisí VR, aby bylo možné navázat tematický cílený dialog mezi členy VR a občany;

— vydat na internetových stránkách evropských regionů a měst typizovanou zprávu k Plánu D „Decentralizace“, která bude zaměřena na priority v informování o Evropě; zdůraznit odkazy na tyto stránky na internetových stránkách VR *Going local* a také na stránkách Evropské komise, a podpořit tak rozšiřování osvědčených postupů v oblasti komunikace a poskytování informací o EU na místní a regionální úrovni;

29. vítá postup Evropské komise v souvislosti s pořádáním konference v Berlíně ve dnech 18. a 19. ledna 2007 s cílem vytvořit partnerství mezi evropskými institucemi a místními a regionálními orgány v oblasti komunikace;

30. upozorňuje zejména na návrhy uvedené v závěrech z této konference, především na nutnost:

- zaručit zvýšení rozpočtových prostředků, jež mají místní a regionální orgány k dispozici, aby mohly přispět k obnovení informační a komunikační politiky;
- začlenit do školních osnov hodiny evropské občanské výchovy;
- podporovat prostřednictvím vhodných informací v rámci volebních kampaní na regionální a místní úrovni v programech kandidátů evropská témata;
- nebo rozšiřovat osvědčené způsoby poskytování informací v členských státech na místní a regionální úrovni;

31. sdílí názor Komise, že v budoucnu je třeba zaměřit se při poskytování informací na přesně vymezené skupiny veřejnosti, zejména na ženy a mladé lidi;

32. domnívá se, že komunikační politika Evropské unie bude souvislejší a účinnější, pokud evropské instituce najdou právní rámec nebo základ, který by dokázal zaručit zavádění skutečného specifického programu, který by byl výsledkem této politiky a byl by doprovázen odpovídajícími finančními prostředky; regionální a místní orgány a jejich sítě by měly být pro tyto budoucí programy financované z prostředků Společenství způsobilé; v této souvislosti vítá obecné směry pro rozpočtovou proceduru Evropského parlamentu na r. 2008, které požadují větší zapojení a nové akční plány pro komunikaci zaměřené na místní a regionální sdělovací prostředky;

33. bere na vědomí, že Komise ⁽³⁾ i Evropský parlament ⁽⁴⁾ uznávají nutnost spolupráce institucí Evropské unie, aby bylo možné poskytnout občanům jednotné informace o Evropě, a oceňuje opětovné navázání spolupráce s regionálními

a místními orgány s cílem poukázat na význam a vliv rozhodování Unie na život občanů;

34. podporuje návrh Evropského parlamentu v souvislosti s interinstitucionální dohodou, jež definuje společné zásady, které by mohly řídit spolupráci mezi institucemi v oblasti komunikace, a žádá, aby byl zapojen do vypracování této dohody a do jejího provádění ⁽⁵⁾;

35. souhlasí s návrhem Evropského parlamentu týkajícím se hodnocení činnosti Interinstitucionální skupiny pro informace (ISI) s cílem stanovit, zda jsou možná zlepšení a zda by měla být vytvořena skupina pověřená koordinací provádění hlavních směrů stanovených ISI, a je odhodlán v této souvislosti spolupracovat ⁽⁶⁾;

36. oceňuje mimo jiné doplněk k dohodě o spolupráci s Evropskou komisí podepsané v listopadu 2005, jenž se týká informační a komunikační politiky a posiluje tento rozměr interinstitucionální spolupráce ve prospěch skutečné decentralizované komunikační politiky;

37. podporuje informační činnost regionálních parlamentů a žádá, aby se jeho členové, členové regionálních parlamentů a jejich zastupitelských sdružení zúčastnili *Meziparlamentního fóra o budoucnosti Unie*;

38. oceňuje iniciativu Evropského parlamentu, který navrhuje vytvoření Evropského novinářského fondu, jehož úkolem by bylo podporovat uvádění evropských témat do různých regionálních a lokálních souvislostí ⁽⁷⁾;

39. pověřuje předsedu, aby zaslal toto stanovisko členům Evropské rady, Rady, Evropského parlamentu, Komise a Evropského hospodářského a sociálního výboru.

V Bruselu dne 6. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

⁽³⁾ SEK(2006) 1553, Plán D – Rozšířit a prohloubit diskusi o Evropě, informativní poznámka místopředsedkyně M. Wallströmové Komisi, 29. listopadu 2006.

⁽⁴⁾ Usnesení Evropského parlamentu k Bílé knize o evropské komunikační politice (2006/2087(INI)) ze dne 16. listopadu 2006.

⁽⁵⁾ 2006/2087(INI), bod 9.

⁽⁶⁾ 2006/2087(INI), bod 44 a 48.

⁽⁷⁾ 2006/2087(INI), bod 33.

II. A. Postup

Název	Pracovní dokument útvarů Komise: Náklady spojené s neexistencí ústavy, 21. listopadu 2006.
Odkazy	–
Právní základ	Stanovisko z vlastní iniciativy, čl. 265 odst. 5
Procedurální základ	–
Datum rozhodnutí předsednictva	12. února 2007
Odpovědná komise	Komise pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva (CONST)
Zpravodaj	A. Paiva , starosta města Tomar (PT/ELS)
Analytická zpráva	CdR 12/2007
Datum projednání v komisi	27. února 2007
Datum přijetí v komisi	3. května 2007
Výsledek hlasování v komisi	Přijato většinou
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. června 2007
Předchozí stanovisko Výboru	Stanovisko CdR 250/2005 ze dne 13. října 2005 k „ <i>Období reflexe: struktura, témata a rámec pro hodnocení diskuse o Evropské unii</i> “, zpravodajové Franz Schausberger (AT/ELS) a Lord Tope (UK/ÁLDE) ⁽¹⁾ .

(¹) Úř. věst. C 81, 4.4.2006, s. 32.

II.B. Postup

Název	Plán D: rozšíření a prohloubení diskuse o Evropě
Odkazy	SEK(2006)1553
Právní základ	Stanovisko z vlastní iniciativy, čl. 265 odst. 5
Procedurální základ	–
Datum rozhodnutí předsednictva	12. února 2007
Odpovědná komise	Komise pro ústavní záležitosti, evropskou správu a prostor svobody, bezpečnosti a práva (CONST)
Zpravodaj	A. Paiva , starosta města Tomar (PT/ELS)
Analytická zpráva	CdR 12/2007
Datum projednání v komisi	27. února 2007
Datum přijetí v komisi	3. května 2007
Výsledek hlasování v komisi	Přijato většinou

Datum přijetí na plenárním zasedání	6. června 2007
Předchozí stanovisko Výboru	Stanovisko CdR 52/2006 ze dne 15. června 2006 ke „Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o příspěvku Komise k období pro úvahu a poté: Plán D pro demokracii, dialog a diskusi“, (KOM(2005) 494 v konečném znění) a „Bílé knize o evropské komunikační politice“, (KOM(2006) 35 v konečném znění), zpravodajka Mercedes Bresso (IT/SES) ⁽¹⁾ .

⁽¹⁾ Úř. věst. C 229, 22.9.2006, s. 67.

Stanovisko Výboru regionů – Poštovní služby společenství

(2007/C 197/07)

VÝBOR REGIONŮ

- **je toho názoru**, že časový plán dosažení vnitřního trhu poštovních služeb do roku 2009, jak je stanoveno ve směrnici 2002/39 Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. června 2002, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření hospodářské soutěže poštovních služeb Společenství by měl být odložen na 31. prosince 2010 a měl by umožnit přechodné období do roku 2012 těm členským státům, které to považují za nutné. Komise musí předem vyjasnit právní otázky spojené s možnostmi financování povinného poskytování všeobecných služeb. Do příští zprávy, nejpozději do 31. prosince 2010, zahrne Komise po široké konzultaci zainteresovaných stran a odpovídajících studiích hodnocení účinnosti metod financování navrhovaných směrnicí, jakož i přizpůsobení oblasti všeobecných služeb potřebám uživatelů;
- **domnívá se**, že by poštovní síť jako celek, včetně franšizovaných poštovních provozoven, mohla poskytovat nejenom poštovní služby, ale sloužit zároveň jako platforma pro poskytování jiných veřejných služeb, což by umožnilo reagovat na potřeby existující v horských nebo odlehlých venkovských oblastech a zaručit elektronický přístup k základním službám;
- **konstatuje**, že subjekty nově vstupující na trh vytvořily nová pracovní místa na liberalizovaných trzích a nepřímo i v odvětvích závislých na poštovním odvětví. S liberalizací trhu poštovních operací by se však v poštovním odvětví, jež bylo dříve regulováno prostřednictvím sociálních záruk týkajících se pracovních míst a mezd, mohly zhoršit podmínky a objevit se nízké mzdy.

I. Politická doporučení

Návrh směrnice Evropského Parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 97/67/ES týkající se úplného dosažení vnitřního trhu poštovních služeb Společenství

KOM(2006) 594 v konečném znění – 2006/0196(COD)

VÝBOR REGIONŮ

1. **se domnívá**, že kvalitní poštovní služby jsou nepostradatelné pro všechny aktivity v hospodářské a sociální oblasti a že jsou podstatnou součástí komunikace v rámci EU;

2. **zdůrazňuje**, že poštovní služby, především poskytování všeobecných služeb zajišťující dostupnost vysoce kvalitních, spolehlivých a cenově přijatelných poštovních služeb bez ohledu na zeměpisné nebo finanční podmínky, hrají klíčovou roli v územní a sociální soudržnosti Evropské unie;

3. **zdůrazňuje** svou podporu jednotného evropského trhu a odhodlání jej dosáhnout prostřednictvím regulované liberalizace trhu poštovních služeb k zajištění trvalé záruky poskytování všeobecných služeb;

4. **je toho názoru**, že časový plán dosažení vnitřního trhu poštovních služeb do roku 2009, jak je stanoveno ve směrnici 2002/39 Evropského parlamentu a Rady ze dne 10. června 2002, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření hospodářské soutěže poštovních služeb Společenství by měl být odložen na 31. prosince 2010 a měl by umožnit přechodné období do roku 2012 těm členským státům, které to považují za nutné. Komise musí předem vyjasnit právní otázky spojené s možnostmi financování povinného poskytování všeobecných služeb. Do příští zprávy, nejpozději do 31. prosince 2010, zahrne Komise po široké konzultaci zainteresovaných stran a odpovídajících studiích hodnocení účinnosti metod financování navrhovaných směrnicí, jakož i přizpůsobení oblastí všeobecných služeb potřebám uživatelů;

5. **zastává názor**, že evropská a vnitrostátní regulace poštovních operací musí zahrnovat předpisy zajišťující zákazníkům poskytování všeobecných služeb a současně zajistit poštovním podnikům možnost provozovat služby pružně v souladu s měnícím se trhem a měnícími se potřebami zákazníků;

6. **souhlasí s tím**, že z důvodu globalizace, tržní poptávky na poskytování vysoce kvalitních služeb a technologického pokroku prochází odvětví poštovních služeb rychlými změnami. Výbor regionů zdůrazňuje, že vysoce kvalitní, moderní a technologicky vyspělé poštovní služby jsou předpokladem pro dosažení jednotného trhu, budoucího hospodářského růstu a sociálního začlenění. Na poštovní služby spoléhají především zákazníci a malé podniky v odlehklých a vyloučených městských

oblastech. Nové moderní technologie však zároveň představují nové způsoby přenosu sdělení, což by se mělo zohlednit v rozsahu požadovaných všeobecných služeb;

7. **poukazuje** na nahrazení tradičních poštovních zásilek novými formami komunikace, k němuž dochází v některých členských státech. To vedlo k výraznému snížení objemu poštovních operací na straně poskytovatelů poštovních služeb, což musí být zohledněno při určení rozsahu a prostředků pro hrazení nákladů spojených s povinností poskytovat všeobecné služby;

8. **doporučuje**, aby bylo věnováno více pozornosti možným ztrátám pracovních míst v procesu liberalizace, třebaže na trh vstoupí noví konkurenti, kteří by navíc rovněž měli poskytnout množství pracovních příležitostí;

9. **navrhuje**, aby členské státy a Evropská komise dále zkoumaly možnosti zavedení rekvalifikačních programů pro současné zaměstnance poskytovatelů poštovních služeb, kteří by mohli být propuštěni, až budou monopoly čelit konkurenci subjektů nově vstupujících na trh;

10. **konstatuje**, že subjekty nově vstupující na trh vytvořily nová pracovní místa na liberalizovaných trzích a nepřímo i v odvětvích závislých na poštovním odvětví; S liberalizací trhu poštovních operací by se však v poštovním odvětví, jež bylo dříve regulováno prostřednictvím sociálních záruk týkajících se pracovních míst a mezd, mohly zhoršit podmínky a objevit se nízké mzdy;

11. **žádá**, aby členské státy a Komise zkoumaly příležitosti plynoucí z franšizy sítě poštovních provozoven, ke které došlo v některých severských zemích s velmi pozitivními výsledky. Franšizovaná poštovní provozovna kombinovaná s dalším podnikem se v těchto zemích ukázala být zákaznický velmi příjemným způsobem poskytování poštovních služeb;

12. **domnívá se**, že by poštovní síť jako celek, včetně franšizovaných poštovních provozoven, mohla poskytovat nejenom poštovní služby, ale sloužit zároveň jako platforma pro poskytování jiných veřejných služeb, což by umožnilo reagovat na potřeby existující v horských nebo odlehklých venkovských oblastech a zaručit elektronický přístup k základním službám;

13. **konstatuje**, že je stále nejasné, zda se informace uvedené v článku 6 o zveřejňování informací o všeobecných službách týkají zvláštní charakteristiky všeobecných služeb stanovené úřady nebo podmínek poskytování služeb pro poskytovatele všeobecných poštovních služeb. Článek by měl být upraven tak, aby jasně stanovil, na které subjekty se vztahují opatření členských států;

14. **konstatuje**, že směrnice v novém článku 7 zavádí alternativy, které mají zahrnout náhrady z veřejných prostředků prostřednictvím přímé státní pomoci nebo nepřímého financování prostřednictvím procesu zadávání veřejných zakázek;

15. **požaduje** podrobnější vyjasnění alternativ financování navržených v článku 7;

— Zastává obecně názor, že návrhy Komise na možnosti financování nebyly analyzovány z hlediska proveditelnosti a hospodárnosti.

— Zdůrazňuje, že účinnost vyrovnávacího fondu nebyla ověřena v praxi v žádné zemi na světě.

— Zdůrazňuje, že na hrazení nákladů spojených s povinností poskytovat všeobecné služby prostřednictvím státní pomoci se nelze plně spolehnout ve všeobecném kontextu omezování veřejného rozpočtu. Nesmí dojít k tomu, že v důsledku liberalizace poštovních služeb ponese náklady na pokrytí znevýhodněných území (například horských oblastí nebo oblastí s extrémně nízkou hustotou obyvatelstva) pouze veřejný sektor, zatímco soukromé podniky z ní budou mít prospěch. Další potíže by se mohly objevit, pokud by státní platby musely odpovídat kritériím pro kompenzace stanoveným ve věci Altmark (C-280/00 Altmark Trans).

16. **zastává názor**, že článek 9 dostatečně nezohledňuje rozdílné podmínky v členských státech, a to je omezením pro alternativní řešení. Výbor regionů proto navrhuje, aby směrnice umožnila kombinaci a koordinaci různých způsobů udělování licencí a postupů schvalování se zohledněním místních podmínek v členském státě;

17. **zastává názor**, že na bezpečnost a provozní jistotu podniku stanoveného jako poskytovatele všeobecných poštovních služeb by se neměly vztahovat vyšší požadavky než ty, jež jsou obecně uplatňovány na poštovní podniky. Pokud by byly stanoveny přísnější podmínky poskytovateli všeobecných služeb, mělo by to za následek dodatečné náklady;

18. **souhlasí** s tím, že v plně konkurenčním prostředí je důležité jak z hlediska finanční vyrovnanosti všeobecných služeb, tak i z hlediska omezení narušení trhu, aby odchylka od zásady, že ceny musí odrážet obvyklé tržní podmínky a náklady, byla možná pouze tehdy, má-li být chráněna nebo podporována povinnost poskytovat veřejné služby stanovená příslušným vnitrostátním právním předpisem. To podtrhuje skutečnost, že by členské státy měly pokud možno zachovávat jednotné sazby u zásilek se stanovenou cenou za kus, což je služba nejčastěji využívaná spotřebiteli a malými podniky; Tyto zásady by navíc

neměly bránit poskytovatelům všeobecných služeb dobrovolně používat jednotné sazby na poskytování všeobecných služeb;

19. **považuje** za obzvláště důležité, aby zásady tvorby cen všeobecných služeb byly v souladu s článkem 12 a aby tvorba cen byla regulována dostatečně jasně a jednoznačně;

20. **doporučuje** vyjasnit, co je míněno nákladově orientovanými cenami a tím, že ceny musejí povzbuzovat zvyšování efektivity. Ve směrnici a její preambuli by navíc mělo být výslovně uvedeno, že požadavky na tvorbu cen týkající se všeobecných služeb by neměly nutit poštovní podniky ke snižování cen jen proto, že se operace díky větší účinnosti stanou ziskovějšími;

21. **zastává názor**, že je obzvláště důležité, aby požadavky na přiměřenost a nákladovou orientaci cen všeobecných služeb byly dostatečně jasně regulovány, aby nebyly použity jako nástroj cenové regulace, ale chápány z hlediska zásad zákona o hospodářské soutěži;

22. **zastává názor**, že tvorba cen jiných služeb než všeobecných by neměla podléhat přímé regulaci;

23. **konstatuje**, že čl. 14 odst. 2, který navrhuje nákladové účetnictví, je mnohem jednodušší než stávající předpisy, neboť není třeba odlišovat všeobecné služby v účetnictví nebo nákladovém účetnictví, pokud poštovní podnik na poskytování všeobecných služeb neobdrží finance z vnějších zdrojů;

24. **zastává názor**, že by směrnice měla jasně uvést zásadu, že poštovní podnik není zodpovědný za odlišení nákladů na všeobecné služby, pokud členský stát nezavedl systém financování týkající se všeobecných služeb nebo pokud jsou všeobecné služby ponechány na tržních silách;

25. **považuje** za nadbytečnou zásadu uvedenou v čl. 14 odst. 8, podle níž může národní regulační orgán použít článek 14 na základě vlastního uvážení, například při stanovení povinnosti odlišit nákladové účetnictví. Domnívá se rovněž, že uvážení národního regulačního orgánu nepoužít ustanovení článku 14 by mělo být odstraněno. Namísto toho by z odstavce mělo jasně vyplývat, že požadavek odlišení nákladového účetnictví nebude uplatněn, pokud členský stát nevytvořil finanční mechanismus v souladu s článkem 7 nebo pokud nebyl stanoven žádný poskytovatel všeobecných služeb;

26. **zastává názor**, že je nezbytné, aby byly přiděleny a zohledněny náklady na všeobecné služby, pokud je podnik stanovený pro poskytování všeobecných služeb povinen uplatňovat nákladově orientovanou tvorbu cen.

II. Doporučené pozměňovací návrhy

Pozměňovací návrh 1

Bod odůvodnění 12 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(12) Úplné otevření trhu pomůže zvýšit celkový objem poštovních trhů; dále přispěje k zachování udržitelné a kvalitní zaměstnanosti u poskytovatelů všeobecných poštovních služeb a usnadní vytváření nových pracovních míst u jiných provozovatelů, subjektů nově vstupujících na trh a v souvisejících hospodářských činnostech. Současnou směrnicí není dotčena pravomoc členských států regulovat podmínky zaměstnanosti v odvětví poštovních služeb.	(12) Úplné otevření trhu pomůže zvýšit celkový objem poštovních trhů; dále přispěje k zachování udržitelné a kvalitní zaměstnanosti u poskytovatelů všeobecných poštovních služeb a usnadní vytváření nových pracovních míst u jiných provozovatelů, subjektů nově vstupujících na trh a v souvisejících hospodářských činnostech. Současnou směrnicí není dotčena pravomoc členských států regulovat podmínky zaměstnanosti v odvětví poštovních služeb.

Odůvodnění

Legislativní návrh Evropské komise nemůže obsahovat předpověď dopadu úplného otevření trhu. Druhá věta tohoto bodu odůvodnění je však jasný právní výrok.

Pozměňovací návrh 2

Bod odůvodnění 17 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(17) S ohledem na vypracované studie a s cílem využít veškeré možnosti vnitřního trhu poštovních služeb je vhodné zrušit uplatňování vyhrazené oblasti a zvláštních práv jako způsobu financování všeobecných služeb.	(17) S ohledem na vypracované studie a s cílem <u>udržitelně a bezpečně financovat všeobecné služby a současně také využívat veškeré možnosti vnitřního trhu poštovních služeb je vhodné zachovat možnost zrušit uplatňování</u> vyhrazené oblasti a zvláštních práv jako způsobu financování všeobecných služeb pro členské státy, které to považují za nezbytné. <u>Mělo by to však být umožněno pouze v přechodném období trvajícím nejdéle do roku 2012.</u>

Pozměňovací návrh 3

Bod odůvodnění 24 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
(24) V plně konkurenčním prostředí je důležité, jak z hlediska finanční vyrovnanosti všeobecných služeb, tak i z hlediska omezení narušení trhu, aby odchylka od zásady, že ceny musí odrážet obvyklé tržní podmínky a náklady, byla možná pouze z důvodu ochrany veřejných zájmů. Tohoto cíle je dosaženo tím, že členské státy budou nadále oprávněny uplatňovat jednotné sazby u zásilek, u kterých je určena sazba za kus, což je služba nejčastěji využívaná spotřebiteli a malými a středními podniky. Jednotlivé členské státy mohou rovněž zachovat jednotné sazby u některých jiných poštovních zásilek z důvodu ochrany obecného veřejného zájmu, např. přístupu ke kultuře nebo regionální či sociální soudržnosti.	(24) <u>Ve stále více plně konkurenčním prostředí je důležité, jak z hlediska finanční vyrovnanosti všeobecných služeb, tak i z hlediska omezení narušení trhu, aby poskytovatelům všeobecných služeb byla umožněna dostatečná cenová pružnost, která zajistí finanční životaschopnost všeobecných služeb. Je tudíž důležité zajistit, aby při stanovování sazeb členskými státy byla odchylka od zásady, že ceny musí odrážet obvyklé tržní podmínky a náklady, byla možná pouze z důvodu ochrany veřejných zájmů. Tohoto cíle je dosaženo tím, že členské státy budou nadále oprávněny uplatňovat jednotné sazby u zásilek, u kterých je určena sazba za kus, což je služba nejčastěji využívaná spotřebiteli a malými a středními podniky. Jednotlivé členské státy mohou rovněž zachovat jednotné sazby u některých jiných poštovních zásilek z důvodu ochrany obecného veřejného zájmu, např. přístupu ke kultuře nebo regionální či sociální soudržnosti. Zásada nákladové orientace cen nebrání poskytovatelům služeb používat jednotné sazby na poskytování všeobecných služeb.</u>

Odůvodnění

Bylo by vhodné vyvodit závěry z postupné liberalizace zásad týkajících se sazeb, které se vztahují na poskytovatele všeobecných služeb. Liberalizace musí být v zásadě spojená s nezbytnou pružností poskytovatelů všeobecných služeb, aby mohli čelit konkurenci a přizpůsobit se poptávce trhu.

Pozměňovací návrh 4

Článek 3 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. členské státy zajistí, aby uživatelé mohli využívat práva na všeobecnou službu zahrnující trvalé poskytování poštovní služby ve stanovené kvalitě ve všech místech na jejich území za dostupné ceny pro všechny uživatele.</p> <p>2. K tomuto účelu přijmou členské státy opatření, aby hustota styčných míst a přístupových míst vyhovovala potřebám uživatelů.</p> <p>3. Přijmou opatření, aby poskytovatelé všeobecných služeb zaručili každý pracovní den a nejméně pětkrát týdně, s výjimkou okolností nebo zeměpisných podmínek považovaných národním regulačním orgánem za mimořádné, přinejmenším</p> <ul style="list-style-type: none"> — jeden výběr, — jedno dodání do domu každé fyzické nebo právnické osoby, nebo odchylně, za podmínek stanovených národním regulačním orgánem, jedno dodání do příslušných zařízení. <p>Jakákoli mimořádná okolnost nebo odchylka přijatá národním regulačním orgánem podle tohoto odstavce musí být sdělena Komisi a všem národním regulačním orgánům.</p> <p>4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby všeobecné služby obsahovaly přinejmenším</p> <ul style="list-style-type: none"> — výběr, třídění, přepravu a dodání poštovních zásilek do 2 kg, — výběr, třídění, přepravu a dodání poštovních balíků do 10 kg, — služby doporučených a cenných zásilek. <p>5. Národní regulační orgány mohou zvýšit hmotnostní limit pro pokrytí všeobecnými službami u poštovních balíků až na hmotnost nepřesahující 20 kg a mohou stanovit zvláštní opatření pro dodávání těchto balíků do domu.</p> <p>Bez ohledu na hmotnostní limit poštovních balíků stanovený v rámci všeobecných služeb daného členského státu zajistí členské státy dodávání poštovních balíků přijatých z jiných členských států o hmotnosti do 20 kg na vlastním území.</p>	<p>1. členské státy zajistí, aby uživatelé mohli využívat práva na všeobecnou službu zahrnující trvalé poskytování poštovní služby ve stanovené kvalitě ve všech místech na jejich území, <u>s přihlédnutím především ke zvláštním potřebám venkovských a horských oblastí</u>, za dostupné ceny pro všechny uživatele.</p> <p>2. K tomuto účelu přijmou členské státy opatření, aby hustota styčných míst a přístupových míst vyhovovala potřebám uživatelů, <u>a to zejména těch, kteří žijí ve venkovských a horských oblastech</u>.</p> <p>3. Přijmou opatření, aby poskytovatelé všeobecných služeb zaručili každý pracovní den a nejméně pětkrát týdně, s výjimkou okolností nebo zeměpisných podmínek považovaných národním regulačním orgánem za mimořádné, přinejmenším</p> <ul style="list-style-type: none"> — jeden výběr, — jedno dodání do domu každé fyzické nebo právnické osoby, nebo odchylně, za podmínek stanovených národním regulačním orgánem, jedno dodání do příslušných zařízení. <p>Jakákoli mimořádná okolnost nebo odchylka přijatá národním regulačním orgánem podle tohoto odstavce musí být sdělena Komisi a všem národním regulačním orgánům.</p> <p>4. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby všeobecné služby obsahovaly přinejmenším</p> <ul style="list-style-type: none"> — výběr, třídění, přepravu a dodání poštovních zásilek do 2 kg, — výběr, třídění, přepravu a dodání poštovních balíků do 10 kg, — služby doporučených a cenných zásilek. <p>5. Národní regulační orgány mohou zvýšit hmotnostní limit pro pokrytí všeobecnými službami u poštovních balíků až na hmotnost nepřesahující 20 kg a mohou stanovit zvláštní opatření pro dodávání těchto balíků do domu.</p> <p>Bez ohledu na hmotnostní limit poštovních balíků stanovený v rámci všeobecných služeb daného členského státu zajistí členské státy dodávání poštovních balíků přijatých z jiných členských států o hmotnosti do 20 kg na vlastním území.</p>

Pozměňovací návrh 5

Čl. 4 odst. 2 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>2. Členské státy mohou stanovit jeden nebo více podniků jako poskytovatelů všeobecných služeb pro část nebo celé své území a pro odlišné prvky všeobecných služeb. Přitom stanoví povinnosti a práva poskytovatele nebo poskytovatelů všeobecných služeb v souladu s právními předpisy Společenství a zveřejní je. Členské státy zejména přijmou opatření k zajištění toho, že podmínky, za kterých je svěřeno poskytování všeobecných služeb, vycházejí ze zásady objektivitu, nediskriminace, úměrnosti a co nejmenšího narušení hospodářské soutěže a že stanovení podniků jako poskytovatelů všeobecných služeb je časově omezené. Členské státy oznámí Komisi totožnost stanoveného poskytovatele (poskytovatelů) všeobecných služeb.</p>	<p>2. Členské státy mohou stanovit jeden nebo více podniků jako poskytovatele všeobecných služeb pro část nebo celé své území a pro odlišné prvky všeobecných služeb, <u>pokud to shledají nezbytným pro zaručení poskytování všeobecných služeb.</u> Přitom stanoví povinnosti a práva poskytovatele nebo poskytovatelů všeobecných služeb v souladu s právními předpisy Společenství a zveřejní je. Členské státy zejména přijmou opatření k zajištění toho, že podmínky, za kterých je svěřeno poskytování všeobecných služeb, vycházejí ze zásady objektivitu, nediskriminace, úměrnosti a co nejmenšího narušení hospodářské soutěže a že stanovení podniků jako poskytovatelů všeobecných služeb je časově omezené. Členské státy oznámí Komisi totožnost stanoveného poskytovatele (poskytovatelů) všeobecných služeb.</p>

Odůvodnění

K vyjasnění, že členské státy již nutně nemusejí stanovit poskytovatele všeobecných služeb, pokud bude stanoveno, že poskytování všeobecných služeb zaručí tržní síly.

Pozměňovací návrh 6

Článek 7 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. S účinkem ode dne 1. ledna 2009 členské státy neudělí ani neponechají v platnosti výlučná nebo zvláštní práva k zavedení a poskytování poštovních služeb. Členské státy mohou financovat poskytování všeobecných služeb v souladu s jedním nebo více způsoby uvedenými v odstavcích 2, 3 a 4 nebo jakýmkoli jiným způsobem, který je v souladu se Smlouvou o ES.</p> <p>2. Členské státy mohou zaručit poskytování všeobecných služeb prostřednictvím zadání těchto služeb v souladu s platnými předpisy o zadávání veřejných zakázek.</p> <p>3. Pokud členský stát rozhodne, že povinnosti všeobecných služeb stanovené v této směrnici způsobují čisté náklady a představují pro poskytovatele všeobecných služeb nerovné finanční břemeno, může:</p> <p>a) zavést mechanismus náhrad poskytovaných dotčenému podniku (podnikům) z veřejných prostředků;</p> <p>b) rozdělit čisté náklady spojené s povinností poskytovat všeobecné služby mezi poskytovatele služeb a/ nebo uživatele.</p> <p>4. Jestliže jsou čisté náklady rozděleny podle odst. 3 písm. b), mohou členské státy zřídit vyrovnávací fond, který může být financován z poplatků hrazených poskytovateli a/nebo uživateli a je spravován pro tento účel orgánem nezávislým na osobě nebo osobách jej využívajících. Členské státy mohou udělení oprávnění poskytovatelům služeb podle čl. 9 odst. 2 podmínit povinností přispívat do tohoto fondu nebo dodržením povinností všeobecných služeb. Tímto způsobem mohou být financovány pouze služby uvedené v článku 3.</p>	<p>1. S účinkem ode dne 31. prosince 2010 členské státy neudělí ani neponechají v platnosti výlučná nebo zvláštní práva k zavedení a poskytování poštovních služeb. Členské státy mohou financovat poskytování všeobecných služeb v souladu s jedním nebo více způsoby uvedenými v odstavcích 2, 3 a 4 nebo jakýmkoli jiným způsobem, který je v souladu se Smlouvou o ES.</p> <p>2. Členské státy mohou zaručit poskytování všeobecných služeb prostřednictvím zadání těchto služeb v souladu s platnými předpisy o zadávání veřejných zakázek.</p> <p>3. Pokud členský stát rozhodne, že povinnosti všeobecných služeb stanovené v této směrnici způsobují čisté náklady a představují pro poskytovatele všeobecných služeb nerovné finanční břemeno, může:</p> <p>a) zavést mechanismus náhrad poskytovaných dotčenému podniku (podnikům) z veřejných prostředků;</p> <p>b) rozdělit čisté náklady spojené s povinností poskytovat všeobecné služby mezi poskytovatele služeb a/ nebo uživatele.</p> <p>4. Jestliže jsou čisté náklady rozděleny podle odst. 3 písm. b), mohou členské státy zřídit vyrovnávací fond, který může být financován z poplatků hrazených poskytovateli a/nebo uživateli a je spravován pro tento účel orgánem nezávislým na osobě nebo osobách jej využívajících. Členské státy mohou udělení oprávnění poskytovatelům služeb podle čl. 9 odst. 2 podmínit povinností přispívat do tohoto fondu nebo dodržením povinností všeobecných služeb. Tímto způsobem mohou být financovány pouze služby uvedené v článku 3.</p> <p>5. Členské státy zajistí respektování zásady transparentnosti, nediskriminace a úměrnosti při zřizování vyrovnávacího fondu a při stanovení výše finančních příspěvků uvedených v odstavcích 3 a 4. Rozhodnutí přijatá podle odstavců 3 a 4 jsou založena na objektivních a ověřitelných kritériích a zveřejňují se.</p>

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>5. Členské státy zajistí respektování zásady transparentnosti, nediskriminace a úměrnosti při zřizování vyrovnávacího fondu a při stanovení výše finančních příspěvků uvedených v odstavcích 3 a 4. Rozhodnutí přijatá podle odstavců 3 a 4 jsou založena na objektivních a ověřitelných kritériích a zveřejňují se.</p>	<p>6. Pokud členský stát usoudí, že žádné z opatření, která byla jmenována výše, nezaručuje trvalé financování čistých nákladů všeobecných služeb, může i nadále během přechodného období ponechat některé služby danému poskytovateli všeobecných služeb. Služby, které by mohly být ponechány, jsou výběr poštovních zásilek, třídění, přeprava a dodávání obyčejných listovních domácích zásilek či listovních zásilek ze zahraničí, ať se jedná o expresní zásilky či nikoli, v souladu s následně uvedeným hmotnostním a cenovým limitem.</p> <p><u>Hmotnostní limit je po 1. lednu 2009 stanoven na 50 gramů. Tento hmotnostní limit se nepoužije, je-li cena vyšší nebo rovna dvaapůlnásobku veřejné sazby pro listovní zásilku prvního stupně hmotnosti nejrychlejší kategorie.</u></p> <p><u>V případě bezplatných poštovních služeb pro nevidomé a částečně vidoucí osoby mohou být povoleny odchylky od hmotnostního a cenového limitu.</u></p> <p><u>V rozsahu nezbytném pro zajištění všeobecných služeb, např. z důvodu specifického rázu poštovních služeb daného členského státu, může být pro zásilky do zahraničí nadále zachován tentýž hmotnostní a cenový limit.</u></p> <p>7. <u>Komise vypracovává studii zaměřenou na hodnocení účinnosti všech způsobů financování podle nejosvědčenějších metod používaných v členských státech a na přizpůsobení oblasti všeobecných služeb potřebám uživatelů. Na základě závěrů této studie Komise do 31. prosince 2010 předloží po široké konzultaci všech zainteresovaných stran Evropskému parlamentu a Radě zprávu spolu s návrhem potvrzujícím v případě potřeby rok 2012 jako datum dokončení vnitřního trhu poštovních služeb.</u></p>

Odůvodnění

Tento pozměňovací návrh navazuje na doporučení 2, které se týká bodu odůvodnění 17 směrnice 97/67/ES. Je třeba, aby Komise vypracovala zprávu o účinnosti různých alternativních způsobů financování. Vyhrazená oblast musí být zachována až do roku 2012 pro ty členské státy, které to považují za nezbytné, a to za stejných podmínek, jež jsou uvedené ve směrnici 97/67/ES.

Pozměňovací návrh 7

Článek 9 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>1. Pro služby, které nejsou součástí všeobecných služeb podle článku 3, mohou členské státy zavést všeobecná oprávnění v rozsahu nezbytném pro zaručení souladu se základními požadavky.</p> <p>2. Pro služby, které jsou součástí všeobecných služeb podle článku 3, mohou členské státy zavést schvalovací postupy včetně individuálních licencí v rozsahu nezbytném pro zaručení souladu se základními požadavky a k zachování všeobecných služeb.</p> <p>Udělení oprávnění může být:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pokud je to vhodné, podmíněno povinností poskytovat všeobecné služby, — pokud je to nezbytné, obsahovat požadavky na kvalitu, dostupnost a výkon odpovídajících služeb, — pokud je to vhodné, podmíněno povinností přispívat na mechanismus rozdělení nákladů uvedený v článku 7. <p>S výjimkou podniků stanovených jako provozovatelé všeobecných služeb v souladu s článkem 4 nesmí oprávnění:</p> <ul style="list-style-type: none"> — být omezeno co do počtu, — za stejné požadavky na kvalitu, dostupnost a výkon poskytování služeb ukládat provozovateli služby povinnosti týkající se všeobecných služeb a zároveň povinnost přispívat na mechanismus rozdělení nákladů, — zdvojit podmínky použitelné na podniky na základě jiných vnitrostátních předpisů, které neupravují zvlášť dotčené odvětví, — ukládat jiné technické nebo provozní podmínky než ty, které jsou nezbytné ke splnění povinností vyplývajících z této směrnice. 	<p>1. Pro služby, které nejsou součástí všeobecných služeb podle článku 3, mohou členské státy zavést všeobecná oprávnění v rozsahu nezbytném pro zaručení souladu se základními požadavky.</p> <p>2. Pro služby, které jsou součástí všeobecných služeb podle článku 3, mohou členské státy zavést schvalovací postupy včetně individuálních licencí v rozsahu nezbytném pro zaručení souladu se základními požadavky a k zachování všeobecných služeb.</p> <p>Udělení oprávnění může být:</p> <ul style="list-style-type: none"> — pokud je to vhodné, podmíněno povinností poskytovat všeobecné služby, — pokud je to nezbytné, obsahovat požadavky na kvalitu, dostupnost a výkon odpovídajících služeb, — pokud je to vhodné, podmíněno povinností přispívat na mechanismus rozdělení nákladů uvedený v článku 7. — <u>být zařazeno mezi další požadavky na kvalitu, dostupnost a výkon odpovídajících služeb. Pokud jsou slčitelné s právem Společenství, mohou se tyto požadavky vztahovat zejména k okolnostem sociálním a environmentálním,</u> — <u>podmíněno povinností přispívat na mechanismus rozdělení nákladů uvedený v článku 7.</u> — <u>podmíněno povinností nabídnout pracovníkům dříve zaměstnaným pro poskytování těchto služeb práva, která by mohli využívat, kdyby se převod uskutečnil ve smyslu směrnice 77/187/EHS. Regulační orgán by měl poskytnout seznam zaměstnanců a podrobnosti o jejich smluvních právech.</u> <p>S výjimkou podniků stanovených jako provozovatelé všeobecných služeb v souladu s článkem 4 nesmí oprávnění:</p> <ul style="list-style-type: none"> — být omezeno co do počtu, — za stejné požadavky na kvalitu, dostupnost a výkon poskytování služeb ukládat provozovateli služby povinnosti týkající se všeobecných služeb a zároveň povinnost přispívat na mechanismus rozdělení nákladů, — zdvojit podmínky použitelné na podniky na základě jiných vnitrostátních předpisů, které neupravují zvlášť dotčené odvětví, — ukládat jiné technické nebo provozní podmínky než ty, které jsou nezbytné ke splnění povinností vyplývajících z této směrnice.

Odůvodnění

Komise do konce roku 2009 zveřejní novou studii zaměřenou na vyjasnění toho, jak budou všeobecné služby v budoucnu poskytovány uživatelům jak v městských, tak ve venkovských oblastech Evropy. Prozatím by měl být zachován status quo, včetně vyhrazené oblasti.

Pozměňovací návrh 8

Článek 19 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Členské státy zajistí, aby podniky poskytující poštovní služby daly k dispozici transparentní, jednoduché a nenákladné postupy pro projednávání reklamací uživatelů poštovních služeb pro případ ztráty, poškození, úbytku obsahu nebo nesouladu s normami kvality (včetně postupů určování odpovědnosti v případech, na kterých se podílí více než jeden provozovatel).	Členské státy zajistí, aby <u>všechny</u> podniky poskytující poštovní služby daly k dispozici transparentní, jednoduché a nenákladné postupy pro projednávání reklamací uživatelů poštovních služeb pro případ ztráty, poškození, úbytku obsahu nebo nesouladu s normami kvality (včetně postupů určování odpovědnosti v případech, na kterých se podílí více než jeden provozovatel).

Odůvodnění

Je důležité zajistit, aby tyto postupy byly uplatněny pro všechny podniky poskytující poštovní služby, nejenom pro ty, jež poskytují všeobecné služby.

Pozměňovací návrh 9

Článek 21 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Komisi je nápomocen výbor.	1. Komisi je nápomocen výbor. <u>Výbor se skládá ze zástupců všech členských států a zástupců místních a regionálních orgánů každého členského státu.</u>

Odůvodnění

Výbor ustavený podle článku 21 bude informován o vývoji opatření vytvořených v členských státech k zajištění poskytování všeobecných služeb a bude tento vývoj sledovat. Je důležité, aby v tomto výboru byli zastoupeni členové místních a regionálních orgánů, neboť mohou mít na věc jiný názor než členské státy.

Pozměňovací návrh 10

Článek 22a směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
1. Členské státy zajistí, že podniky poskytující poštovní služby poskytnou veškeré informace, včetně finančních informací a informací o poskytování všeobecných služeb, nezbytné za tímto účelem: a) pro národní regulační orgány, aby mohly zajistit soulad s touto směrnicí nebo s rozhodnutími přijatými podle této směrnice; b) pro jasně definované statistické účely.	1. Členské státy zajistí, že podniky poskytující poštovní služby poskytnou <u>veškeré přiměřené množství relevantních informací o všeobecných službách</u> , včetně finančních informací a informací o poskytování všeobecných služeb, nezbytné za tímto účelem: a) pro národní regulační orgány, aby mohly zajistit soulad s touto směrnicí nebo s rozhodnutími přijatými podle této směrnice; b) pro jasně definované statistické účely.
2. Dotčené podniky poskytnou tyto informace neprodleně na vyžádání, a to ve lhůtách a na úrovni podrobnosti požadovaných národním regulačním orgánem. Informace požadované národním regulačním orgánem jsou přiměřené výkonu jeho úkolů. Národní regulační orgán odůvodní svou žádost o poskytnutí informací.	2. Dotčené podniky poskytnou tyto informace neprodleně na vyžádání, a to ve lhůtách a na úrovni podrobnosti požadovaných národním regulačním orgánem. Informace požadované národním regulačním orgánem jsou přiměřené výkonu jeho úkolů. Národní regulační orgán odůvodní svou žádost o poskytnutí informací.

Odůvodnění

Znění by mělo být takové, aby byla zřejmá přiměřenost a vhodnost povinnosti poštovního podniku a dále aby bylo zřejmé, že oznamovací povinnost je omezena pouze na služby, které jsou součástí všeobecných služeb.

Pozměňovací návrh 11

Článek 23 směrnice 97/67/ES

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
Komise podá každé tři roky, přičemž poprvé nejpozději do 31. prosince 2011, Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, včetně souvisejících informací o vývoji v odvětví, zejména z hospodářských, sociálních a technologických hledisek, o trendech v zaměstnanosti, jakož i o kvalitě služby. Zprávu v případě potřeby doplní návrhy Evropskému parlamentu a Radě.	Komise podá každé tři roky, přičemž poprvé nejpozději do 31. prosince 2011, Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice, včetně souvisejících informací o vývoji v odvětví, zejména z hospodářských, sociálních a technologických hledisek, o trendech v zaměstnanosti, jakož i o kvalitě služby. <u>Zpráva bude rovněž obsahovat podrobnou analýzu stávajících a možných budoucích dopadů liberalizace na regiony, která bude věnovat zvláštní pozornost horským regionům, jež mají oproti jiným regionům zvláštní potřeby, a v případě potřeby ji doplní návrhy Evropskému parlamentu a Radě.</u>

Odůvodnění

Je nezbytné, aby zpráva nejenom sledovala dopad směrnice na úrovni členského státu, ale zvažila také dopady na regiony.

V Bruselu dne 6. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELABARRE

III. Postup

Název	Návrh směrnice, kterou se mění směrnice 97/67/ES týkající se úplného dosažení vnitřního trhu poštovních služeb Společenství
Odkazy	KOM(2006) 594 v konečném znění – 2006/0196 (COD)
Právní základ	Článek 265, první odstavec
Procedurální základ	
Datum žádosti Rady o vypracování stanoviska	22. listopadu 2006
Datum rozhodnutí předsedy	9. ledna 2007
Odpovědná komise	Komise pro hospodářskou a sociální politiku (ECOS)
Zpravodajka	paní Elina Lehto, Lohjan kaupunginjohtaja, (FIN, PES)
Poznámka	5. února 2007
Datum projednání v komisi	30. března 2007
Datum přijetí v komisi	30. března 2007

Výsledek hlasování v komisi	Přijat většinou hlasů
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. června 2007
Předchozí stanoviska Výboru	<p>Stanovisko k návrhu Evropské komise směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 97/67/ES s ohledem na další otevření hospodářské soutěže poštovních služeb Společenství (KOM(2000) 319 v konečném znění, CdR 309/2000 fin ⁽¹⁾);</p> <p>Stanovisko k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o společných pravidlech pro rozvoj poštovních služeb Společenství a zvyšování kvality služby (KOM(95) 227 v konečném znění, CdR 422/1995 fin ⁽²⁾)</p>

⁽¹⁾ Úř. věst. C 144, 16.5.2001, s. 20.

⁽²⁾ Úř. věst. C 337, 11.11.1996, s. 28.

Stanovisko Výboru regionů – Strategie EU na podporu členských států při snižování škod souvisejících s alkoholem

(2007/C 197/08)

VÝBOR REGIONŮ

- vítá, že záměrem Komise v žádném případě není opatřeními Společenství nahrazovat vnitrostátní politiky, které již byly ve většině členských států zavedeny, nebo navrhovat vypracování harmonizovaných právních předpisů v oblasti prevence škod souvisejících s alkoholem; sdílí názor Komise, že vnitrostátní politiky, které již byly ve většině členských států zavedeny, spadají v souladu článkem 152 Smlouvy o ES a se zásadou subsidiarity do působnosti jednotlivých států;
- poukazuje na to, že záměr Komise porovnat opatření, která již členské státy zavedly, a určit osvědčené postupy – především však určit oblasti, kde by podle Komise mohlo dojít k dalšímu pokroku – se smí pohybovat pouze v mezích cílů, které Komise ve smlouvách vytyčila, a přiznaných pravomocí;
- potvrzuje názor Komise, že článek 152 Smlouvy o ES stanovuje v oblasti zdravotní politiky jednoznačné rozdělení úkolů mezi Evropskou unií a členské státy v tom smyslu, že oblasti působnosti Unie jsou obsahově omezeny na doplnění politik členských států;
- nesdílí názor Komise, že k prevenci a snižování nadměrného pití je zapotřebí společná definice „pití s vyloženým cílem se opít“;
- důrazně zpochybňuje, zda Komisí navržené přezkoumání rozdílné konzumace alkoholu podle země, věku a pohlaví může být přínosné. To platí i pro systém flexibilních, leč standardizovaných definic pro údaje o alkoholu a provádění opakovaných a srovnávacích průzkumů o konzumaci alkoholu, jehož prospěšnost by vzhledem k rozdílným kulturním zvyklostem v členských státech spojeným s konzumací alkoholu, které Komise uznává, byla omezená.

I. Politická doporučení

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Strategie EU na podporu členských států při snižování škod souvisejících s alkoholem

KOM(2006) 625 v konečném znění

VÝBOR REGIONŮ,

Ke sdělení Komise

1. poukazuje na to, že zdravotní rizika škodlivé a nebezpečné konzumace alkoholu jsou již dlouho předmětem diskusí ve společnosti i politice. V této souvislosti je pochopitelné, že se Evropská komise tomuto tématu věnuje a soustředí se při tom zejména na aspekty prevence a snižování nadměrného pití i pití nezletilých a na silniční dopravní nehody způsobené řízením pod vlivem alkoholu a fetální alkoholový syndrom;

2. považuje z důvodu rozdílných kulturních zvyklostí v členských státech spojených s konzumací alkoholu za důležité, aby se sdělení nezabývalo jen konzumací alkoholu jako takovou, ale i jeho zneužíváním a jeho škodlivými důsledky;

3. dále vítá, že záměrem Komise v žádném případě není opatřeními Společenství nahrazovat vnitrostátní politiky, které již byly ve většině členských států zavedeny, nebo navrhovat vypracování harmonizovaných právních předpisů v oblasti prevence škod souvisejících s alkoholem; sdílí názor Komise, že vnitrostátní politiky, které již byly ve většině členských států zavedeny, spadají v souladu článkem 152 Smlouvy o ES a se zásadou subsidiarity do působnosti jednotlivých států;

4. poukazuje v této souvislosti na to, že záměr Komise porovnat opatření, která již členské státy zavedly, a určit osvědčené postupy – především však určit oblasti, kde by podle Komise mohlo dojít k dalšímu pokroku – se smí pohybovat pouze v mezích cílů, které Komise ve smlouvách vytyčila, a příznaných pravomocí;

5. oceňuje, že Komise při projednávání opatření, která podporují a doplňují politiky členských států, výslovně zohledňuje velké rozdíly, které existují v konzumačních návycích a kulturách pití v EU;

K mandátu k činnosti

6. potvrzuje názor Komise, že článek 152 Smlouvy o ES stanovuje v oblasti zdravotní politiky jednoznačné rozdělení úkolů mezi Evropskou unií a členské státy v tom smyslu, že oblasti působnosti Unie jsou obsahově omezeny na doplnění politik členských států;

7. sdílí názor Komise, že mnoho členských států má k dispozici rozsáhlé strategie pro boj proti nežádoucím zdravotním účinkům škodlivé a nebezpečné konzumace alkoholu a ve většině členských států již byla přijata opatření na snižování škod spojených s alkoholem;

8. vítá strategii Komise k podporování členských států při snižování škod způsobených alkoholem, nedomnívá se však z hlediska subsidiarity, ale také vzhledem k rozdílným kulturním zvyklostem, co se týče konzumace alkoholu, které Komise ve svém sdělení uznává, že by možná podobné problémy v členských státech nezbytně vyžadovaly řešení v celé Unii;

K případu pro akci

9. sdílí postoj Komise, že škodlivá a nebezpečná konzumace alkoholu má zásadní dopad na lidské zdraví a přináší také náklady spojené se zdravotní péčí, zdravotním pojištěním, prosazováním práva, udržováním veřejného pořádku a pořádku na pracovišti, a má tedy negativní dopad na hospodářský rozvoj a společnost jako celek. Obzvláště ohroženi jsou při tom mladí lidé. Z tohoto hlediska jsou strategie zaměřené na prevenci a léčbu škodlivé konzumace alkoholu velmi účelné;

K prioritním tématům a osvědčeným postupům

10. spolu s Komisí zastává názor, že škodlivá konzumace alkoholu má právě u mladých lidí negativní dopad nejen na zdraví a sociální blahobyt, ale i na dosažené vzdělání a jejich účast na sociálním a demokratickém životě komunity, ke které náleží; navíc vidí i v mnoha členských státech EU zvyšující se tendence mladých lidí „pít s vyloženým cílem se opít“. V této souvislosti je proto obzvláště důležité, aby se v členských státech diskutovalo i o legislativních opatřeních na omezení pití nezletilých a nebezpečných konzumačních návyků mládeže, přičemž tato legislativní opatření je třeba v členských státech zvláště pečlivě uvážit a připravit, aby kvůli represivnímu charakteru nebyl znesnadněn přístup k těm, kterých se to týká;

11. sdílí názor Komise, že účinné prosazení vnitrostátních a regionálních opatření proti řízení motorových vozidel pod vlivem alkoholu by mohlo podstatně snížit počet úmrtí při dopravních nehodách, zranění a případů invalidity;

12. vítá, že Komise na základě vypracování společné evidenční základny vědecky podložených poznatků na úrovni EU, o kterém hovoří sdělení Komise, hodlá odhadnout dopady mírné konzumace alkoholu a dospět ke společné definici „škodlivé a nebezpečné“ konzumace;

13. nesdílí názor Komise, že k prevenci a snižování nadměrného pití je zapotřebí společná definice „pití s vyloženým cílem se opít“;

14. vítá, že má být zahájen výzkum pro odhad nákladů a přínosů různých politických variant, protože to může přispět k hodnocení úspěšnosti různých kampaní k zamezování škod způsobených alkoholem;

15. důrazně zpochybňuje, zda Komisí navržené přezkoumání rozdílné konzumace alkoholu podle zemí, věku a pohlaví může být přínosné. To platí i pro systém flexibilních, leč standardizovaných definic pro údaje o alkoholu a provádění opakovaných a srovnávacích průzkumů o konzumaci alkoholu, jehož prospěšnost by vzhledem k rozdílným kulturním zvyklostem v členských státech spojeným s konzumací alkoholu, které Komise uznává, byla omezená;

16. nezávisle na tom výslovně zdůrazňuje, že uskutečnění strategie EU zaměřené na podporu členských států při snižování škod spojených s alkoholem nesmí finančně zatížit orgány místní a regionální samosprávy;

K úrovním opatření

17. vzhledem k pravomocem, které v této oblasti přísluší výlučně členským státům a které Komise výslovně uznává, vítá záměr Komise iniciovat a podpořit opatření proti nežádoucím zdravotním účinkům škodlivé a nebezpečné konzumace alkoholu na třech různých úrovních;

18. v zásadě vítá, že se mají především ve spolupráci s členskými státy podporovat strategie zaměřené na omezení pití nezletilých, a doporučuje, aby fórum o alkoholu a zdraví, které plánuje Komise, vzniklo jako součást akční platformy EU pro stravu, tělesnou aktivitu a zdraví, aby tak byla zaručena soudržnost opatření a zároveň aby se zohlednil opakovaný požadavek Komise na odbourávání byrokracie a grémií. Již vykonaná práce na evropské úrovni týkající se alkoholu a zdraví by se měla – vycházející z již zavedených opatření na národní, regionální a místní úrovni – soustředit na výměnu znalostí a osvědčených postupů;

19. vítá záměr Komise přezkoumat v rámci 7. rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj, jak je výzkum na evropské úrovni prospěšný pro strategii EU zaměřenou na podporu členských států při snižování škod spojených s alkoholem;

20. výslovně vítá, že se Komise ve svém sdělení zabývá opatřeními a návrhy řešení jednotlivých členských států na snížení zneužívání alkoholu a že je také zohlednila; v tomto ohledu sdílí názor Komise, že konkrétní opatření uplatňovaná členskými státy pro snížení škod spojených s alkoholem s ohledem na ochranu veřejného zdraví vycházejí z jejich specifických kulturních souvislostí;

21. spolu s Komisí je zejména přesvědčen, že národní strategie budou účinnější, pokud budou podporovány opatřeními na místní a komunální úrovni; v této souvislosti vítá, že EU v rámci své činnosti podle článku 152 Smlouvy o ES zapojuje regionální a místní subjekty s rozhodovací pravomocí;

22. spolu s Komisí se domnívá, že obce by mohly přispět k prevenci a podporovat strategie zaměřené na ochranu občanů před škodami spojenými s alkoholem, avšak zdůrazňuje, že se tak na mnoha místech již děje, a bere proto v úvahu strategii Komise týkající se podporování místních a regionálních samospráv;

23. v souvislosti s koordinací opatření na úrovni EU odkazuje na závěrečné ustanovení článku 152 Smlouvy o ES, ve kterém je v oblasti zdravotní politiky stanoveno jednoznačné rozdělení úkolů mezi Evropskou unií a členské státy v tom smyslu, že oblasti působnosti Unie jsou obsahově omezeny na doplnění politik členských států. Pokus Komise o lepší provázanost politických rozhodnutí nesmí vést k tomu, že toto jednoznačné rozdělení pravomocí nebude dodržováno; v tomto ohledu odmítá i zavedení jednotných zdravotních varování na označení, přičemž Komise tato varování ve svém sdělení nevylučuje; výslovně však podporuje samoregulační přístupy v reklamním průmyslu;

K závěrům

24. stejně jako Komise je toho názoru, že hlavní příspěvek Komise ke strategii související s alkoholem by mělo spočívat v podporování národních politik a strategií v této oblasti. To ostatně přikazuje i článek 152 Smlouvy o ES; výslovně vítá, že Komise na základě jasného rozdělení pravomocí mezi EU a členské státy nehodlá předložit žádné nové legislativní návrhy;

25. navíc vítá, že Komise při uskutečňování strategie výslovně vyzdvihuje zásadu subsidiarity a zlepšení právní úpravy.

V Bruselu dne 6. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

II. Postup

Název	Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Strategie EU na podporu členských států při snižování škod souvisejících s alkoholem
Odkaz	KOM(2006) 625 v konečném znění
Právní základ	Čl. 265 odst. 1 Smlouvy o ES
Procedurální základ	–
Datum dopisu Komise	24. října 2006
Datum rozhodnutí předsednictva	25. dubna 2006
Odpovědná komise	Komise pro udržitelný rozvoj (DEVE)
Zpravodaj	Volker Hoff, ministr pro spolkové a evropské záležitosti spolkové země Hesensko (DE/ELS)
Poznámka	22. prosince 2006
Datum projednání v komisi	6. března 2007
Datum přijetí v komisi	6. března 2007
Výsledek hlasování v komisi	většina
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. června 2007
Předchozí stanovisko Výboru	–

Stanovisko Výboru regionů – Správa věcí veřejných v evropském konsensu o rozvojové politice

(2007/C 197/09)

VÝBOR REGIONŮ

- se domnívá, že demokratická správa je základem pro dosažení rozvojových cílů tisíciletí a musí být založena na širokém přístupu a že lepší správa věcí veřejných je klíčem k úspěšné rozvojové politice. Klíčovým prvkem dobré správy věcí veřejných je uznání skutečnosti, že nejlepší rozhodnutí jsou přijímána na úrovni co nejbližší občanům;
- domnívá se, že zdaleka nestačí zmínit se o „hlavní úloze, kterou mohou plnit místní orgány při uskutečňování rozvojových cílů tisíciletí“; správa věcí veřejných na všech úrovních moci ve státě předpokládá způsob správy vycházející ze zásad transparentnosti a účasti obyvatel při respektování subsidiarity. Proto
- za těchto podmínek považuje za důležité, zejména pro země lemující Středozemní moře (z nichž některé spadají pod strategii pro Afriku) připomenout doporučení, která již vydal ve svém stanovisku ze dne 13. října 2005 k 10. výročí evropsko-středomořského partnerství a která zopakoval v závěrech semináře ve Valencii dne 10. dubna 2007, ve prospěch uskutečnění evropsko-středomořského fóra místních samospráv.
- upozorňuje, že správa věcí veřejných na místní úrovni si zasluhuje finanční podporu; aby bylo vyhrazeno, jak je uvedeno v nařízení o 10. Evropském rozvojovém fondu, maximálně 15 % rozpočtové pomoci pro podporu občanské společnosti, technické spolupráce a správy věcí veřejných, pokud tato správa nebyla vybrána jako oblast cílové koncentrace, se zdá Výboru naprosto nedostatečné; mělo by být překročeno ke zvýšení tohoto podílu přinejmenším na 25 %, aby byl pokryt jak národní, tak místní rozměr.
- žádá Evropskou komisi, aby v souladu s cíli vzájemné dohody o spolupráci pro rozvoj decentralizované spolupráce přispěla po technické a finanční stránce a spolupracovala s ním na vytvoření diskusního fóra decentralizované spolupráce s cílem usnadnit tak a lépe koordinovat rozvoj akcí decentralizované spolupráce mezi místními a regionálními orgány EU a jejich partnery v rozvojových zemích.

I. Politická doporučení

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Správa věcí veřejných v evropském konsensu o rozvojové politice – na cestě k harmonizovanému přístupu uvnitř Evropské unie

KOM(2006) 421 v konečném znění – SEK (2006) 1020, SEK (2006) 1021, SEK (2006) 1022

VÝBOR REGIONŮ

1. sdílí některé obecné směry sdělení Komise, podle nichž:

a) je demokratická správa základem pro provádění cílů tisíciletí a musí vycházet ze široké koncepce: neomezuje se na boj proti korupci, nýbrž vyplývá z interakce mezi různými prvky, jejichž dobrým fungováním je určován život a pokrok země ku prospěchu všech;

b) procesu osvojování a politickému dialogu musí být dáována přednost před podmínkami vnucenými zvnějšku, které mohou mít na obyvatelstvo negativní dopady;

c) je důležité poskytnout všem evropským dárcům v duchu Pařížské deklarace ze dne 2. března 2005 společné orientační body za účelem zavedení zásady demokratické správy věcí veřejných do jejich aktivit;

2. má za nezbytné znovu vyslovit zásadu, kterou vyjádřil v doporučeních stanoviska z vlastní iniciativy o úloze decentralizované spolupráce v reformě rozvojové politiky (CdR 224/2005), podle níž je lepší správa věcí veřejných klíčem k úspěšné rozvojové politice a klíčovým prvkem této správy věcí veřejných je uznání skutečnosti, že nejlepší rozhodnutí se přijímají na úrovni co nejbližší občanům;

3. domnívá se proto, že efektivní provádění demokratické správy vyžaduje nenechávat na vnitrostátní úrovni a mezi vládami zásady, které vyslovila Komise, uvědomit si výzvy decentralizace a provádění demokracie na místní úrovni; doporučuje tedy neplánovat interakce jen mezi různými odvětvími národního života, ale také jako hledání souladu mezi národní úrovní a místními stupni vlády;

4. podotýká, že zdaleka nestačí zaznamenat „hlavní úlohu, kterou mohou plnit místní orgány při uskutečňování rozvojových cílů tisíciletí“, zatímco správa věcí veřejných na všech úrovních moci ve státě předpokládá způsob správy vycházející ze zásad transparentnosti a účasti obyvatel při respektování subsidiarity; proto musí být sdělení Komise uplatňováno na základě těchto zásad:

a) správa věcí veřejných se musí projevat ve zřízení důvěryhodných a kompetentních místních orgánů, které mohou

u občanů ztělesňovat pokrok demokratické decentralizace, jež má blahodárný vliv na dodržování jejich práv a uspokojování jejich potřeb;

b) veškeré politiky a programy spolupráce EU – Komise a členských států dohromady – musí řádně zohledňovat potřebu dát místním orgánům v rozvojových zemích a v zemích procházejících transformací prostředky úměrné úkolům, které jim připadají, a evropským místním samosprávám prostředky na to, aby jim pomohly sdělováním svých zkušeností a dovedností;

c) pokroky v místní správě věcí veřejných a překážky, kterým může čelit, musí být stále vyhodnocovány na úrovni zemí. Shromážděné poznatky musí být seskupeny v regionálních monitorovacích střediscích pojatých jako ohniska dialogu mezi místními zastupiteli z různých zemí a pro výměny osvědčených postupů. Tato monitorovací střediska by také evidovala – jak to již činí monitorovací středisko pro decentralizovanou spolupráci EU-Latinská Amerika v Barceloně – vztahy navázané mezi místními samosprávami v dotčeném regionu a v Evropské unii nebo případně v jiných regionech; v tomto ohledu by dnes mělo být prioritou vytvoření druhého monitorovacího střediska pro vztahy afrických územních samospráv;

d) obecně by měl být proces decentralizace v rozvojových zemích předmětem zvláštní pozornosti při vypracovávání všech strategických dokumentů zemí;

5. doporučuje předvídat potíže, s nimiž je možno se setkat při uplatňování zásady osvojování, která je základem rozvojové strategie Evropské unie v jejích vztazích s vládami zemí, které jsou příjemci pomoci, pokud půjde o zohlednění nižších úrovní veřejné správy, než je úroveň národní;

Pokud jde o územní samosprávy v rozvojových zemích, zejména v zemích AKT a afrických zemích,

Země AKT

6. na prvním místě doporučuje dbát na to, aby nový článek 4 revidované dohody z Cotonou dosáhl plného účinku, a uspořádat efektivní konzultace decentralizovaných místních orgánů za účelem zdokonalení programů pomoci EU vyjednaných s vládou dotčené země;

7. považuje za nezbytné, aby měly asociace místních zastupitelů dotčené země k dispozici informace o podrobnostech a dopadu těchto konzultací;

8. vítá v tomto ohledu šíření, v souladu s doporučením uvedeným ve stanovisku CdR 224/2005, hlavních směrů ve známost delegací Komise, aby tak tyto delegace vnímaly místní rozměr činnosti Evropské unie, zejména v oblasti správy věcí veřejných, ale lituje, že nebyl seznámen s těmito dokumenty za účelem dobré informovanosti;

9. považuje za nezbytné revidovat strukturu „profilu správy věcí veřejných“, jejíž struktura příliš nevychází ze zásady osvojování a nepřináší žádný velký pokrok, co se týče podpory demokratické správy na místní úrovni; nepředstavuje ani zdaleka samostatný rozměr, je roztržštěná a rozdělená do několika z devíti oblastí⁽¹⁾; decentralizovaný rozměr četných oblastí (např. právní stát, veřejná správa v oblasti ekonomiky) by se naopak měl jednoznačně projevit;

10. doporučuje, aby „iniciativa pro správu věcí veřejných“, finanční rezerva určená pro podněcování „skutečných změn a rozhodujícího pokroku v oblasti demokratické správy“, byla široce využívána k podpoře členění mezi národní a místní úrovni správy za současného dodržování zásady rovnosti, průhlednosti a účasti obyvatelstva a aby nemohla být poskytována vládám, které by nepřenesly na územní samosprávy finanční prostředky související s úkoly, které jim jsou těmito texty svěřeny;

11. upozorňuje, že správa věcí veřejných na místní úrovni si zasluhuje finanční podporu; aby bylo vyhrazeno, jak je uvedeno v nařízení o 10. Evropském rozvojovém fondu, maximálně 15 % rozpočtové pomoci pro podporu občanské společnosti, technické spolupráce a správy věcí veřejných, pokud tato správa nebyla vybrána jako oblast cílové koncentrace, se zdá Výboru naprosto nedostatečné a mělo by být přikročeno ke zvýšení tohoto podílu přinejmenším na 25 %, aby byl pokryt jak národní, tak místní rozměr;

Afrika

12. vítá, že zprávy, které vzešly z „afrického mechanismu vzájemného hodnocení“ (MAR) vytvořeného a vedeného samotnými africkými zeměmi v rámci Nového partnerství pro rozvoj Afriky (NEPAD – New Partnership for Africa's Development), mohou být základem pro profil správy věcí veřejných;

13. přál by si, aby pozornost a podpora, kterou je Evropská unie ochotná věnovat tomuto národnímu sebehodnocení přispěla k posílení účasti místních orgánů a pokroků v decentralizaci, a umožnila přejít k akčnímu programu určenému k překonání zjištěných slabín;

14. trvá na tom, že aby byla uskutečněna taková decentralizace moci, kterou by obyvatelstvo mohlo vnímat jako skutečnou

⁽¹⁾ 1) politická/demokratická správa věcí veřejných, 2) politická správa věcí veřejných/právní stát (soudní aparát a systém vnucování práva), 3) zvládnutí korupce, 4) účinnost veřejných pravomocí, 5) veřejná správa v oblasti ekonomiky, 6) vnitřní a vnější bezpečnost, 7) veřejná správa v oblasti sociálních věcí 8) mezinárodní a regionální kontext, 9) kvalita partnerství.

pokrok, představuje otázka posílení místních orgánů výzvu prvořadě důležitosti. Akce v této oblasti může nabrat různé formy, např.:

a) zesílenou podporu sítím místních zastupitelů, ať už v národním, regionálním či kontinentálním měřítku (např. vznik Rady obcí a regionů Afriky, africké pobočky Spojených měst a místních samospráv); úspěch pravidelných setkání Africités, který se znovu potvrdil v Nairobi v září 2006, ukazuje, že očekávání místních zastupitelů jsou v tomto ohledu velká;

b) navýšení prostředků, které mohou zvýšit účinnost organizací, které, jako např. Program pro městský rozvoj, jehož sídlo je v Cotonou, nabízejí technickou podporu místním zastupitelům a umožňují jim výměny úvah a postupů;

c) poskytnutí výkonných informačních technických prostředků k dispozici místním zastupitelům, zejména pro iniciativu Digitální solidarita (Solidarité numérique);

15. doporučuje vzájemně spojit organizace sdružující místní zastupitele, které předkládají své problémy, s orgány politického dialogu mezi EU a dotčenými zeměmi, zejména na summitu EU-Afrika, který se bude konat ve druhé polovině roku 2007.

Pokud se týče ostatních světových regionů,

16. vítá, že je v Latinské Americe proces decentralizace představován jako inovační prvek státu a přeje si být informován o pokrocích v provádění programu ve prospěch správy oznámeném na rok 2008 pro asijský region;

17. vítá, že „facilita pro správu věcí veřejných“ oznámená ve sdělení Komise se objevuje ve finančním nástroji Evropské politiky sousedství, a žádá, aby byl přiřazen do provádění programu spolupráce mezi místními a regionálními úrovněmi partnerských zemí a EU v jiných než přeshraničních oblastech, tak jak to stanoví interregionální program 2007-2010 (PIR – programme interrégional) od roku 2008;

18. lituje nicméně, že různé dohody uzavřené mezi EU a těmi členskými státy, jichž se týká politika sousedství, nezohledňují místní rozměr správy;

19. za těchto podmínek považuje za důležité, zejména pro země lemující Středozemní moře (z nichž některé spadají pod strategii pro Afriku) připomenout doporučení, která již vydal ve svém stanovisku CdR 142/2005 ze dne 13. října 2005 k 10. výročí evropsko-středomořského partnerství a která převzal ze závěrů semináře ve Valencii dne 10. dubna 2007, (CdR 59/2007), ve prospěch uskutečnění evropsko-středomořského fóra místních samospráv;

Pokud jde o územní samosprávy v EU,

20. v první řadě připomíná své předchozí stanovisko (CdR 224/2005) a žádá, aby byly tyto územní samosprávy řádně zohledňovány v evropské rozvojové politice a aby organizace, v jejichž rámci si vydobily slovo na mezinárodní a evropské scéně, mohly vést účinně dialog s evropskými institucemi;

21. má v úmyslu hrát v rámci evropských institucí plně svou úlohu zástupce místních samospráv, které jsou zároveň garanty a nositeli správy věcí veřejných u obyvatel; přeje si být zapojen do politického dialogu EU s různými světovými regiony, zejména s Afrikou, a domnívá se, že příští summit EU-Afrika by k tomu měl poskytnout první příležitost;

22. přeje si zejména zapojit se do dialogu s místními orgány dotčených zemí za účelem výměny zkušeností s uplatňováním decentralizace a stávajících postupů, které podporují pokroky v demokratické správě věcí veřejných; proto se domnívá, že u příležitosti příští revize Dohody z Cotonou by měly být v institucionálním zařízení decentralizované orgány předmětem stejné pozornosti jako hospodářské a sociální prostředí; v důsledku toho by mělo být ustaveno obdobné zařízení jako zařízení uvedené v protokolu č. 1.4 ve prospěch Evropského hospodářského a sociálního výboru;

23. opakuje, že evropské místní samosprávy chtějí sdílet své zkušenosti a dovednosti se svými protějšky z jiných regionů světa; již tak činí včetně sdílení zkušeností v oblasti míru, např. prostřednictvím „diplomacie měst“, avšak politika veřejné správy by se měla jejich podpoře těšit různými způsoby:

- a) podporou sblížení a kontaktů mezi vnitrostátními asociacemi zastupitelů v Evropě a v jiných regionech světa;
- b) posilováním již existujících vztahů mezi územními samosprávami v rámci decentralizované spolupráce a popřípadě jejich organizováním do sítí podle témat či územních kritérií;
- c) usnadňováním nových vztahů cestou vytváření programů partnerství mezi evropskými územními samosprávami a samosprávami z jiných regionů světa.

24. žádá Evropskou komisi, aby v souladu s cíli vzájemné dohody o spolupráci pro rozvoj a zhodnocení decentralizované spolupráce přispěla po technické a finanční stránce a spolupracovala s ním na vytvoření diskusního fóra decentralizované spolupráce s cílem usnadnit tak a lépe koordinovat rozvoj akcí decentralizované spolupráce mezi místními a regionálními orgány EU a jejich partnery ve třetích rozvojových zemích. Tato burza spolupráce by mohla mít formu online služby, kde by se mohly setkat na jedné straně požadavky nebo žádosti o pomoc a na druhé straně by se vyjadřoval zájem nebo nabídky

V Bruselu dne 7. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

II. Postup

Název	Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů Správa věcí veřejných v evropském konsenzu o rozvojové politice – na cestě k harmonizovanému přístupu uvnitř Evropské unie
Odkazy	KOM(2006) 421 v konečném znění – SEK (2006) 1020, SEK (2006) 1021, SEK (2006) 1022
Právní základ	článek 265 odst. 1 Smlouvy o ES
Procedurální základ	
Datum žádosti Rady o vypracování stanoviska	30. srpna 2006
Datum rozhodnutí předsedy	20. listopadu 2006
Odpovědná komise	Komise pro vnější vztahy a decentralizovanou spolupráci (RELEX)

Zpravodajka	paní Juliette Soulabaille, členka městské rady Corps-Nuds (FR/SES)
Poznámka	30. listopadu 2006
Datum projednání v komisi	25. ledna 2007
Datum přijetí v komisi	29. března 2007
Výsledek hlasování v komisi	Přijato jednomyslně, zjednodušeným postupem čl. 26
Datum přijetí na plenárním zasedání	7. června 2007
Předchozí stanovisko Výboru	<p>CdR 224/2005 fin ⁽¹⁾, „Decentralizovaná spolupráce v reformě rozvojové politiky EU“, zpravodajka paní Juliette Soulabaille, (FR/SES), přijato na plenárním zasedání dne 16. listopadu 2005</p> <p>CdR 142/2005 fin ⁽²⁾, stanovisko VR ke sdělení Komise „Desáté výročí evropsko-středomořského partnerství: pracovní program pro řešení problémů příštích pěti let“ (KOM(2005) 139 v konečném znění), zpravodajka paní Teron i Cusi (ES/SES), přijato na plenárním zasedání dne 13. října 2005</p> <p>CdR 327/2003 fin ⁽³⁾, „Evropsko-středomořské partnerství a územní samosprávy: potřeba koordinace a specifického nástroje decentralizované spolupráce“, zpravodajové: pánové Jacques Blanc (FR/ELS) a Gianfranco Lamberti (IT/SES)</p>

⁽¹⁾ Úř. věst. C 115, 16.5.2006, s. 42.

⁽²⁾ Úř. věst. C 81, 4.4.2006, s. 46.

⁽³⁾ Úř. věst. C 121, 30.4.2004, s. 18.

Stanovisko Výboru regionů – Regiony pro hospodářskou změnu

(2007/C 197/10)

VÝBOR REGIONŮ

- **zdůrazňuje**, že navzdory skutečnosti, že od 8. listopadu 2006, kdy vydala Evropská komise sdělení, změnila iniciativa *Regiony pro hospodářskou změnu* svůj přístup, tj. Komise upustila od přístupu seshora dolů ve prospěch přístupu zdola nahoru, který používají územní orgány, nestala se tato iniciativa předmětem oficiálního sdělení Evropské komise. Stanovisko však bere tento vývoj plně na vědomí.
- **zdůrazňuje**, že by se Výbor regionů mohl aktivně účastnit monitorování operačních programů v rámci iniciativ Interreg IV a Urbact II, a to ve formě konzultací v příslušných monitorovacích výborech.
- **přeje si**, aby byla dosažena součinnost mezi platformou pro monitorování Lisabonské strategie a iniciativou *Regiony pro hospodářskou změnu*; zároveň však musí být zachovány jejich specifické hodnoty. Platforma pro monitorování Lisabonské strategie je příležitostí k předání zkušeností s cílem přispět k posílení politiky soudržnosti a podpořit lisabonskou agendu.
- **klade důraz** na komunikaci a šíření informací na evropské úrovni, což je klíčem úspěchu iniciativy *Regiony pro hospodářskou změnu*. V této souvislosti přísluší Výboru regionů důležitá úloha, spolupráce s Evropskou komisí.
- **požaduje**, aby tato iniciativa byla organizována tak, aby umožňovala nalézání nejlepších postupů na regionální úrovni a vytvářela jednoduché mechanismy pro jejich šíření do ostatních regionů Unie. Iniciativa *Regiony pro hospodářskou změnu* by měla být pákou a katalyzátorem dobrých nápadů a iniciativ, jak tomu bylo u určitých iniciativ Společenství v minulosti.

I. Politická doporučení

Sdělení Komise Regiony pro hospodářskou změnu

(KOM(2006) 675 v konečném znění)

VÝBOR REGIONŮ

Na obecné úrovni

1. **vítá** záměr Evropské komise propůjčit prostřednictvím iniciativy *Regiony pro hospodářskou změnu* větší účinnost opatření pro regionální a místní rozvoj, a sice zásadním využíváním úspěšných územních zkušeností a podporováním jejich šíření, vzájemné výměny a přizpůsobování jiným podmínkám, prostřednictvím síťových opatření, která by měla dostat nové podněty jako jsou nástroje politiky Společenství pro hospodářskou modernizaci a zvýšení konkurenceschopnosti;

2. **uznává**, že tato iniciativa patří mezi hlavní institucionální poslání Výboru regionů; v tomto ohledu se proto domnívá, že by měly být využity jeho možnosti jednat a zapojit se, a žádá, aby byla zhodnocena jeho úloha jednotného zastupování regionálních a místních systémů Evropské unie;

3. **zdůrazňuje**, že ve Výboru regionů byla spuštěna platforma pro monitorování Lisabonské strategie, která je složena z místních a regionálních orgánů, jež jsou zapojeny do hodnocení a kladení důrazu na provádění této strategie na územní úrovni;

4. **připomíná**, že tato iniciativa představuje jediný program výslovně určený k podpoře tematické spolupráce místních a regionálních subjektů bez předběžných zeměpisných podmínek: tyto subjekty nemusejí patřit ke stejnému hraničnímu pásmu ani ke stejné nadnárodní oblasti. Program může být pro regiony nejpružnějším nástrojem evropské integrace, který musí mimoto přispět k posilování stále účinnější, integrovanější a citlivější regionální politiky;

5. **souhlasí se** záměrem Komise snažit se prostřednictvím Regionů pro hospodářskou změnu o skutečnou výměnu a šíření zkušeností a osvědčených postupů v oblasti rozvoje a soudržnosti mezi evropskými územními celky z hlediska Lisabonské strategie. Za tímto účelem zdůrazňuje, že je důležité účinně a přímo zapojit správní orgány regionálních operačních programů v sítích podporovaných iniciativou;

6. **konstatuje**, že iniciativa Evropské komise *Regiony pro hospodářskou změnu* dodržuje zásadu subsidiarity a je chápána jako proces učení, vzájemných vztahů a přijímání toho nejlepšího, co regionální a místní úroveň prostřednictvím akcí územní spolupráce vytvořila za účelem dosažení cílů z Lisabonu a Göteborgu. Nicméně se domnívá, že posílení této úrovně z politického hlediska nelze oddělit od úspěchu evropské regionální politiky;

7. **navrhuje** proto Evropské komisi, aby v rámci společné konference s Výborem regionů každoročně diskutovala pokrok a problematiku iniciativy;

Úloha regionů a měst

8. **poukazuje** na to, že iniciativu *Regiony pro hospodářskou změnu* je třeba chápat jako doplnění existujících forem meziregionální spolupráce, zvláště když tato byla posílena v rámci nového regionálně politického cíle evropské územní spolupráce. Při tom je nutno zajistit, aby regiony, města a další místní a regionální samosprávy v Evropě také v budoucnosti dále dostatečně podporovaly spolupráci započatou programem Interreg III C;

9. **považuje** za nezbytné vyjasnit způsob spolupráce mezi regiony a městy, neboť v dostupných dokumentech Komise jsou zmíněny a zohledněny oba institucionální stupně, potom se však odkazuje převážně na síť regionů. V tomto ohledu se považuje za účelné zdůraznit, že regiony i města jsou způsobilými subjekty jak pro program Interreg IV C, tak pro Urbact 2007-2013, s tím, že regionům (v rámci prvně uvedeného programu) a městům (v rámci druhého programu) musí být přiznána úloha hnacího motoru. Kromě toho se domnívá, že by bylo velmi užitečné a konstruktivní podporovat účast dynamických organizací a institucí činných v regionech a ve městech coby partnerů;

10. **vyzývá** Komisi, aby podala důkaz o větší transparentnosti oproti minulosti. Pracovní program již fungujících sítí by měl být dostupný alespoň přes internet, stejně jako shrnutí různých uskutečněných setkání, výsledky, osvědčené postupy z minulosti a kontaktní údaje správce sítě tak, aby byl zainteresovaným stranám umožněn přístup k těmto informacím a aby mohly popřípadě výsledky použít. Rovněž by bylo vhodné, aby Komise zvážila zřízení internetové stránky, na níž by zainteresované subjekty mohly hledat partnery a další důležité informace;

Možnost rychlého rozšíření

11. **konstatuje**, že v návaznosti na setkání a diskuse uskutečněné dne 31. ledna a 16. března 2007 v rámci komise COTER a vzhledem k návrhu stanoviska schválenému na této poslední schůzi Evropská komise aktualizovala a upřesnila svůj postoj k iniciativě *Regiony pro hospodářskou změnu*. Výbor upozorňuje zejména na to, že je jasné, že ačkoli zatím formálně nedošlo k úřednímu zveřejnění v žádném oficiálním dokumentu EU, bude při výběru operací podléhajících možnosti rychlého rozšíření uplatněn přístup zdola nahoru (*bottom-up*). Kromě toho budou takovéto operace prováděny v souladu s operačními programy Interreg IV C a Urbact II a s příslušnými prováděcími předpisy. Tím by ve skutečnosti měl být zaručen přístup k iniciativě za stejných podmínek pro všechny evropské regiony a města a měla by být zajištěna žádoucí celková transparentnost iniciativy;

12. **doporučuje** rovněž souběžné uveřejňování výběrového řízení na internetových stránkách Komise a Výboru regionů a **zasílání příslušného sdělení** na zastoupení regionů v Bruselu a rovněž osobám pověřeným regionálními záležitostmi na stálých zastoupeních členských států při EU tak, aby bylo možno informaci rozšířit a urychleně předat regionům a městům. A konečně je možné využít i síť informačních center Komise takřka ve všech regionech EU, jakož i síť podpory a informací, která byla v členských státech vytvořena pro potřeby **rámce podpory Společenství**;

13. **navrhuje** dále určit způsob aktivní účasti (konzultace na žádost/návrh Komise?) Výboru regionů na vypracování operačních programů, tedy – alternativně – určit komunikační kanál pro doručování údajů od Výboru technickým strukturám, které je připravují;

Využití sítí v rámci iniciativy

14. **chápe**, že Komise upozorňuje na potřebu zevšeobecnit a uvolnit stávající sítě a že tematický přístup by měl přednost před přístupem zeměpisným (viz odstavec 3); domnívá se však, že oba přístupy mají ve skutečnosti schopnost se doplňovat, které je třeba využít: jelikož se uznává nutnost zachovat a odrážet rozmanitost, je třeba zasáhnout do určování témat a zohlednit jejich územní projekci; mimoto, velmi důležitým cílem, který je třeba sledovat, je součinnost mezi různými sítěmi, což zdůrazní jejich komplementaritu jak na tematické, tak na územní úrovni. V této souvislosti upozorňuje, že by se měla věnovat pozornost slabým a okrajovým oblastem;

15. **zdůrazňuje**, že je nutné ponechat více prostoru místním iniciativám. Jako zástupci místních a regionálních samospráv to musejí členové Výboru regionů přivítat a usilovat o to, aby tento otevřený přístup nevyústil v uzavřený přístup na národní úrovni. Výbor regionů bude působit tak, aby tato iniciativa podpořila a uznala skutečně sítě tvořené regiony a městy, které chtějí spolupracovat, aby se šířily nejlepší inovace v hospodářském, sociálním a environmentálním rozvoji;

16. **zdůrazňuje** téma udržitelnosti sítí, které spočívá jednak v možnosti zachovat fungující vzájemné výměny po dostatečně dlouhou dobu (což vyvolá problém se zdroji), a jednak ve schopnosti usnadnit zapojení a vzájemnou součinnost institucí (efektivní zapojení zainteresovaných institucionálních subjektů) a území (zapojení různých evropských regionálních a místních podmínek a příslušných územních subjektů, které by skutečně mohly těžit ze sdílené zkušenosti);

Výběr prioritních referenčních témat

17. **vyzývá** Komisi, aby zajistila zapojení různých typů regionů a místních orgánů tak, aby se odrazila jejich rozmanitost, jedinečnost a hodnota různých uplatněných řešení rozvoje.

Zkušenosti, které by měly být využity v rámci *Regionů pro hospodářskou změnu a možnosti rychlého rozšíření*, by vzhledem ke zvoleným tématům měly zohlednit tyto různé zkušenosti i vzájemnou součinnost mezi regionálním a místním rozměrem. Výbor regionů si předsevzal, že bude plnit účinnou úlohu spočívající v zastupování integrace obou rozměrů jak při určování obecných tematických hlavních směrů iniciativy a způsobů jejího provádění, tak při plánování a provádění programů přímé reference (Interreg IV C a Urbact 2007-2013);

18. **obává se**, že způsoby jednoznačného výběru prioritních témat by se i přes svoji dostatečnou šíři a jasné stanovení v obnovené lisabonské agendě mohly ukázat jako velmi přísné (!), jako je tomu v případě úlohy průmyslu v regionálním rozvoji, která ve stávajících navrhovaných tématech očividně chybí. Měl by tedy být upřesněn a určen proces, jehož prostřednictvím by bylo možné tato témata integrovat nebo revidovat, čímž by se v součinnosti a spolupráci s regiony a místními a regionálními samosprávami zaručila maximální transparentnost rozhodovacích postupů. Kromě toho nesmí být při řízení vlastních sítí narušena autonomie regionů a místních a regionálních samospráv, i když se budou zaměřovat na témata zvolená Komisí. Výbor si rovněž klade otázku o souvislosti mezi některými uváděnými tématy a prioritami určenými pro Evropský fond pro regionální rozvoj (?). V této souvislosti by měla být upřesněna zejména přijatelnost témat, která se přímo týkají Evropského sociálního fondu;

Finanční rámec iniciativy

19. **uznává**, že obecně je k docílení účinnějšího a efektivnějšího využívání finančních zdrojů vyčleněných pro politiku soudržnosti nezbytná nejen snaha ze strany národních a regionálních orgánů, ale také přímější role Evropské komise tím, že v tomto ohledu – na bázi dobrovolnosti – určí nové cesty vzájemné součinnosti, výměny a společné práce mezi regiony, místními orgány a Komisí;

20. **považuje** rovněž **za účelné** vymezit přesnější definici předvídatelného referenčního finančního rámce pro iniciativu, přičemž je třeba zohlednit zejména to, že zdroje by měly pocházet z různých pramenů: případně dostupných zbývajících zdrojů v programech 2000-2006, dvou nových operačních programů (z určité části zatím blíže neurčené v příslušných předběžných rozpočtech), hlavních regionálních programů, přímo dostupných zdrojů technické pomoci Komise. V tomto kontextu mohou finanční zdroje poskytnuté ze dvou operačních programů Interreg IV C a Urbact 2007-2013 představovat pouze první krok k uskutečňování hlavních programů. Tyto hlavní programy jsou klíčovým zdrojem financování iniciativy. Kromě toho by bylo vhodné určit podíl národního spolufinancování a přihlídnout přitom k omezením vyplývajícím z nutnosti zachovat v členských státech rozpočtovou stabilitu;

(¹) Viz pracovní dokument útvarů Komise – SEC(2006) 1432 [pozn. překl. – není k dispozici v češtině] 8.11.2006.

(²) Viz nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1080/2006 ze dne 5. července 2006 o Evropském fondu pro regionální rozvoj a o zrušení nařízení (ES) č. 1783/1999, článku 4, 5 a 6.

Způsoby provádění a účast na iniciativě

21. **soudí**, že by tato iniciativa měla být strukturována tak, aby usnadnila nalézání nejlepších postupů na regionální úrovni a vytvořila jednoduché mechanismy pro jejich šíření do ostatních regionů EU. Stručně řečeno, iniciativa *Regiony pro hospodářskou změnu* by měla být pákou a katalyzátorem dobrých nápadů a iniciativ, jak tomu bylo u určitých iniciativ Společenství v minulosti;

22. **trvá** na důležitosti efektu demonstrace a šíření pro zajištění platnosti iniciativy. *Regiony pro hospodářskou změnu* se musí prosadit díky své dynamičnosti, především prokázáním, že jsou skutečně schopny se začlenit mezi nejlepší projekty hlavního plánování (*main stream*) politiky soudržnosti, aby bylo zajištěno jejich financování;

23. v rámci komunikační politiky iniciativy **kladně hodnotí** informaci poskytnutou GR pro regionální politiku na schůzi COTER dne 31. ledna 2006 o tom, že jeden člen Výboru regionů byl zařazen do komise pro posuzování každoročních cen za inovace stanovených v rámci *Regionů pro hospodářskou změnu*;

24. **zdůrazňuje**, že komunikace a rozšiřování mají zásadní význam pro šíření iniciativy. Plánované každoroční konference by měly spočívat v představení osvědčených postupů a jejich možném přejímání v evropských regionech a městech. Výbor regionů je připraven spolupracovat v tomto ohledu s Komisí, především pokud jde o výměnu údajů s platformou pro monitorování Lisabonské strategie. Považuje se za účelné šířit více informací o iniciativě již od probíhající přípravné fáze. Některé z referenčních dokumentů – jako je pracovní dokument útvarů Komise obsahující navrhovaná témata ⁽³⁾ – jsou nyní dostupné pouze v anglickém jazyce. Navrhuje se, aby byly šířeny i v ostatních jazycích Společenství;

25. **vítá**, že Komise uspořádala v rámci iniciativy *Regiony pro hospodářskou změnu* tři konference, a **považuje za účelné** doporučit zahájení dalších komunikačních a diskusních iniciativ (místa setkávání, konference, skutečná či virtuální fóra atd.) kromě těch, které již byly uvedeny, a především začlenit opatření v oblasti komunikace, propagace a šíření do **koordinovaného plánu komunikace**, který by díky naplánování opatření na víceleté časové období umožnil vymezit rámec koordinace, do kterého bude zahrnuto úsilí očekávané od všech oddělení pro informace útvarů Komise a dalších zúčastněných subjektů, mezi nimiž by měl mít zvláštní úlohu právě Výbor regionů, který je k dispozici pro nezbytné podrobnější šetření v tomto ohledu;

26. **navrhuje**, aby byly správním orgánům programů cíle 3 dány k dispozici doplňkové finanční prostředky, aby iniciativa umožnila zhodnocení činnosti sítí územní spolupráce při provádění Lisabonské strategie, zejména ve prospěch občanů, v rámci plánu D Evropské komise ⁽⁴⁾;

27. **podporuje** návrh Evropské komise organizovat v rámci této iniciativy pravidelné tematické konference a prostřednictvím

možnosti rychlého rozšíření začlenit do hlavních programů strukturálních fondů zvláště užitečné myšlenky pro strukturální politiku;

28. **klade si otázku** nezbytného časového horizontu pro spuštění iniciativy. Je třeba podotknout, že iniciativa bude plně funkční teprve ve druhé polovině roku 2007. Komise skutečně prohlásila, že již zamýšlí započít některé možnosti rychlého rozšíření financované z případně dostupných zdrojů dosud prováděných programů (Interreg III C a stávající Urbact), aby se uspíšil okamžik, kdy začnou fungovat nové programy. To vede k tomu, že by bylo účelné upřesnit celkově stanovené časové lhůty;

29. **navrhuje** účast – s poradní funkcí – člena Výboru regionů v monitorovacích výborech programů Interreg IV C a Urbact 2007-2013, aby bylo při fungování *Regionů pro hospodářskou změnu* zajištěno zachování správného souladu vzájemného působení a spolupráce, a také jako uznání role zastoupení místních a regionálních orgánů na evropské úrovni, jakožto přednosti Výboru regionů;

30. **navrhuje**, aby instituce vedly pravidelný dialog s občanskou společností a se sdruženími, do nichž se občané zapojují, čímž se posílí participativní demokracie;

31. **vyzývá** Komisi k vytvoření většího množství informačních prvků o způsobech řízení iniciativy. Je důležité upřesnit, v souladu s jakými ustanoveními bude probíhat spolupráce zúčastněných generálních ředitelství Komise s regiony a městy, a jaké budou způsoby propojení mezi Komisí a Výborem regionů;

32. **žádá**, aby jakékoliv rozhodnutí v rámci operačního programu týkající se schválení inovační akce v rámci sítí, do které je region zapojen, bylo učiněno monitorovacím výborem programu;

33. **zdůrazňuje**, že účelem iniciativy je vybavit hlavní plánování nejlepšími myšlenkami ze sítí. Žádá proto, aby bylo vyjasněno, v souladu s jakými postupy bude probíhat výběr osvědčených postupů a tedy i jejich kontrola v rámci výkaznictví; navrhuje, aby zároveň s pouhým podáním dobrovolných přihlášek byla pro regiony, města a ostatní místní a regionální samosprávy zavedena možnost předkládat v souladu s jednoduchým a pružným kodifikovaným ustanovením Komise návrhy a informace o zkušenostech obzvláštního zájmu a potenciální hodnoty pro vytvoření nebo rozšíření sítí, v rámci témat stanovených v iniciativě;

34. **žádá** Evropskou komisi, aby poskytla objasňující informace i k organizaci iniciativy a k financování její technické podpory, neboť tato iniciativa má velký význam pro skutečné zhodnocení osvědčených postupů; domnívá se zejména, že je potřebná metodologická podpora pro hodnocení skutečných inovací a rozlišení těch, které jsou přenositelné nebo schopné rozvoje. Výbor proto navrhuje, aby Komise přijala tuto roli spolu s externími hodnotiteli této úlohy pro každou tematickou akci, s výhradou rozhodnutí monitorovacího výboru;

⁽³⁾ Tamtéž

⁽⁴⁾ Odkazujeme na plán Evropské komise „Diskuze o Evropě“, demokracie, dialog a diskuze: budoucnost Evropy, který byl zahájen v roce 2005.

35. **klade si otázku** o vhodnosti a úplnosti názvu, který byl této iniciativě přidělen. Ptá se, zda označení *Regiony pro hospodářskou změnu* je opravdu to nejvhodnější, nebo zda naopak nevznikne riziko, že se zamění za jiné iniciativy (například za regiony znalostí nebo lisabonskou skupinu). Domnívá se, že by kvůli komunikačnímu účinku bylo vhodnější přejmenovat tuto iniciativu na „Regiony a města pro hospodářskou změnu“, nicméně uznává, že všezahrnující výraz „regiony“ byl záměrně upřednostněn, protože zahrnuje různé institucionální úrovně územního rozměru;

Platforma pro monitorování Lisabonské strategie

36. **zdůrazňuje**, že Výbor regionů uvedl do chodu „platformu pro monitorování Lisabonské strategie“, jejímž účelem zřízení bylo poskytnout operační nástroj pro místní a regionální orgány, aby zdůraznil přínos těchto úrovní správy Lisabonské strategii a posílil pocit identifikace s touto strategií na územní úrovni. Interaktivní platforma je v provozu od roku 2006. Momentálně se jí účastní 100 regionů a měst. Hlavním účelem platformy je pomoci regionům, aby se lépe přizpůsobily modernizačním tendencím v Evropě a oprostily se od čistě národního hlediska. Mezi nástroje platformy patří monitorování (hodnocení potřeb), komparativní analýza (transparentnost na evropské úrovni), vzájemná výměna v pracovních skupinách a interaktivita (výměna *on-line*);

37. **obrací se** na Evropskou komisi s přáním, aby vzhledem k riziku komplikací pokračovala v činnosti ve znamení většího zjednodušování. Doporučuje usilovat o součinnost a komplementaritu s regionální politikou. To znamená těžit z nacházení společných bodů mezi iniciativou *Regiony pro hospodářskou změnu* a platformou pro monitorování Lisabonské strategie Výboru regionů;

38. **navrhuje** zejména vhodněji a účinněji usnadnit vzájemné působení mezi iniciativou a platformou pro monitorování Lisabonské strategie s ohledem na úkol, který platforma zastává jakožto místo diskuse a porovnávání zkušeností mezi evropskými regiony a městy. Účelem je umožnit a udržovat, co se týče nápadů a návrhů, proces výběru meziregionálních sítí Regionů pro hospodářskou změnu a zvláště pro možnost rychlého rozšíření. Platforma by zároveň měla udržovat a zhodnocovat svoji úlohu monitorování hledisek správy a politického zaměření vzhledem k plánování a provádění Lisabonské strategie. Výbor regionů je za tímto účelem připraven vytvořit s Komisí a s programy Interreg IVC a Urbact 2007–2013 nezbytné synergie na institucionální a operační úrovni;

Úloha zastupování, opory a podpory ze strany Výboru regionů

39. v závěrečném shrnutí, na základě výše uvedeného a vzhledem k úloze a významu *Regionů pro hospodářskou změnu*, **navrhuje**, aby Výbor regionů v souladu s vlastním institucionálním posláním přijal v rámci uskutečňování iniciativy úlohu zastupování, opory a podpory, která by mohla být rozhodující. Zejména připomíná specifické nástroje k vyjádření této úlohy Výboru regionů, jež se v tomto stanovisku navrhuje:

- a) být zapojen do vypracování nových operačních programů Interreg IV C a Urbact 2007-2013, v souladu s adekvátními způsoby a druhy konzultace a/nebo účasti;
- b) plnit účinnou úlohu při integraci mezi regionálním a místním rozměrem v souvislosti se zvolenými tématy při určování obecných tematických hlavních směrů, způsobů provádění a programů přímé reference (Interreg IV C a Urbact 2007-2013); za tímto účelem udržovat stálou výměnu informací s řídicími orgány pro tyto programy, popřípadě stanovit jejich pravidelná slyšení ve Výboru regionů a vypracování pravidelných zpráv těchto orgánů pro Výbor;
- c) zajistit vzájemnou účast zástupců Komise a Výboru regionů na akcích, které organizují, v zájmu sdílení a výměny informací o zkušenostech získaných v rámci *Regionů pro hospodářskou změnu*;
- d) účastnit se provádění programů Interreg IV C a Urbact 2007-2013, s poradní funkcí, prostřednictvím jmenování člena Výboru regionů do monitorovacího výboru obou programů;
- e) spolupracovat – i prostřednictvím předběžné studie – na podpoře využívání evropského seskupení pro územní spolupráci (ESÚS) v budoucích sítích, což je nový právní nástroj vytvořený pro zaměření a usnadnění územní spolupráce;
- f) v rámci koordinovaného plánu komunikace aktivně zasahovat do činností demonstrace a šíření v souladu s podmínkami, které bude třeba dojednat při přípravě tohoto plánu;
- g) stanovit součinné a komplementární akce mezi iniciativou *Regiony pro hospodářskou změnu* a platformou pro monitorování Lisabonské strategie Výboru regionů;

40. **zdůrazňuje**, že je třeba diskutovat o pokroku a tematickém zaměření iniciativy a hodnotit ho v rámci každoročních společných konferencí.

V Bruselu dne 7. června 2007.

předseda
Výboru regionů
Michel DELEBARRE

II. Postup

Název	sdělení Komise <i>Regiony pro hospodářskou změnu</i>
Odkazy	KOM(2006) 675 v konečném znění
Právní základ	nepovinná konzultace, čl. 265 odst. 1
Procedurální základ	
Datum žádosti Rady o vypracování stanoviska/Datum dopisu Komise	8. listopadu 2006
Datum rozhodnutí předsedy/předsednictva	9. ledna 2007
Odpovědná komise	Komise pro politiku územní soudržnosti (COTER)
Zpravodaj:	pan Ancisi, člen městského zastupitelstva Ravenny (IT/ELS)
Analýza	16. ledna 2007
Datum projednání v komisi	16. března 2007
Datum přijetí v komisi	16. března 2007
Výsledek hlasování v komisi	jednomyslně
Datum přijetí na plenárním zasedání	6. a 7. června 2007
Předchozí stanovisko Výboru	